RFSSC Pedagojik Bilimler Akademisi

İlkokul Öğretmeni

El Kitabı

DÜZENLEYEN

PROF. M.A. MELNIKOV

RFSSC EĞİTİM BAKANLIĞI
DEVLET EĞİTİM VE PEDAGOJİK YAYINEVİ
Moskova 1950

Kaynak: İlkokul Öğretmeni El Kitabı, Düzenleyen Prof. MA MELNIKOV, RFSSC Pedagojik Bilimler Akademisi,
RFSSC Eğitim Bakanlığı Devlet Eğitim ve Pedagojik Yayınevi, Moskova 1950.

Dil: Rusça.

Rusya'dan Türkçeye çevrilerek E-Kitap olarak hazırlanmıştır.

Şubat 2022

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Londra Bürosu

http://www.st-cyprus.co.uk

Doğrudan Demokrasi (Komünist Partisi)

www.directdemocracy4u.uk

Академия
Педагогических Наук РСФСР

НАЧАЛЬНАЯ ШКОЛА

НАСТОЛЬНАЯ КНИГА
УЧИТЕЛЯ

ПОД РЕДАКЦИЕЙ
ПРОФ. М.А. МЕЛЬНИКОВА

ГОСУДАРСТВЕННОЕ
УЧЕБНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
МИНИСТЕРСТВА ПРОСВЕЩЕНИЯ РСФСР
МОСКВА · 1950

RFSSC Pedagojik Bilimler Akademisi

İlkokul Öğretmeni

El Kitabı

DÜZENLEYEN

PROF. M.A. MELNIKOV

RFSSC EĞİTİM BAKANLIĞI
DEVLET EĞİTİM VE PEDAGOJİK YAYINEVİ
Moskova 1950

HATALAR VE DEĞİŞİKLİKLER

Sayfa	Astar	Basılı	Okumalı
224	14 alt	Müfreze, öncülerin ana örgütlenme biçimidir.	Müfreze, öncülerin organizasyonunun ana biçimi olan ekibin bir parçasıdır.
345	10 üst	Tüm egzersizler	Bazı durumlarda, egzersizler
594	3 alt	6. Kamyshin — Stalin — grad — Çerkessk. derece — Çerkessk. 7. Penza — Kamensk.	6. Kamyshin-Stalingrad. 7. Stalingrad-Çerkassk. 8. Penza-- Kamensk.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 9
I. SSCB'DE OKUL VE ÖĞRETMEN 12
SSCB'DE OKUL 12
SSCB'de Halk Eğitiminin Başarıları 12
Halk Eğitimi Alanında Parti ve Hükümet Politikası 16
Sovyet Halk Eğitim Sisteminin İlkeleri 19
Sovyet Okul Sistemi 23
Genel Eğitim Okulunun Görevi 31
Halk Eğitim Personeli 35
SOVYET ÖĞRETMENİ 38
SSCB'de Bir Öğretmenin Konumu 38
Öğretmenin İdeolojik ve Politik Düzeyini Yükseltmek 41
Öğretmenleri Farklı Bilgilerle Donatmak 42
Öğretmenin Yaratıcı Girişimi 47
Çocuklara Sevgi ve Onlara Saygı 48
Öğretmenin Öğrenci Velileriyle Çalışması 49
Öğretmenin Kamu Yaşamına ve İşe Katılımı 50
İLKÖĞRETİMİN GÖREVLERİ VE İÇERİĞİ 52
İlköğretimin Amaç ve Hedefleri 52
I.-IV. Sınıfların Müfredatı 54
Rus Dili 56
Aritmetik 72

Tarih 87
Coğrafya 94
Doğa Bilimleri 99
Çizim 107
Şarkı Söyleme 109
Fiziksel Eğitim 111

ÖNSÖZ

Yedi yıllık ve ortaokulun birinci sınıflarının öğretmeninin "El Kitabı", ilkokul çocuklarının öğretimi ve komünist eğitiminin ana konularını ele almaktadır. Kitap, öğretmene çocuk yetiştirmenin teorik temellerini açıklar ve öğretmenin eğitim çalışmasının organizasyonu ve metodolojisi ile bireysel akademik konuların öğretimi hakkında, genel konular hakkında pratik talimatlar verir.

Bununla birlikte, "El Kitabı" pedagoji ve yöntemlere ilişkin ders kitaplarının yanı sıra belirli öğretim konularına ilişkin özel metodolojik kılavuzların yerini almaz. Öğretmen, "El Kitabı"nın içeriğinden başlayarak, pratik bir rehber olarak, bu amaçla kitapta belirtilen çocukların eğitimi ve yetiştirilmesiyle ilgili belirli literatürü kullanarak bilgisini genişletmeli ve derinleştirmelidir.

"El Kitabı", pedagojik teoriye ve öğretmenlerin en iyi deneyimine dayanan özel pratik talimatlar içerir. Bununla birlikte, öğretmen bu talimatları hazır tarifler olarak değil, belirli bir pratik sorunun çözümünde genel yönü belirleyen materyal olarak ele almalıdır.

Kitap, öğretmenin dikkatini, komünist eğitimin görevlerinin başarılı bir şekilde çözülmesinin en önemli koşulu olarak ideolojik öğretim düzeyini yükseltmeye çekiyor.

Kitabın ilk bölümünün içeriği, Sovyet halk eğitim sisteminin ana temellerini, ilköğretimin görevlerini ve içeriğini ve Sovyet okulunda öğretmenin rolünü ortaya koymaktadır.

Kitabın ikinci bölümü, öğrenmenin genel temellerinin sunumuna ayrılmıştır. Öğretmenin öğrenme sürecini düzgün bir şekilde inşa etmesi için gerekli olan pedagojik psikoloji ve didaktik hakkında kısa bilgiler sağlar.

Üçüncü bölüm, Sovyet vatanseverliğinin eğitimi, komünist ahlakı, çocukların sanatsal ve fiziksel beslenmesi konularını vurgular

ve öncü kuruluşta ve ailede çocukların eğitim görevlerini, içeriğini ve araçlarını ortaya çıkarır.

Kitabın aşağıdaki dört bölümü, bireysel akademik derslerin ana yöntemlerini özetlemektedir: Rusça, aritmetik, tarih, coğrafya, doğa bilimleri, şarkı söyleme, çizim ve beden eğitimi.

Kitaptaki eğitim konuları, çocukların yetiştirilmesiyle yakından bağlantılı olarak ortaya çıkar. Kitabın üçüncü bölümünde ortaya konan eğitimin ana temelleri, ilköğretimin bireysel konularını öğretme sistem ve yöntemlerini ortaya koyarken somutlaştırılır.

Kitabın sekizinci bölümü, ilkokul çocukları ile müfredat dışı çalışmanın görevleri, içeriği, organizasyonu ve yöntemlerini vurgulamaktadır.

Dokuzuncu bölüm, özellikle okul müdürü için önemli olan okul çalışmalarının bazı konularını özetlemekte ve ayrıca ilkokul çocuklarının eğitim ve öğretimine ilişkin ana pedagojik ve metodolojik literatürü göstermektedir. Bu bölümün ekleri, arka plan belgesel materyali sağlar.

Kitabın derlenmesine katılanlar:

Bölüm I— N.I. Boldyrev, P.V. Zimin, M.A. Melnikov, M.N. Skatkin, A.S. Pchelko, N.S. Rozhdestvensky, K.A. Songailo.

Bölüm II— M.A. Melnikov, M.N. Skatkin, V.M. Instantirsky.

Bölüm III— E.I. Monoszon, M.A. Melnikov, M.M. Mecheva, L.B. Niemen, I.A. Pechernikova, E.G. Savchenko.

Bölüm IV— E.A. Adamovich, M.L. Zakozhurnikova, M.A. Melnikov, N.S. Rozhdestvensky, S.P. Redozubov, I.I. Tkachenko, V.K. Yagodovskaya, P.P. Yakhontov.

Bölüm V— N.K. Vasiliev, N.N. Nikitin, A.S. Pchelko, G.B. Polyak, N.S. Popova, L.N. Skatkin.

Bölüm VI— P.A. Zavitaev, V.G. Kartsev, A. Ya. Kokovin, M.A. Melnikov, K.A. Songailo, M.N. Skatkin, A.M. Tumanova, VF Shalaev.

Bölüm VII— N.L. Grodzenskaya, E.S. Kondakhchan, K.N. Koronovsky, V.G. Yakovlev.

Bölüm VIII— A.I. Voskresenskaya, A.M. Gelmont, I.I. Dementiev, E.M. Kulkova, M.A. Melnikov, I.G. Rozanov, A.E. Stavrovsky, N.F. Kurazov, V.G. Shiryaeva, S.M. Shitik, V.G. Yakovlev.

Bölüm IX— L.V. Budnaya, A.I. Kazansky, V.A. Korchagina, M.A. Melnikov, B.I. Orlovsky, I.G. Rozanov, S.E. Sovetov, O.V. Fleerov.

Konu dizini V.M. Vasilyeva tarafından derlenmiştir.

Kaynakça — A.A. Sentsova ve V.K. Yagodovskaya.

Referans materyali N.I. Boldyrev tarafından seçilmiştir.

”El Kitabı” birçok Sovyet öğretmeninin deneyimini yansıtıyor:

A.E. Adrianova, S.A. Koreneva, R.S. Stolniceni, O.I. Dukaeva, N.V. Muravieva, K.S. Aristizabal, M.A. Zhestkova, S.A. Polivanovskiy, N.V. Arkhangelsky, A.S. Beregovoy, N.N. Postnikov, A.M. Deryabinoy, NA Mitin, 3. S. Lomakina, E.E. Orlova, E.A. Korsakoko vb.

”El Kitabı”, bir öğretmene çocuklarla günlük çalışmalarında rehberlik edebileceği bir el kitabı vermeye yönelik ilk girişimdir. Öğretmen kitabı kullanarak uygulamasına birçok yeni şey getirebilir, ancak aynı zamanda, şüphesiz, kitapta verilenlerin çoğunu pratiklik-bilimsel etkinliği ile geliştirmek ve iyileştirmek için yapabilir.

Lütfen “El Kitabı” için geri bildirim, sonuç ve materyalleri şu adrese gönderin: Moskova, 64, Lobkovsky Lane, ev No. 5/16, Öğretim Yöntemleri Enstitüsü APN RFSSC.

I. SSCB'DE OKUL VE ÖĞRETMEN

SSCB'DE OKUL

SSCB'de Halk Eğitiminin Başarıları

Sovyet halkının meşru gururunun konusu, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferinden sonra ülkemizin halk eğitimi alanında elde ettiği başarılardır.

Sovyet devleti, çarlıktan geniş emekçi kitlelerin okuma yazma bilmemesi şeklinde ağır bir miras aldı. Ekim Devrimi'nden önce Rusya'da okur-yazar sayısı %33'tü, yani üç kişiden sadece biri okur-yazardı. Tüm okul çağındaki çocukların sadece yaklaşık %50'si Rus ilkokullarında okudu, Rus olmayan milletlerden, Çarlık Rusya'sının sözde "eteklerinde" çocuklara gelince, birkaç istisna dışında okula gitmediler. Orta ve hatta daha da yüksek öğrenim, yalnızca yönetici sınıfların çocukları için neredeyse karşılanabilirdi. Spor salonları, gerçek okullar, üniversiteler ve enstitüler ayrıcalıklı eğitim kurumlarıydı. İçlerinde işçi ve köylü çocuklarının önemsiz bir tabakası bu durumu değiştirmedi. "... hükümet her türlü okul ve eğitim kurumu için halkın onda dokuzundan para alıyor ve bu parayla soylulara öğretiyor, kasabalıların ve köylülerin yolunu kapatıyor!"[1]

Sovyet iktidarının var olduğu yıllar boyunca, insanların kültürel seviyesi birçok kez arttı. Bu, öncelikle okul ağının genişletilmesi ve 1930'dan beri kırsal alanlarda evrensel zorunlu ilköğretim ve

[1] Lenin Op., cilt. XVI, s. 415.

şehirlerde ve çalışma yerlerinde yedi yıllık eğitim hakkında 26 Aralık 1919'da VI. kanunun uygulanması sonucunda başarılmıştır. İnsanların kültürel seviyesini yükseltmenin ana yolu kapsamlı bir okuldur—ilköğretim, yedi yıllık ve orta-öğretim. Çarlık hükümetinin eğitim alanındaki politikasını eleştiren Lenin, "Rusya'nın serf devlet sistemi tarafından genç neslin beşte dördünün cehalete mahkum edildiğini", hükümetin okulların örgütlenmesini, halkın gerçek ihtiyaç ve istekleri doğrultusunda eğitime ayrılan payın artırılmasını, umursamadığını öfkeyle yazdı. Sovyet hükümeti, ülkenin zorlu ekonomik durumuna rağmen, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nden hemen sonra, bilgi ve aydınlanma yolunun açıldığı işçilerin faaliyetlerine dayanarak okul eğitiminin geliştirilmesi için kapsamlı önlemler uygulamaya başladı.

Halk Eğitim Komiseri'nin 29 Ekim tarihli konuşmasında 1917'de şöyle deniyordu: "Cehalet ve cehaletin hüküm sürdüğü bir ülkede eğitim alanında gerçekten demokratik olan her hükümet, bu karanlığa karşı mücadeleyi ilk hedefi olarak koymalıdır.

Modern pedagojinin gereklerini karşılayan bir okullar ağının örgütlenmesi ve evrensel zorunlu ve ücretsiz eğitimin getirilmesi yoluyla mümkün olan en kısa sürede evrensel okuryazarlığa ulaşmalıdır... Rusya'nın her yerinde, özellikle şehirli işçiler arasında, ama aynı zamanda köylüler arasında muazzam bir kültür ve eğitim hareketi dalgası yükseldi...; onları yarı yolda karşılamak, her şekilde desteklemek, önlerini açmak, devrimci ve halkçı hükümetlerin halk eğitimi alanındaki ilk görevidir".

İlk yıllarda Sovyet hükümetinin çabaları, emperyalist ve iç savaşlar sırasında büyük zarar gören okul ağının yeniden inşasına odaklanmıştı. Ancak daha 1924'te ilkokullardaki öğrenci sayısı savaş öncesi düzeyi aştı ve sonraki yıllarda eşi görülmemiş bir oranda arttı. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin on beşinci yıldönümünde ülkemizde evrensel zorunlu ilköğretim büyük ölçüde uygulanmıştı.

Çarlık Rusya'sında geniş emekçi kitlelerin erişemeyeceği orta ve yüksek öğretim sağlayan eğitim kurumlarında özellikle büyük bir artış olduğunu belirtmek gerekir.

SBKP (B) XVIII. Kongresinde konuşan J. V. Stalin şunları söyledi: “Halkın kültürel gelişimi açısından, raporlama dönemi gerçekten bir kültür devrimi dönemiydi. SSCB’nin milliyetlerinin dillerinde zorunlu ilköğretimin getirilmesi, her seviyedeki okul ve öğrenci sayısındaki artış, yüksek okullardan mezun olan uzmanların sayısındaki artış, yeni bir Sovyet’in yaratılması ve güçlendirilmesi—entelijansiya bu, halkın kültürel yükselişinin genel resmidir.”[1]

Sovyet halkının eğitim alanındaki büyük başarıları, SSCB vatandaşlarının eğitim hakkı, yasal olarak Stalinist Anayasa’da güvence altına alınmıştır ve gerçekten evrensel zorunlu ilköğretim, ücretsiz yedi yıllık eğitim, yüksek öğrenimdeki seçkin öğrenciler için, okullarda ana dillerinde eğitim, fabrikalarda örgütlenme, devlet çiftlikleri, makine-traktör istasyonları ve toplu çiftlikler, işçilerin ücretsiz endüstriyel, teknik ve tarımsal eğitimi bir devlet burs sistemi ile güvence altına alınmıştır.

Eğitim hakkının bu tür gerçek güvenceleri en gelişmiş kapitalist ülkelerde bile sağlanmaz ve sağlanamaz. Örneğin ABD’de eğitim hakkı resmen ilan edilirken aslında bu hak burjuvazi ve nüfusun diğer zengin kesimleri tarafından kullanılmaktadır. İşçilere gelince, bu onlar için bir hak, özellikle orta ve yüksek öğretim açısından, boş bir ses, çünkü orta ve yüksek okullarda eğitim , işçilerin büyük çoğunluğunun mevcut olmadığı bu tür maddi maliyetlerle ilişkilendiriliyor. İşçilerin çoğu, ilkokulda bile çocuklarını okutamıyor. Bu konuda ABD Adalet Bakanı Clark’ın ifadesi tanıklık ediyor. 9 Mayıs 1947’deki Ulusal Vatandaşlık Konferansı’nda, “Şu anda” dedi—Amerika Birleşik Devletleri’nde okula gitmeyen birkaç milyon çocuk var, iki milyondan fazla çocuk hiç tatmin edici olmayan okullara gidiyor; üç milyon yetişkin hiç okula gitmedi ve on milyonu o kadar yetersiz eğitim aldı ki aslında okuma yazma bilmiyorlar.”

Bu anlaşılabilir. Kapitalist devletlerde egemen çevreler, halkı eğitmekle pek ilgilenmezler veya onları ilköğretimle sınırlamaya

[1] J. Stalin, Leninizmin Sorunları, ed. 1., s. 587.

çalışırlar, bu olmadan modern teknolojiye hakim olan okuryazar işçilere ve itaatkar askerlere sahip olmak imkansızdır. Orta ve yüksek öğretime gelince, genellikle burjuvazinin bir ayrıcalığıdır. Bu okullar, sömürücü sınıflara sadakatle hizmet edebilecek entelektüeller yetiştiriyor.

Düşman sınıfların olmadığı, insanın insan tarafından sömürülmediği sosyalist Devletin özel politik doğası, ülkemizdeki popüler eğitimin gerçekten demokratik karakterini de belirler. Sovyet okulu genellikle kelimenin tam anlamıyla erişilebilir ve popülerdir. Böyle bir okul ancak sosyalist devrimin zaferinin bir sonucu olarak ortaya çıkabilirdi.

Büyük Vatanseverlik Savaşı sırasında okul eğitimine ağır hasar verildi. Nazi İşgalcilerinin Vahşetlerini Soruşturma Olağanüstü Komisyonu'nun verilerine göre, savaştan önce 15 milyon öğrencinin eğitim gördüğü 82,000 ilk ve ortaokul ile 283,000 öğrencinin eğitim gördüğü 334 yüksek öğretim kurumu yıkıldı. Bu tür devasa kayıpların ülkedeki eğitimin gelişimini uzun süre yavaşlatacağı görülüyor. Ancak hayat bunun aksini göstermiştir. Geçici olarak işgal edilen topraklar kurtarılırken, okullar ve diğer eğitim kurumları, işçilerin, öğretmenlerin ve öğrencilerin kahramanca çabaları sayesinde hızla restore edildi ve derslere başlandı. Bu, sosyalist sistemin gücünü ve canlılığını, Sovyet halkının bilgi ve aydınlanma için karşı konulmaz özlemini kanıtlar.

Savaşın zor yıllarında, çok sayıda öğrenci eğitimlerini durdurmaya ve sosyalist anavatanın savunma gücünü kendi çabalarıyla pekiştirmek için fabrikalara, kollektif çiftliklere ve devlet çiftliklerine gitmeye zorlandı. Yoldaş Stalin, Sovyet gençliğinin bu vatansever başarısına övgüde bulundu: "Sovyet kadınlarının ve görkemli gençlerimizin eşsiz iş başarıları sonsuza dek tarihe geçecek, fabrikalarda ve kollektif çiftliklerde ve devlet çiftliklerinde emeklerinin ağırlığını omuzlarında taşıyacaklar. Anavatanın onuru ve bağımsızlığı adına, Sovyet kadınları, erkekleri ve kızları emek cephesinde cesaret ve kahramanlık gösterirler. Onlar, yemeklerine,

oğullarına, kocalarına ve kardeşlerine, anavatanlarını faşist Almanlardan koruyarak layık olduklarını kanıtladılar."[1]

Sovyet Hükümeti, savaş koşulları nedeniyle okula ara verilen gençlerin eğitimlerine devam etmelerini sağlamak için 1943'te çalışan gençler için yedi yıllık ve ortaokullar ve sonraki yıl 1944'te kırsal gençlik için ilk ve yedi yıllık okullar kurdu. Bu okullardan iş başında mezun olan gençler, teknik okullarda ve yükseköğretim kurumlarında eğitimlerine başarıyla devam etmektedirler.

İşçi sınıfı ve kırsal kesim gençliği için okulların kurulması, halkın tüm güçlerinin yönlendirildiği savaşın en zor yıllarında bile, sosyalist vatanın onurunu ve bağımsızlığını savunmak için, partinin ve hükümetin eğitim için yorulmak bilmeyen bakımına tanıklık ediyor. Şu anda, tarafların ve hükümetin halk eğitimi konusundaki özeni sayesinde, Sovyet genel eğitim okulu gelişiminin yeni bir aşamasına giriyor. 1949 tarihli bir hükümet kararnamesi uyarınca, dördüncü sınıfı bitiren tüm çocuklar, yedi yıllık ve ortaokulların beşinci sınıfına kabul edilir. Bu etkinlik, evrensel yedi yıllık eğitime evrensel geçişi işaret ediyor.

Halk Eğitimi Alanında Parti ve Hükümet Politikası

Ülkemizde kültür ve eğitimin gelişmesinin temeli, Bolşevik Parti ve Sovyet hükümetinin politikasıdır.

Bolşevik Parti'nin örgütleyicisi ve lideri Lenin, burjuvazinin kendi bencil çıkarlarının rehberliğinde bilinçli olarak emekçileri bilgiden ve kültürden uzaklaştırdığını, halk kitlelerini cehalete ve karanlığa mahkum ettiğini defalarca belirtti: "Kapitalist sınıfın, tüm burjuvazinin çıkarı, işçileri cahil ve parçalanmış bırakmaktır..."[1].

---

[1] Stalin, Sovyetler Birliği'nin Büyük Vatanseverlik Savaşı Üzerine, ed. 5., s. 161.

[1] Lenin, Op., cilt. II, s. 563.

Bolşevik Parti, otokrasinin devrilmesini, burjuva-serflik düzenlerinin yıkılmasını, işçi sınıfı diktatörlüğünün kurulmasını, halkın kültürel yükselişinin, aydınlanmanın işçiler ve köylüler arasında yayılmasının ana önkoşulu olarak görüyordu. Ülkenin kültürel gelişiminin bu devrimci yolu, sosyalist devrimden önce proletaryanın ve tüm emekçilerin kültürel yükselişinin gelmesi gerektiğini kanıtlamaya çalışan Menşevikler tarafından eleştirildi ve saldırıya uğradı.

Ülkemizin tarihsel tecrübesi, Bolşeviklerin bakış açısının tek doğru bakış açısı olduğunu kanıtlamıştır. Ülkemiz, işçi ve köylü iktidarı ve Sovyet sistemi temelinde bir kültür devrimi yaptı ve kısa sürede emekçi kitlelerin eğitim düzeyi açısından kapitalist devletleri geride bıraktı.

Sovyet sisteminin ayırt edici bir özelliği, kitlelerin devletin yönetimine, ülkenin siyasi yaşamına, ekonomisinin ve kültürünün gelişmesine ve sosyalist bir arada yaşamanın yeni biçimlerinin yaratılmasına aktif katılımıdır. Bu katılım, çalışan insanlardan yüksek kültür ve eğitim, bilim ve teknolojiye hakim olmak gerektirir. «... ezilmiş kapitalizmle yetinmeyeceksiniz.” dedi Lenin. Kapitalizmin geride bıraktığı tüm kültürü alıp sosyalizmi bunun içinden inşa etmeliyiz. Tüm bilimi, teknolojiyi, tüm bilgiyi, sanatı almak gerekir. Bu olmadan komünist bir toplumun hayatını inşa edemeyiz.”[2]

Lenin, RCSM’nin Üçüncü Kongresi’nde yaptığı ünlü konuşmada da aynı fikri ayrıntılı olarak geliştirerek, gençleri bilime hakim olmaya, hafızalarını insanlığın geliştirdiği zenginliklerin bilgisi ile zenginleştirmeye, geçmişte yaratılan ve yeni, sosyalist bir toplumun inşası için gerekli olan ilerici her şeyi kullanmaya çağırdı.

J. V. Stalin, VIII. Komsomol Kongresi’nde yaptığı konuşmada bilimin muazzam öneminden ve derin bir ustalık ihtiyacından da bahsetti: “İşçi sınıfı, kültürsüzlükten çıkamazsa, kendi aydınlığını yaratmayı başaramazsa, bilime hakim olmazsa ve ekonomiyi bilim temelinde yönetmezse ülkenin gerçek efendisi olamaz ... Önümüzde

[2] Lenin, Op., cilt. XXIV, s. 65.

bir kale duruyor. Bu kaleye, sayısız bilgi dalı ile bilim denir. Ne pahasına olursa olsun bu kaleyi almalıyız...”

Parti ve Hükümet, bilim ve aydınlanmayı, tüm nüfusun eğitsel ve kültürel gelişimini, sosyalist inşanın, vatanımızın güç ve kudretini güçlendirmenin ve emeğin üretkenliğini artırmanın en önemli aracı olarak görmektedir.

Ülkemizin sosyalizmden komünizme kademeli geçişi sırasında özellikle aydınlanma ve komünist eğitimin rolü artmaktadır.

Sosyalist sistem koşullarında, bu sorunu çözmek için tüm ön koşullar vardır. Bolşeviklerin Tüm Birlik Komünist Partisi Merkez Komitesinin XVIII. Kongresi’ndeki raporunda Stalin yoldaş, “Tüm işçileri ve tüm köylüleri kültürlü ve eğitimli yapmak istiyoruz ve bunu zamanında yapacağız” dedi.

Emekçi halkın okuryazarlığı ve kültürü, Sovyet halkının yaşamsal çıkarlarını yansıtan parti politikasını anlamak için, marksist-Leninist teoriye hakim olmak için gerekli bir koşuldur, sosyalizm ve komünizm temelinde yaşamın devrimci dönüşümünün bu güçlü aracıdır. Ciddi bir eğitim olmadan, modern bilimin temelleri hakkında bilgi sahibi olmadan, gençler komünist bir toplum inşa etmek için aktif olarak katılamazlar, Sovyet toplumunun itici güçlerini anavatan yararına tam olarak kullanamazlar.

Bu nedenle Parti ve Hükümet, eğitimin geliştirilmesine, okulun güçlendirilmesine ve ülkemizin tüm genç kuşağına ulaşılmasına büyük önem vermektedir.

Bu, sosyalist devletimizi, okulun burjuvazi tarafından sınıf egemenliğinin bir aracına dönüştürüldüğü, eğitim hakkının yönetici sınıfların ayrıcalığı olduğu ve halkın—işçilerin ve köylülerin—kendilerini bilginin temelleri ile sınırlamak ya da tamamen cahil kalmak zorunda kılındığı kapitalist devletlerden radikal bir şekilde ayırır.

Sovyet Halk Eğitim Sisteminin İlkeleri

Sovyet Devletinde halk eğitimi gerçekten demokratik temellere dayanmaktadır.

Sovyet halk eğitim sisteminin önde gelen ilkesi, cinsiyet, milliyet, ırk veya sınıf ne olursa olsun, tüm eğitim kurumlarının SSCB'nin tüm vatandaşlarına açık olmasıdır. Bu şekilde, kamu eğitim sistemimiz, sınıf ve sınıf kısıtlamaları, ırksal ve ulusal ayrımcılıkla dolu eski Çarlık Rusyası da dahil olmak üzere kapitalist devletlerin kamu eğitim sistemlerinden kökten farklıdır.[1]

Her kapitalist Devlette, burjuvazi ve nüfusun diğer varlıklı katmanları için paralel okullar ve emekçiler için okullar vardır.

İlki, başta yönetici sınıflardan olmak üzere gençlere nispeten geniş bir eğitim sağlamakta, yüksek öğretim kurumlarına erişimlerini açmakta; iyi donanımlıdırlar ve nitelikli öğretmenlerle donatılmıştır. İkincisi azaltılmış bir eğitim verir ve okulun en üst seviyelerine ücretsiz terfi sağlamaz. Bu okullar çoğunlukla yetersiz donanıma sahiptir ve nitelikli öğretmenlerden yoksundur. Toplumun uzlaşmaz sınıflara bölünmesi, tüm vatandaşların eğitim hakkının resmen ilan edildiği Devletlerde bile, okul sisteminde kaçınılmaz olarak ikirciklilik yaratır. Kapitalist Devletlerde, yüksek öğrenim ücretleri olan okulların açılmasında özel girişim yaygın olarak teşvik edilmektedir. Bu okullara yalnızca nüfusun varlıklı kesimleri erişebilir ve bu nedenle kaçınılmaz olarak ayrıcalıklı bir sosyal öğrenci bileşimine sahiptir. Resmi olarak, her vatandaş, sınıf ilişkisine bakılmaksızın çocuğunu böyle bir okula gönderebilir; aslında, bu

---

[1] Ayrımcılık—hakların azaltılması; uluslararası ilişkilerde—herhangi bir Devletin sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerine diğer Devletlere verilenlerden daha az hakların verilmesi; herhangi bir ulus ya da milliyet için diğer halklara tanınanlardan daha az hakların Devlet-kurulumu içinde. Irk ayrımcılığı—kapitalist baskı tarafından ezilen sömürge ve bağımlı ülkelerin haklarından mahrum bırakılması; Lynch davası gibi en kanlı biçimlerde bile kapitalist ülkelerde ulusal azınlıkların zorbalığı. Irk ayrımcılığı, ırkçılığın yanlış antropik 'teorisine' dayanmaktadır.

fırsat yalnızca nüfusun mali açıdan iyi durumda olan kesimleri tarafından kullanılmaktadır.

Çoğu zaman, sömürücü bir toplumda nüfusun geniş katmanlarının kültürel büyümesini geciktiren bu "nesnel" olarak etkili faktörler, nüfusun "alt" katmanlarından çocukların ortaokullara kabul edilmesine yönelik gizli de olsa doğrudan bir yasakla desteklenir.

Orta öğretim kurumlarının ayrıcalıklı doğasının bu şekilde korunmasına bir örnek, "aşçıların, uşakların, aşçıların, küçük esnafın çocukları" spor salonuna kabul edilmesi yasaklanan Çarlık Rusyası Eğitim Bakanı Delyanov'un iyi bilinen genelgesidir. vb. Şu ya da bu biçimde, bu utanç verici fenomenler tüm kapitalist devletlerde gerçekleşir. "... burjuva devleti ne kadar kültürlüyse," dedi Lenin, "okulun siyasetin dışında durabileceğini ve bir bütün olarak topluma hizmet edebileceğini iddia ederek o kadar kurnazca yalan söylüyordu."[1]

Son olarak, kamusal eğitim alanında kapitalist ülkeler için ulusal ve ırksal ayrımcılık tipiktir.

Böylece, "ileri" burjuva demokrasisi olan ABD'de, siyahlar beyazlar için eğitim kurumlarına gitme hakkından yoksun bırakılıyor. Onlar için özel okullar oluşturuluyor. Kural olarak, bu okullar yetersiz donanıma sahiptir ve öğretmenler için düşük maaş oranları belirlenir. Zenci nüfusun büyük bir kısmı, yetersiz okul sayısı nedeniyle, ya okuma yazma bilmiyor ya da kendilerini eğitimin temel ilkeleriyle sınırlamak zorunda kalıyor. İngiltere, Fransa ve diğer ülkelerin geniş sömürge topraklarında da yerliler için özel, bozulmuş okullar yaratılıyor. Yerli halk, sömürgeciler tarafından acımasızca sömürülen karanlık, okuma yazma bilmeyen bir kitledir. Yerli nüfusun korkunç alay konusu, yerli nüfusun ekonomik ve kültürel yükselişini "teşvik etmek" hakkında yanlış ifadelerle örtülür.

Sovyetler Birliği'ndeki tüm uluslardan işçilerin kültür ve okuryazarlık durumu tam tersi bir tablo sunuyor. Sovyet iktidarının var olduğu yıllarda, çarlık Rusya'nın eski "eteklerinde" halklar yüksek

---

[1] Lenin, Op., cilt. XXIII s. 199.

bir kültürel gelişme düzeyine ulaştılar. Her yerde, tüm Birlik ve özerk cumhuriyetlerde, evrensel zorunlu ilköğretim uygulandı, evrensel yedi yıllık eğitim tanıtıldı; ortaokullar, teknik okullar ve yüksek öğretim kurumlarından oluşan bir ağ geniş çapta geliştirilmiştir.

SSCB'nin Rus olmayan halkları arasındaki eğitimin büyümesi, aşağıdaki karşılaştırmalı verilerle karakterize edilir. Devrimden önce Özbekistan'da 17,2 bin çocuğun okuduğu sadece 160 okul vardı ve şu anda cumhuriyette 4,5 binin üzerinde okul ve neredeyse bir milyon öğrenci var. Öğretmen yetiştirmek için 5 pedagoji ve 10 öğretmen enstitüsü, 22 pedagoji koleji kurulmuştur. Ülke ekonomisinin tüm dalları ile sosyal ve kültürel kalkınma için nitelikli milli personel yetiştiren 2 üniversite ve çok sayıda yükseköğretim kurumu bulunmaktadır. Tacik SSC'de 1914'te 2,500 kişiye bir öğrenci düşüyordu ve 1939'da bin nüfusa 178 öğrenci düşüyordu.

1939'da SSCB'de ortaokullardaki öğrenci sayısı bir bütün olarak yaklaşık dört kat arttıysa, o zaman Kırgızistan'da—30 kat, Türkmenistan'da—25,3 kat, Kazakistan'da—10 kat, Ermenistan'da—7,5 kat , vb. arttı.

Yazı, 40'tan fazla ulus için yaratılmıştır. Okullarda eğitim öğrencilerin ana dilinde yapılır. Rus olmayan okullarda, Rusça eğitim veren okullarda olduğu gibi bilgi verilir.

Birleşik bir öğretmen yetiştirme sistemi kurulmuştur. Birçok Birlik ve özerk cumhuriyette, öğrencilerin bakımı devlet tarafından karşılanmak üzere öğrenciler için yatılı okullar kurulmuştur.

Dünya tarihinde aydınlanmanın gelişiminin böylesine güçlü bir kültürel büyümesine dair hiçbir örnek yoktur ve bunlar sınıfsal sömürücü bir toplum koşullarında var olamazlar. Sovyetler Birliği'nin tüm halklarına bilgi ve aydınlanma yolunu yalnızca sosyalist sistem açmış, ancak Leninist-Stalinist ulusal politikanın tutarlı bir şekilde uygulanması sonucunda, büyük bir ülkede, her halkın kültürünün gelişmesi için, biçim olarak ulusal ve içerik olarak sosyalist bir kültür, her ulusumuzun kültürel yükselişi için tüm koşullar yaratılmıştır. Bu dünya çapında tarihi fetih, büyük Rus halkının Sovyetler Birliği'nin tüm milletlerinden halklara kardeşçe yardımı sayesinde elde edildi.

SSCB'de halk eğitiminin gerçek demokratik karakteri, kadın ve erkeklerin eşit eğitim hakkıyla da ifade edilmektedir.

Eski Çarlık Rusyası'nda kadınların eğitim hakları her şekilde kısıtlandı. Kadınların eğitim kurumları erkeklerinkinden daha azdı. Kadın spor salonlarında erkeklerle karşılaştırıldığında, bilgi azaltılmış, azaltılmış bir hacimde verildi. Rus olmayan halklar arasında kadınlar tamamen okuma yazma bilmiyordu.

İşçi sınıfının iktidarı ele geçirmesinden hemen sonra, kadınlar erkeklerle eşit koşullarda okullara ve diğer eğitim kurumlarına erişim elde ettiler. Çarlık hükümetinin kadınlara yönelik utanç verici ve barbarca tutumu tamamen ortadan kaldırıldı.

Lenin, 1921'de şöyle yazmıştı: "Bizim Rusya'da, kadınların haklarından mahrum bırakılması ya da aşağılanması gibi bir alçaklık, alçaklık ve alçaklık, rezil olacak—bu, bencil burjuvazi ve aptallar tarafından yenilenen bir serflik ve Orta Çağ kalıntısı olacaktır, tek bir istisna olmaksızın tüm dünya ülkelerinde küçük burjuvaziyi korkuttu"[1].

Sovyet okulunda, tüm milletlerden hem erkek hem de kız çocukları eşit olarak eğitim görürler. 1939'da SSCB'nin yüksek eğitim kurumlarındaki kadın sayısı %43.1 ve orta dereceli özel okullardaki kadın sayısı %51,6 idi.

Avrupa ülkelerinin yüksek öğretim kurumlarını ele alırsak, 1937'de toplam öğrenci sayısına göre kadın sayısı %19,8 ve faşist rejimde Almanya'da sadece %15.5 idi.

Sovyet devletinde "okul öğretmeni" yoktur, bundan sonra gençler orta veya yüksek eğitim kurumlarına gidemez. Ve tam tersine, kapitalist ülkelerde bu tür "çıkmaz okullar", emekçilerin çocuklarının orta ve yüksek öğretime erişimini zorlaştırmak için bilinçli olarak yaratılmaktadır. Sovyetler Birliği'nde bu sosyal adaletsizlik, okul birliği ilkesinin pratikte uygulanmasıyla tamamen ortadan kaldırıldı.

Sovyet hükümeti tarafından ilan edilen ve tutarlı bir şekilde sürdürülen demokratik vicdan özgürlüğü ilkesine uygun olarak,

---

[1] Lenin, Op., cilt. XXVII, s. 26.

SSCB'deki okul, 21 Ocak 1918 tarihli RSFSC Halk Komiserleri Konseyi kararnamesi temelinde kiliseden ayrıldı.

Okulun kiliseden ayrılması, bazı burjuva demokratik devletlerde resmen ilan edilir. Ancak hiçbir yerde, SSCB dışında, bu ilke katı ve tutarlı bir şekilde yürütülmez. Dini etkiler, çeşitli nedenlerle kanallardan kapitalist ülkelerin okuluna nüfuz eder. Çoğu kapitalist Devlette, okullaşma doğası gereği günah (dini) çıkarmadır. Gerici emperyalist burjuvazi, dinin "Tanrı'nın buyruklarından" çıkardığı kapitalistlerin sömürücü çıkarları tarafından dikte edilen sahte burjuva ahlakını kilisenin genç neslin yaratılışına sokabilmesini sağlamak için her türlü çabayı gösteriyor.

SSCB'de halk eğitiminin örgütlenmesinin gerçekten demokratik ilkelerinin tutarlı bir şekilde uygulanması, tüm okulların devletin elinde olması gerçeğiyle sağlanır.

Sovyet hükümeti, işçilerin çıkarlarını ihtiyatla koruyor. Partinin ve Hükümetin eğitim alanındaki politikası, tüm halkın yaşamsal çıkarlarını, neşeli ve mutlu bir yaşam için özlemlerini ve özlemlerini ifade eder.

Okulun sosyalist devletin elinde olması nedeniyle, ülke okul ağının sistematik gelişimini, geçmişte kültürel olarak geri kalmış halklar arasında kamusal eğitimin daha hızlı büyümesini, çalışan halkın çocuklarının okul ve diğer eğitim kurumları tarafından geniş bir şekilde kapsanmasını, her eğitim düzeyindeki programların tam koordinasyonunu ve Sovyet halkının genç neslinin eğitim ve yetişmesinin birleşik, komünist yönelimini sağlamaktadır.

Sovyet Okul Sistemi

SSCB'deki çocukların halk eğitimi okul öncesi yaşta başlar.

Devlet okul öncesi kurumları, anaokulları ve okul öncesi—Bu yetimhaneler 3 ila 7 yaş arası çocuklar için tasarlanmıştır.

Bu kurumlarda çocukların komünist eğitimi yapılmaktadır.

Erişilebilir formlarda, çocuklar, hücresi anaokulunun kendisi olan sosyalist bir yurtta doğa ve sosyalist gerçeklikle tanışır ve en basit davranış becerilerini kazanırlar.

Anaokulu, çocukların sosyal hayatını düzenler, oyun oynamak, yürümek, en basit çocuk işçiliği türleri, çocukların ulaşabileceği okuma ve anlatma materyalleriyle doludur. Oyunlar, iş, hikaye anlatımı, çocukları doğanın yaşamıyla, Sovyet halkının yaşamıyla ve işiyle tanıştırır. Müzik dinleme, şarkı söyleme, müzik eşliğinde ritmik hareketler, çizim, modelleme, kağıt kesme vb.

Okul öncesi kurumlarda sıkı sıhhi ve hijyenik rejim ve tıbbi gözetim, rasyonel beslenme kurulur; çocuklara en basit hijyen becerileri aşılanır; doğal faktörler sağlığı güçlendirmek için yaygın olarak kullanılmaktadır; yaz aylarında, şehirli çocuklar kulübelere götürülür.

Çeşitli faaliyetler ve egzersizler, çocukların normal fiziksel gelişimine, sağlıklarının güçlendirilmesine, duyu organlarının ve zihinsel yeteneklerinin gelişmesine, komünist ahlakın gereklerinden kaynaklanan ahlaki niteliklerin ilk oluşumuna ve nihayetinde yetiştirilmesine katkıda bulunur. Okulda okuyan, başarı için gerekli verilere sahip, sağlıklı, dinç, neşeli çocuklar.

Çarlık Rusyası'nda okul öncesi eğitim emekleme dönemindeydi. Bireysel okul öncesi kurumlar, özel kişiler ve bazı kamu kuruluşları tarafından oluşturulmuştur.

Ancak Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nden sonra okul öncesi eğitim, halk eğitimi alanında hükümetin onayladığı devlet planlarına uygun olarak hızla gelişmeye başladı.

Okul öncesi kurumların istikrarlı niceliksel ve niteliksel büyümesi, Sovyet Hükümeti'nin çocuklara ve endüstriyel ve sosyal hizmetlerde güvenle yer alabilecek çalışan bir kadın için, okul öncesi bir kurumda çocuklarına, kendi hakları için gerekli her şeyin sağlandığını bilerek, sağlığın yetiştirilmesi ve korunması en büyük endişesini göstermektedir. Halk eğitim sisteminin merkezi bağlantısı, üç türden kapsamlı bir okuldur—ilk, yedi yıllık ve orta.

İlkokul, 7-11 yaş arası çocuklar için dört yıllık bir okuldur.

Yedi yıllık okul, 7 ila 14 yaş arası çocuklar için tasarlanmıştır; ilk dört sınıfı ilkokula tekabül etmektedir.

Ortaokul on yıllık bir okuldur, 7 ila 17 yaşındaki çocuklar burada eğitim görür; ortaokulun ilk dört sınıfı ilkokula, ilk yedi sınıf yedi yıllık bir okula karşılık gelir.

İlkokulda, çocukların yedi yıllık veya ortaokuldaki ileri eğitimlerinin temelleri atılır.

Sovyet ilkokulundaki eğitim, her şeyden önce içeriği, eğitim ve beslenmenin komünist yönelimi ile devrim öncesi okuldaki eğitimden temel olarak farklıdır.

Devrim öncesi ilkokul, temel olarak ilköğretim okuma, yazma ve aritmetik becerileri sağladı. İçinde din eğitimine çok zaman ayrıldı. Doğa tarihi, coğrafya ve tarih ile ilgili bilgiler, okuma derslerinde son derece sınırlı bir ciltte rapor edildi ve doğası gereği parça parçaydı.

Eğitimin içeriğini güncellemeye, daha bilimsel hale getirmeye, doğa bilimleri ve coğrafya hakkındaki bilgi yelpazesini genişletmeye yönelik her türlü girişim, Halk Eğitim Bakanlığı'ndan çarlık yetkilileri tarafından bastırıldı.

Sovyet ilkokulu, 7-11 yaş arası çocukları sadece okuma, yazma ve matematik becerileriyle donatmakla kalmıyor, aynı zamanda onlara gerçek bilimsel bilgi de veriyor (elbette, çocukların erişebileceği bir biçimde). Okulda çocuklar, doğanın yaşamı, kendi ülkelerinin tarihi hakkında doğru fikirler alırlar, sosyalist gerçeklikle tanışırlar, büyük vatanlarına sevgi ruhuyla, komünist ahlak ruhuyla yetiştirilirler.

Okulun ilk üç sınıfında çocuklara Rusça, aritmetik, çizim, şarkı söyleme öğretilir ve beden eğitimi verilir. Doğa ve toplumla ilgili bilimsel bilgi, öğrencilere açıklayıcı okuma derslerinde, gözlemler, geziler, deneyler vb. İle birleştirilir. Okuma kitaplarındaki materyal, okulun eğitim ve öğretim görevleri dikkate alınarak derin ve çeşitli bir içerikle verilir ve karakterize edilir. Çocuklar için uygun fiyatlı, klasik ve modern kurgu ve halk sanatı-masal, şarkı, atasözü, atasözü, masal, şiir, hikaye eserlerine önemli bir yer verilir. Materyallerin çeşitliliği ve içeriği, çocukların ufkunu genişletmeye, bilime ilgi

uyandırmaya, sanatsal zevki beslemeye ve doğru edebi konuşma geliştirmeye katkıda bulunur. Dördüncü sınıfta, akademik konuların kapsamı genişletilir; Rusça, aritmetik, çizim, şarkı söyleme ve beden eğitiminin yanı sıra SSCB tarihi, coğrafya ve doğa bilimleri öğretimi tanıtılmaktadır.

İlk eğitimde, çalışmasına diğer derslere kıyasla en fazla zaman verilen Rus dili ve aritmetiğine özel önem verilir. Rus olmayan ilkokullarda, öğretim öğrencilerin ana dilinde yapılır ve özel bir çalışma konusu olarak Rusça zorunludur.

İlkokuldaki dersler, çeşitli içerik ve şekillerde ders dışı etkinliklerle tamamlanır: yıldönümleri ve unutulmaz günlerle bağlantılı olarak matineler yapmak; aile, müzeler, tarihi anıtlar, kollektif çiftlikler ve devlet çiftliklerine geziler; bir projeksiyon lambası kullanarak klasik ve modern kurgunun en iyi örneklerini ve popüler bilim kitaplarını okumak; okul filmlerinin gösterimi; genç doğa bilimcilerin, genç teknisyenlerin, amatör performansların organizasyon çevreleri; kayak, paten, açık hava oyunları ve diğer spor türleri ve beden eğitimi dersleri. Bütün bunlar, öğrencilerin hayatını, ufuklarını genişleten, çocukların boş zamanlarını akıllıca geçirmelerine, inisiyatif göstermelerine ve kendi kendine etkinlik göstermelerine yardımcı olan ilginç ve heyecan verici etkinliklerle doldurur.

Çocuklarla yapılan eğitim çalışmalarında büyük bir rol okul öncü kuruluşuna aittir.

Öncülerin, müfrezelerin ve birimlerin toplanması, sanat, spor ve anavatanlarının incelenmesi, çocukları komünist ahlak ruhu içinde eğiten, sosyalist topluluğun kural ve normlarının asimilasyonuna katkıda bulunan, bilim, teknoloji alanındaki öncülerin çıkarlarını genişleten çeşitli içeriklerle ayırt edilir.

İlkokuldaki sınıflar, müfredat dışı çalışmaların çeşitli içerik ve biçimleriyle tamamlanır: tarafların yıldönümleri ve anma günleri ile ilgili davranışları; doğada, müzelerde, tarihi anıtlarda ve kollektif ve devlet çiftliklerinde geziler; projeksiyon lambası kullanarak klasik ve modern kurgu ve popüler bilim kitaplarının en iyi örneklerini okumak; gösteri okulu filmleri; genç doğa bilimcilerin, genç

teknisyenlerin, amatör performansların organizasyon çevreleri; kayak, paten, açık hava oyunları ve diğer spor türleri ve fiziksel kültür dersleri. Bütün bunlar, öğrencilerin hayatını, ufuklarını genişleten, çocukların boş zamanlarını akıllıca geçirmelerine, inisiyatif göstermelerine ve kendi kendine etkinlik göstermelerine yardımcı olan ilginç ve heyecan verici etkinliklerle doldurur.

Çocuklarla yapılan eğitim çalışmalarında büyük bir rol okul öncü kuruluşuna aittir.

Öncü müfrezelerin ve birimlerin toplanması, spor ve kendi topraklarının incelenmesi, çocukları komünist ahlak ruhu içinde eğiten, sosyalist topluluğun kural ve normlarının asimilasyonuna katkıda bulunan, bilim, teknoloji, sanat alanındaki öncülerin çıkarlarını genişleten çeşitli içeriklerde farklılık gösterir.

Genel eğitim okul sistemindeki orta halka yedi yıllık okuldur. İlk dört sınıfı ilkokul programına göre çalışır, daha büyükleri (V-VII) bilimin temelleri hakkında o kadar çok bilgi verir ki, yedi yıllık okuldan mezun olanlar hem genel eğitimde hem de eğitimlerine başarıyla devam edebilirler ve meslek ortaokulunda öğrenim görmeleri ve işletmelerde, kollektif çiftliklerde veya devlet ve kamu kurumlarında çalışmayı bırakmaları ve iş bulmaları durumunda bilgilerini bağımsız olarak genişletmeye hazırlanacaklardır.

Genel eğitim sistemini tamamlayan on yıllık bir ortaokul, ana görevi yüksek öğrenim için birlikler yetiştirmektir. Ayrıca, bazı mezunlar devlet ve kamu kurumlarının yanı sıra ekonomik kuruluşlarda da çalışarak gerekli becerileri ya uygulamalı olarak ya da hedeflenen kısa vadeli kurslarda kazanırlar.

Okul mezunlarının belirli bir mesleğe hızlı bir şekilde hakim olmaları, yüksek düzeyde genel eğitimin yanı sıra öğrencilerin okulda aldıkları pratik etkinliklere hazırlık yapmaları sağlanır.

Ortaokulun ilk yedi sınıfı yedi yıllık bir okulun programına göre çalışırken, son sınıflarda (VIII—X) bilimin temellerinin incelenmesi, sosyalist devletin genel ortaöğretime dayattığı gereksinimlere uygun olarak, Sovyet halkının hayati çıkarlarından, komünist, Marksist-Leninist bir dünya görüşüne sahip sosyalist inşaatçıların yüksek

eğitimli kadrolarını yetiştirme görevinden itibaren tamamlanmaktadır.

Normal okul çağı için tasarlanmış ilk, yedi yıllık ve orta dereceli okullara ek olarak, Sovyet halk eğitim sistemi, üretim, tarım ve kurumlarda çalışan gençler için benzer genel eğitim okullarına sahiptir. Bu okulların tümü iş başında eğitim sunmaktadır. İşçi sınıfı ve kırsal gençlik okullarından mezun olanlar, aynı programlara göre öğretim yaptıkları için normal genel eğitim okullarından mezun olanlarla aynı haklardan yararlanırlar.

Körlük, sağırlık, zeka geriliği gibi engelleri nedeniyle genel okullara devam edemeyen çocuklar, kör, sağır ve zihinsel engelliler için özel okullara gönderilir. Burada, ilkokul veya yedi yıllık okul kapsamında genel bir eğitimin yanı sıra, onlara sosyalist bir toplumun faydalı üyeleri olma fırsatı veren emek eğitimi alırlar. Tüm bu çocuk kategorileri için ilköğretim zorunludur.

Devlet pahasına anne ve babasını kaybetmiş çocuklar için yetimhaneler düzenlenmektedir. Yetimhanelerdeki çocuklar en yakın okullarda eğitim görüyor. Ders dışı saatlerde çocuklar, yetimhanelerde düzenlenen eğitim atölyelerinde çalışmakta ve burada yaşam için gerekli çalışma becerilerini kazanmaktadır. Yetimhanelerdeki çocuklar 14 yaşına geldiklerinde meslek okullarına ve meslek ortaokullarına gönderilir veya yetenek ve yeteneklerine göre ortaokullarda eğitimlerine devam ederler.

Sovyet devletinin endişeleri, rasyonel bir okul eğitimi sisteminin oluşturulması ve çocuk nüfusunun buna dahil olmasıyla sınırlı değildir. Parti ve hükümet okulların kalitesini artırmak için çok çabalıyor.

Partinin ve hükümetin özel kararları, okul programlarının temellerini ve eğitim sürecinin organizasyonunu, yerleşik öğretim yöntemlerini, öğrencilerin bilgilerini kontrol etmek ve değerlendirmek için bir sistem tanımladı. Öğretmenlerin dikkatini çeken asıl şey, öğrencilerin bilgisinin bilinci, gücü ve sistematik doğası, öğrenmenin ideolojik doğası ve yaşamla bağlantısı, öğretmenler tarafından belirlenen notların öğrencilerin gerçek bilgi düzeyine uygunluğudur.

Okuldaki öğretim kalitesini artırmak için, 21 Haziran 1944 tarihli SSCB Halk Komiserleri Konseyi'nin kararnamesine göre, IV, ve VII. sınıflarındaki final sınavlarına ve ilkokul, ortaokul bitirme sınavlarına girdi. , üniversiteye giriş sınavlarında üstün davranış gösteren üstün başarı gösteren öğrencilere altın ve gümüş madalyalar vererek kurmuştur. Altın ve gümüş madalyaların kurulması, öğrenciler tarafından yerleşik bilgi miktarının daha derin ve daha kapsamlı bir şekilde özümsenmesi için bir teşvik yarattı.

Genel bir eğitim okulu temelinde, Federal eğitim kurumunun mesleki okullar ve teknik okullar ve diğer ortaöğretim mesleki eğitim kurumlarının yanı sıra yüksek eğitim kurumları—enstitüler ve üniversiteler—mesleki eğitim sistemi inşa ediliyor.

FZO'nun meslek okulları ve okulları, sanayi, ulaştırma ve inşaat organizasyonları için kalifiye işçi kadroları yetiştirmektedir. Makine-traktör istasyonlarının ve diğer tarım işçilerinin mekaniğini eğitmek için ticaret okulları kurulmuştur. FZO'nun meslek okulları ağı sürekli genişliyor. Mevcut beş yıllık plan süresince, ulusal ekonomiye 4,5 milyon kalifiye işçi vermeleri gerekiyor.

Meslek yüksekokullarında eğitim süresi 2-3 yıldır. Mesleki eğitime odaklanırlar. Aynı zamanda, geleceğin çalışanlarının uzmanlık profiline (matematik, fizik, kimya, vb.) karşılık gelen ve genel kültürel ve politik ufuklarını genişleten (Rus dili ve edebi okuma, tarih, coğrafya ve Anayasa) genel eğitim konuları incelenir. SSCB). FZO okullarında eğitim 6-12 ay sürer. Bu süre zarfında, öğrenciler üretimde pratik çalışma yoluyla belirli bir nitelik kazanırlar ve politik okuryazarlık eğitimi alırlar. Öğrencilerin bakımı (konak, yemek, üniforma) devlet tarafından karşılanmaktadır. FZO'nun meslek okulları, SSCB Çalışma Rezervleri Bakanlığı'nın yetkisi altındadır.

Ortalama nitelikli uzmanlar (teknisyenler, tarım uzmanları, öğretmenler vb.) orta mesleki eğitim kurumlarında—endüstriyel ve tarımsal teknik okullarda, sanat ve pedagojik kolejlerde, tıp ve kadın doğum okullarında, vb. yetiştirilir. Orta meslek okullarında eğitim süresi 3—4 yıldır. Öğrencilerin kabulü, yedi yıllık bir okul kapsamında eğitim gören kişiler arasından yapılacak sınavlara dayanır.

Ülke ekonomisi ve sosyo-kültürel yapının tüm sektörlerine yönelik yüksek nitelikli uzmanların yetiştirilmesi 4-5 yıllık eğitime sahip enstitülerde ve üniversitelerde gerçekleştirilmektedir. Rekabetçi sınavlara dayalı olarak yüksek öğretim kurumlarına girme hakkından, on yıllık orta öğretimi tamamlayan ve orta mesleki eğitim kurumlarından mezun olan kişiler yararlanır. Altın veya gümüş madalya ile mezun olan ortaokul mezunları sınavsız kabul edilir.

Enstitülerde, üniversitelerde ve araştırma kurumlarında araştırmacıların ve yükseköğretim öğretmenlerinin lisansüstü eğitimleri gerçekleştirilmektedir. Lisansüstü öğrenci sayısı, yüksek öğrenimini tamamlamış, araştırma yapma eğilimi ve yeteneği gösteren ve belirlenen sınavları geçen kişiler tarafından kabul edilir. Lisansüstü eğitimin süresi 3 yıldır.

Lisansüstü eğitimini tamamlayan ve seçilen bir konuda doktora tezini başarıyla savunan kişilere Bilim Adayı derecesi verilir.

Bir dizi uzmanlıkta orta ve yüksek öğrenim, yalnızca sabit eğitim kurumlarında okuyarak değil, aynı zamanda kapsamlı bir yazışma eğitimi sistemiyle iş başında da elde edilebilir. Yedi yıllık ve ortaöğretim genel eğitim okulu kursu için uzaktan eğitim de düzenlenmektedir. Bağımsız olarak öğrenim görenlere, dış sıralamaya göre yedi yıllık ve ortaokul sınavlarına girme hakkı verilir. Hariciler, bu amaçla bölgesel, bölgesel halk eğitim müdürlükleri ve ASSC eğitim bakanlıkları tarafından tahsis edilen okullarda sınavlara girerler. Yedi yıllık bir okul için sınavları geçenler, yerleşik örneklemin sertifikalarını alırlar, ortaokul sınavlarını geçenler bir olgunluk sertifikası alırlar ve genel olarak orta ve yüksek uzmanlaşmış eğitim kurumlarına kayıt olma hakkı kazanırlar.

Bütün bunlar, sadece çocuklar için değil, aynı zamanda her Sovyet vatandaşının istedikleri eğitimi almaları için gerçek fırsat hakkında, SSCB'deki kamu eğitim sisteminin gerçekten demokratik doğasına tanıklık ediyor.

Genel Eğitim Okulunun Görevi

"Eğitim" diyor Stalin Yoldaş, "etkisi onu kimin elinde tuttuğuna bağlı olan bir silahtır..."[1]. Sovyet devletinin elinde eğitim, komünizm mücadelesinin bir silahıdır.

Sovyet okulu, halkımızı komünizme yönlendiren, kendini Lenin-Stalin partisine adamış sosyalist bir toplumun kurucularını yetiştiriyor.

Tüm çalışmalarında parti ve hükümet politikası tarafından yönlendirilen Sovyet okulu, Marksizm-Leninizm teorisiyle donanmış yüksek eğitimli komünizm inşaatçıları yetiştiriyor, genç nesli komünist ahlak ruhuyla, yaşam ruhuyla eğitiyor. Sovyet yurtseverliğini ve Sovyet ulusal gururunu vermek, öğrenci gençliğine Bolşevik ideolojisini ve ilkelere bağlılığı aşılar, eski, modası geçmiş, gerici, yeni, ileri, ilerici olan her şeye karşı nefret, bir Sovyet insanının dürüstlük ve doğruluk, cesaret ve cesaret, karakterin iradesi ve sağlamlığı, neşe ve neşe, her türlü zorluğun üstesinden gelmeye hazır, sosyalist devletin gücünü ve gücünü güçlendirmek, onurunu ve bağımsızlığını savunmak. Sovyet okulu, genç kuşağı, SSCB halkları arasındaki Stalinist dostluk ruhu içinde, kapitalist ve sömürgeci kölelikten kurtuluşları için savaşan tüm halklara saygı ruhu içinde yetiştirir, öğrencilere sosyal sorumlulukla bağdaşmayan asil bir sosyal görev duygusu aşılar. Burjuva ahlakının bireyciliği ve açgözlülüğü, sosyalist ahlaka, mülkiyete, Sovyet yasalarına saygıya ve Sovyet halkı arasında kaynağı yüksek ideolojik ve komünizm davasına bağlılık olan bilinçli disipline karşı özenli bir tutum aşılar.

Okulun tüm bu sorunları çözmesinin temel yolu, bilimlerin temellerinin öğretilmesidir. Eğitim, öğrencileri bilgiyle donatır, dünya görüşlerini oluşturur, sosyalist bir toplumun ihtiyaçlarını karşılayan ahlaki nitelikler yetiştirir.

Komünist eğitimi ve genç neslin yetişmesini sağlamak için, müfredatın içeriğini, tüm eğitim organizasyon sistemini ve ayrıca

---

[1] J. Stalin, Leninizmin Sorunları, ed. 10. sayfa 610.

Sovyet okulundaki öğrencilerin yapısını ve yaşam biçimini kökten revize etmek gerekiyordu.

Eski okul bir tıkanıklık okulu, bir tatbikat okuluydu, insanları bir sürü gereksiz, gereksiz, ölü bilgiyi özümsemeye zorladı. Lenin'in belirttiği gibi, böyle bir okul yok edilmelidir, ancak aynı zamanda komünizm için gerekli olanı seçebilmek, daha önce eleştirel olarak işledikten sonra insan bilgisinin tüm toplamını alabilmek için gereklidir.

Bu talimatlar okul programlarının oluşturulması için temel oluşturdu. Sömürücü topluma hizmet eden her şey onlardan atıldı; burjuvazinin ve toprak ağalarının sınıf çıkarları lehine yürütülen bilimin sonuçlarının gerici tahrifatı kazındı; öğrenciler arasında Marksist-Leninist bir dünya görüşünün oluşumuna, Sovyet ideolojisini özümsemelerine katkıda bulunan gerçek bilimsel bilgi sağlandı. Programların tek bilimsel teori, Marksizm-Leninizm teorisi açısından yeniden işlenmesi, Sovyet sosyalist okulunun gelişimi için sağlam bir temel oluşturdu, sonunda komünizmi kurabilecek bir nesil yetiştirme görevini başarılı bir şekilde çözdü.

Sovyet okulunda hiçbir akademik konu komünist eğitimin temel görevlerinden ayrı kalamaz. Okuldaki tüm öğretim, partizanlık ruhu, Bolşevik idealizmi ile doludur. Halkın ve sosyalist devletin çıkarlarına hizmet eder, öğrencilerin zihninde soylu ve yüce Sovyet ideolojisinin yerleşmesini teşvik eder. Eğitim, her konunun içeriğinin özellikleri ve çocukların yaş yetenekleri dikkate alınarak gerçekleştirilir.

Okulun eğitim çalışmasının en önemli görevi, toplumumuzun gelişiminin itici güçlerinden biri olan Sovyet vatanseverliğini ve genç neslin bilincine şövalye hayranlığının girmesini engelleyen Sovyet ulusal gururunu eğitmektir. Çarlık Rusyası'nın egemen sınıflarının gerici bir geleneği olan ve Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferinden sonra iç karşı-devrim ideolojisinin ayrılmaz bir parçası olan burjuva kültürü, yabancılara kölelik.

Sovyet yurtseverliğinin ve ulusal gururunun eğitimi için çok önemli olan, öğrencilerin tarih, SSCB Anayasası, edebiyat, coğrafya derslerinde Sovyet sosyalist sisteminin kapitalist sistem üzerindeki avantajlarıyla tanıştırılmasıdır; Sovyet halkının Sivil ve Büyük

Vatanseverlik Savaşları sırasında, Stalin'in beş yıllık planlarının yapıldığı yıllarda ve Alman-faşist barbarların ülkemizde neden olduğu yıkımın restorasyonu sırasında kahramanca yaptıklarını gösteren parlak; Sovyet halkının yüksek ahlaki karakterini gösteren; sosyalist kültür ve bilimin burjuva kültür ve bilimine üstünlüğü; geçmişin önde gelen isimlerinin ve kitlelerin çarlığa, serfliğe ve kapitalist sömürüye karşı özverili mücadelesi; Lenin ve Stalin'in önderliğinde Sovyet halkını dünya çapında tarihi zaferlere götüren Bolşevik Parti'nin önder ve örgütleyici rolünü gösteriyor.

Sovyet yurtseverliği ve ulusal gurur duygularının gelişimi ve derinleşmesi, fizik, kimya, doğa bilimleri, matematik öğrencilerinin dünya bilimini en büyük keşiflerle zenginleştiren ve dünya bilimini zenginleştiren Rus ve Sovyet biliminin büyük figürleriyle tanışmasıyla kolaylaştırılır. ülkemizin halkları (Lomonosov, Mendeleev, Lobachevsky, Popov, Yablochkov, Sechenov, Pavlov, Michurin, vb.).

Sovyet okulunda öğrencilere iletilen bilgi, onların yaşaması, sosyalist inşaya aktif olarak katılmaları için gereklidir. Aynı zamanda, bu bilgi, Marksist-Leninist bir dünya görüşünün, Bolşevik idealizminin ve bir Sovyet insanının ahlaki niteliklerinin oluşumunun temelidir. Öğrencileri derin, bilinçli ve sağlam bilgilerle donatmadan okul, Sovyet ideolojisini öğrencilerin bilincine sokamaz, onları Marksist-Leninist teoride yaratıcı bir şekilde yetkin insanlar olarak eğitemez—bu, kamusal yaşamın sosyalist dönüşümünün güçlü bir aracı, bir komünist bir toplum inşa etme aracı. Bu nedenle parti ve hükümet, okuldaki eğitimin kalitesini iyileştirmeye, yalnızca programlar ve ders kitaplarına değil, aynı zamanda örgütlenmeye, öğretim yöntemlerine, öğrencilerin bilgilerini test etme ve değerlendirme yollarını iyileştirmeye, bilimlerin temellerini daha derinden ve kapsamlı bir şekilde öğrenmeleri için sağlıklı teşvikler yaratmaya özel önem veriyor.

Sovyet okulu ayrıca gençlerin çıkarlarının maksimum düzeyde tatmin edilmesini, sosyo-politik ufuklarının genişletilmesini, çeşitli bilim, teknoloji, edebiyat, sanat, spor alanlarında bireysel çıkarların oluşturulmasını görev olarak belirler. Bu görevler çoğunlukla sınıfta çözülür, çünkü okulumuzun müfredatı ve programları çok yönlü

sosyalist kültürün tüm yönlerini yansıtır. Ancak, öğrencilerin müfredatın ötesine geçen ilgi alanları da vardır. Sınıfta, çevredeki sosyalist gerçekliğin etkisi altında, bağımsız okuma sürecinde vb. Doğarlar. Bu ilgi ve talepleri karşılamak için ders dışı ve ders dışı faaliyetler gençlere yöneliktir. Holding biçimleri çok çeşitlidir—kulüpler, konferanslar, raporlar, edebi tartışmalar, geziler, konserler, performanslar, matineler, akşamlar, sanat olimpiyatları, spor yarışmaları, yerli toprakları keşfetme gezileri, yaratıcı başarıların sergileri, vb. Her öğrenci gönüllü olarak, egemen çıkarlarına göre, bir veya diğerine bir tür ders dışı çalışmaya dahil edilir, sosyalizm ülkesinin maddi ve manevi kültürünü zenginleştirmek için daha fazla kullanmak için yeteneklerini geliştirir ve geliştirir.

Okullara ek olarak, okul saatleri dışında öğrencilerle birçok çalışma yapılmaktadır—saraylar ve öncü evler, genç teknisyenler ve genç doğa bilimcileri için istasyonlar, sanatsal eğitim evleri, gezi ve turizm istasyonları, çocuk okulları kültür ve eğlence parkları, stadyumlar, su ve kayak istasyonları, spor okulları. Yaz aylarında, her yıl birkaç milyon çocuğu kapsayan oyun alanları ve öncü kamplar düzenlenmektedir. Geniş bir müfredat dışı çocuk kurumları ağı—merkezi, bölgesel, ilçe—Sovyet toplumunun gururu ve bir kez daha, komünizmin gelecekteki kurucularının genç neslinin ülkemizde kuşatıldığına dair en büyük Leninist-Stalinist özeni gösteriyor.

Okul, çocukları, kitlelerin hükümette aktif rol aldığı, çeşitli kamu kuruluşlarında birleşme, miting, toplantı, gösterilere katılma vb. haklarına sahip olduğu Sovyet, sosyalist bir toplumda çalışma hayatına hazırlar.

Bu nedenle, sosyal yaşam becerileri, kolektivizm duygusu, tüm ekibin çıkarları doğrultusunda sorunları birlikte çözme yeteneği, çocuklara okulda kaldıkları ilk adımlardan itibaren aşılanır. Sınıflardaki görevler, sınıf organizatörlerinin seçimi ve çalışmaları, kulüp başkanları, çeşitli kitle etkinlikleri için komisyonlar, tüm öğrenci kolektifinin hayatından sorumlu öğrenci komitelerinin oluşturulması—çocukların ciddi bir halk eğitimi okuludur, kademeli olarak Sovyet toplumunu karakterize eden tutarlı demokratik

düzene giriş, sosyalist inşanın aktif katılımcıları için gerekli örgütsel yeteneklerin ve yeteneklerin geliştirilmesi.

Öğrencilerin en aktif, en gelişmiş kısmı, 9 yaşından başlayarak, genç öncülerden oluşan kitlesel bir çocuk siyasi organizasyonunda gönüllü olarak birleşir. Çocukların öz etkinliklerini mümkün olan her şekilde geliştiren öncü kuruluş, üyelerinin siyasi eğitimini yürütür, öncülerin yüksek akademik performansı için, bilimlerin temellerini derinden özümsemeleri için, bilinçli disiplinin güçlendirilmesi için savaşır. çocukların boş zamanlarının makul organizasyonu.

Son sınıf öğrencilerinin komünist eğitiminde büyük bir rol, tüm öğrenci bedenini yönetebilen öğrencilerin gelişmiş, en bilinçli ve politik olarak aktif bölümünü birleştiren okul Komsomol örgütlerine aittir. Komsomol ve öncü kuruluşların çalışmaları, öğrencilerin komünist eğitimi için okulun tüm çalışmalarının ayrılmaz bir parçasıdır.

Sovyet okulu, 'sosyalizmi inşa edenlerin cesur kabilesini' (Zhdanov) eğitmek için tasarlanmıştır. İleri Marksist-Leninist pedagojik teoriyle donanmış olarak, komünist bir toplum inşa etmenin büyük fikirlerinden ilham alarak bu sorunu başarıyla çözer. Sovyet okulunun işçileri, "Sovyet sistemi, gençlerin fikir eksikliği ruhuyla, siyasete kayıtsızlık ruhuyla eğitimine müsamaha gösteremez" diye hatırlıyorlar. Gençleri yozlaştırıcı yabancı etkilerden korumak ve onların yetiştirilmelerini ve eğitimlerini Bolşevik ideolojinin ruhuna göre düzenlemek gerekir' (Zhdanov).

Halk Eğitim Personeli

Burjuva okulundan kökten farklı olan yeni Sovyet okulu, komünizm davasına bağlı ve genç nesli eğitmek ve yetiştirmek gibi asil ve sorumlu bir görevde sosyalist anavatana özverili bir şekilde hizmet etmeye hazır yeni öğretmen kadrolarına da ihtiyaç duyuyordu. Devrim öncesi okulun öğretmenlerinin en iyi kısmı, en gelişmiş ve ilerici, insanlarla yakından bağlantılı, özlemlerini ve özlemlerini bilerek, hızla Sovyet hükümetinin pozisyonunu aldı ve

coşkuyla yeni bir okul yaratmaya başladı. Sovyet devlet yardımından ve pratik çalışmalarında bir rehber olarak Marksist-Leninist komünist eğitim teorisine hakim olmak için tüm koşullardan.

Eski öğretim kadrolarının yeniden yetiştirilmesiyle eş zamanlı olarak ülkemizde komünizm fikirleriyle dolu yeni öğretmenler yetiştirmek için çok sayıda çalışma yapılmıştır. Dört yıllık öğretmen yetiştiren okullarda, yedi yıllık ve ortaokulların ilkokul ve I-IV sınıflarının öğretmenleri yetiştirilmektedir. Okulların müfredatı ve programları, geleceğin öğretmenlerine, ilkokul I'den IV'e kadar tüm dersleri öğretmek için ciddi bir genel eğitim, politik ve profesyonel pedagojik eğitim sağlamak üzere tasarlanmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin yetiştirilmesi için genel pedagoji okullarına bağlı özel pedagojik okullar ve bölümler de bulunmaktadır.

Yedi yıllık ve orta dereceli okulların V.-VII. sınıflarının öğretmenleri, Rus dili ve edebiyatı, tarih, doğal coğrafya, fizik ve matematik bölümlerinde iki yıllık öğretmen yetiştirme enstitülerinde eğitilir.

Rus dili ve edebiyatı, tarih, coğrafya, fizik ve matematik, biyoloji, yabancı diller ve fiziksel kültür fakültelerine sahip dört yıllık pedagojik enstitüler, ortaokul VIII.-X. sınıf öğretmenleri yetiştirmek için kurulmuştur. Devlet üniversitelerinden mezun olanların önemli bir kısmı da ortaokullarda çalışmaya gönderilmektedir.

Pedagojik eğitim kurumlarında pozisyonuna uygun bir eğitimi olmayan öğretmenler için yazışma bölümleri bulunmaktadır. Yazışma kursları okulda iş başında yürütülmektedir.

Pedagojik eğitim kurumlarında öğretmenler tarafından edinilen bilgileri sistematik olarak tamamlamak ve güncellemek için ülke, öğretmenlerin kapsamlı bir mesleki gelişim sistemi düzenlemiştir. Temelde çeşitli sürelerde kurslar şeklindeki bu çalışma bölgesel, bölgesel ve cumhuriyetçi öğretmen yetiştirme enstitüleri tarafından yürütülmektedir. Öğretmenlerin becerilerini geliştirmeye yönelik çalışmaların önemli bir kısmı da sabit pedagojik eğitim kurumlarına (öğretmen yetiştiren okullar, öğretmen ve pedagojik enstitüler, üniversiteler) atanır. Her yıl on binlerce öğretmen ileri eğitim sisteminden geçmektedir.

Öğretmenlere günlük metodolojik yardım sağlamak için ilçe, şehir ve bazı Birlik cumhuriyetlerinde bölgesel pedagojik ofisler oluşturulmuştur. Öğretmenler, metodolojik derneklerinde de metodolojik yardım alma ve pedagojik deneyim alışverişinde bulunma fırsatına sahiptir—I.-IV. sınıf öğretmenleri için küme (birkaç yakın okul) ve V. sınıf öğretmenleri için bölge. Yıllık bölge ve şehir öğretmen toplantıları daha önce geleneksel hale geldi. okul yılının başlangıcında ve kış okulu tatillerinde.

Öğretmenlere ve okullara yardımcı olmak için pedagojik ve metodik dergiler, kılavuzlar, pedagoji ve psikoloji üzerine kitaplar yayınlanmaktadır. İş becerilerini geliştirmenin yanı sıra, tüm öğretmenler düzenli olarak Marksizm-Leninizm teorisini bağımsız olarak ve gruplar halinde çalışırlar. Bu çalışmanın temeli, 'SBKP (B) Tarihi—Kısa Ders', Lenin ve Stalin'in biyografilerinin yanı sıra Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerinin incelenmesidir.

Genç neslin eğitim, öğretim ve yetiştirme konularının bilimsel gelişimi, Büyük Vatanseverlik Savaşı sırasında hükümet tarafından kurulan RFSSC Pedagojik Bilimler Akademisi tarafından gerçekleştirilir. Akademi'nin kurulması, partinin ve hükümetin ülkede okula ve halk eğitiminin gelişmesine büyük önem verdiğini gösteren işaretlerden biridir.

SOVYET ÖĞRETMENİ

Sovyet öğretim kadrosu, halkımızın sosyalist aydınlarının en güçlü müfrezelerinden biridir. Öğretmenler, ideolojik cephenin büyük bir işçi ordusunun savaşçılarıdır. Temel bilimleri bilen, son derece ideolojik ve kültürel, her türlü zorluğun üstesinden gelebilecek, sonsuza kadar vatanına, Lenin-Stalin partisine bağlı, ülkemizde komünizmin inşasını tamamlayabilecek cesur ve ısrarcı insanlar yetiştirmek için tasarlanmıştır. Komünist bir toplum inşa etme görevleri, Bolşevik Parti ve Sovyet devletinin eğitim görevleriyle yakından iç içedir. Bu nedenle ülkemizde komünist eğitim, öğretim ve genç neslin yetiştirilmesi görevlerini yürüten öğretmene özel önem verilmektedir.

Komünist bir toplum inşa etme görevleri, Bolşevik Parti ve Sovyet Devletinin eğitim görevleriyle yakından iç içedir. Bu nedenle ülkemizde komünist eğitim, öğretim ve genç neslin yetiştirilmesi görevlerini yürüten öğretmene özel önem verilmektedir.

SSCB'de Bir Öğretmenin Konumu

1923'te V. İ. Lenin, son çalışmalarından biri olan Bir Günlükten Sayfalar'da şunları yazdı: "Halkın öğretmeni, burjuva toplumunda hiç durmadığı, ayakta durmadığı ve duramayacağı bir yüksekliğe yükseltilmelidir. Bu, kanıt gerektirmeyen bir gerçektir."[1]

Yoldaş Stalin, Birinci Tüm Sendika Öğretmenler Kongresi'ni selamlarken, "Halk öğretmenlerinin falanksı, ülkemiz emekçi halkının büyük ordusunun en gerekli parçalarından biridir ve temelinde yeni bir yaşam inşa eder. sosyalizm."[2]

Büyük liderler VI.

---

[1] V. İ. Lenin, Op., cilt. XXVII, s. 389.

[2] V. Stalin, Op., cilt. 7, s. 3.

SBKP (B) Merkez Komitesi'nin 25 Ağustos 1932 tarihli "İlk ve orta okullarda müfredat ve rejim üzerine" kararı, öğretmenin çocuklara bilimlerin temellerini öğretmede, onları bilinçli olarak eğitmede artan rolünü olağanüstü bir güçle vurguladı. disiplin ve çalışma ve çalışma için komünist bir tutum. Aynı kararda, SBKP (B) Merkez Komitesi, ulusal eğitim organlarını ve parti organlarını, "... genç neslin yetiştirilmesine ve yetiştirilmesine yönelik görevler."

Sovyet hükümeti, öğretmenin asil ve sorumlu çalışmasını çok takdir ediyor. Binlerce Sovyet öğretmenine emir ve madalya verildi. Birçok öğretmen onurlu bir şekilde cumhuriyetin Onurlu Öğretmeni onursal unvanını taşır. Sovyet ülkesinin en iyi öğretmenlerinin en iyileri, SSCB Yüksek Sovyetine, Birlik cumhuriyetlerinin yüksek Sovyetlerine ve işçi temsilcilerinin yerel konseylerine seçildiler.

Hiçbir kapitalist ülkede bir öğretmen, muzaffer sosyalizmin ülkesinde olduğu kadar onurlu bir konumda bulunmaz ve işgal edemez. Devrim öncesi Rusya'da, bir ilkokul öğretmeninin, özellikle de kırsal bir öğretmenin yaşamı ve çalışması son derece zor ve kasvetliydi.

A. P. Chekhov, A. M. Gorki ile yaptığı konuşmalardan birinde, kırsal bir öğretmen hakkında acı ve acıyla konuştu: "Aç, ezilmiş, bir parça ekmek kaybetme olasılığından korkuyor. Ve köylünün tüm sorularını cevaplayabilmesi için köydeki ilk kişi olması gerekiyor, böylece köylüler onda dikkat ve saygıya layık bir güç olduğunu fark etsinler, böylece kimse ona bağırmaya cesaret edemez.. ... herkesin bizde yaptığı gibi onun kişiliğini küçük düşürün: bir çavuş, zengin bir dükkâncı, bir kalfa ve okul müfettişi unvanına sahip memur." Aynı sohbette A. P. Chekhov, yılda yaklaşık 9 ay keşiş gibi yaşayan kırsal bir öğretmenin yalnızlığı ve terk edilmesinden, özlem ve yalnızlıktan donuklaştığından bahsetti.

Kapitalist ülkelerde öğretmenlerin durumu zor olmaya devam ediyor.

Kapitalizm gerçek kültürden ve bilgiden nefret eder, çünkü işçi ve köylü ne kadar aydınlanırsa, kapitalist kölelikten kurtuluş yolu o kadar açık, emperyalist kampın ölüm saati o kadar

yakındır. Burjuvazi, halkın öğretmenini “kara beden”de tutuyor ve buna sadece modern üretimin okuryazar işçiler gerektirmesi nedeniyle tahammül ediyor, burjuvazi ise öğretmeni işçilerin çocuklarını itaatkar köleler ve iradesinin uygulayıcıları olarak eğitmeye zorluyor.

Sadece eğitimin tüm halkın ve halk için yapıldığı Sovyet ülkesinde, öğretmen halktan izole değil, onunla yakından bağlantılıdır, okuldaki işi sosyalist anavatanına hizmet eder, sosyalist anavatanına hizmet eder. Sovyet halkı.

Sovyet pedagojik bilimi, öğretmene okulda merkezi bir yer verir: pedagojik sürecin ana düzenleyicisi ve lideridir. Okulun çalışmalarının sonuçları, öğrencilerin bilgilerinin kalitesi, nihayetinde öğretmenin eğitimine, pedagojik becerilerine ve kişisel niteliklerine bağlıdır.

K. D. Ushinsky bile, çocukların yetiştirilmesinde ve eğitiminde öğretmenin istisnai rolünü vurguladı: “Hiç şüphe yok ki, çoğu kurumdaki mevcut rutine bağlıdır, ancak en önemli şey her zaman doğrudan eğitimcinin kişiliğine bağlı olacaktır. öğrenciyle yüz yüze: eğitimcinin kişiliğinin genç ruh üzerindeki etkisi, ders kitapları, ahlaki ilkeler veya bir ceza ve ödül sistemi ile değiştirilemeyecek eğitim gücüdür. Elbette kurumun ruhu çok şey ifade ediyor ama bu ruh duvarlarda, kağıt üzerinde değil, çoğu eğitimcinin karakterinde yaşıyor ve oradan öğrencilerin karakterine çoktan geçiyor.”[1]

Olağanüstü Rus demokrat V. G. Belinski, bir öğretmen olan öğretmeni bir bahçıvanla karşılaştırdı. ”Öğretmenin bahçıvanla karşılaştırması kaç yaşında olursa olsun, ama bu çok doğru...” diye yazdı.—Evet, bebek genç, soluk yeşil bir filiz, tanesinden zar zor görünüyor ve eğitimci bir bahçıvan. Gelişmekte olan bu hassas bitkiye kim bakıyor.”

Yedi yıllık bir okulun ilkokul öğretmeninin rolü özellikle büyük ve sorumludur. Sınıfla birlikte tüm eğitim çalışmalarını tek başına yürütür ve çocuklara doğa ve toplum hakkında ilk bilgileri verir. İlk

---

[1] K. D. Ushinsky, Sobr. Op., cilt. ben, s. 13.

kez çocuklara bir bilgi hazinesi açıyor, karakterlerini oluşturuyor, komünist dünya görüşlerinin temellerini atıyor.

Bir ilkokul öğretmeninin bu işle başarılı bir şekilde başa çıkabilmesi için uygun eğitime, bir Sovyet öğretmeni için gerekli niteliklere sahip olması ve her şeyden önce son derece ideolojik ve sevgi dolu bir insan olması gerekir.

Öğretmenin İdeolojik ve Politik Düzeyini Yükseltmek

Eğitim çalışmasının kalitesi, nihayetinde, öğretmenin bilinç düzeyine, ideolojik inancına, Sovyet devletinin politikasını anlamasına ve ülkeye, halka karşı görevine bağlıdır. Kent ve köy okullarının mükemmel öğretmenlerine seslenen M. İ. Kalinin, "... öğretmenin dünya görüşü, davranışı, hayatı, her bir olguya yaklaşımı bir şekilde tüm öğrencileri etkiler... çok yetkili, o zaman bazı insanlar hayatlarının geri kalanında bu öğretmenin etkisinin izlerini taşırlar. Bu nedenle öğretmenin kendine bakması önemlidir, böylece davranışlarının ve eylemlerinin dünyadaki başka hiç kimsenin altında olmadığı en güçlü baskı altında olduğunu hissetti."[2]

Öğretmenlerin ideolojik büyüme için materyal alabilecekleri ana kaynak, bilimsel sosyalizmin kurucularının—Marx, Engels, Lenin, Stalin'in eserleridir. Özellikle Sovyet öğretim kadrosunu en gelişmiş tabanca-Stalin'in "SBKP (B) Tarihinde Kısa Ders" ile silahlandırmada büyük bir yardım, teoriyi sağlar.

Lenin ve Stalin'in biyografileri, öğretmenlerin ideolojik ve politik eğitimi için güçlü bir araçtır. Büyük liderlerimizin hayatı ve çalışmaları hakkında, Bolşevizm'in gelişiminin ana aşamaları hakkında harika materyaller sağlarlar, öğretmenin ideolojik seviyesini yükseltmeye katkıda bulunurlar.

---

[2] MI Kalinin, Komünist Eğitim ve Öğretim Üzerine, ed. RSFSR Pedagojik Bilimler Akademisi, 1948, s. 157.

Marksizm-Leninizm çalışması tüm öğretmenler için gereklidir. SBKP(B)'nin XVIII. Kongresi'ndeki Stalin yoldaş şuna işaret etti: "... gerçek bir Leninist, kendisine Leninist diyen, ancak kendi uzmanlığına kilitlenmiş, diyelim ki matematik, botanik veya kimya ve uzmanlığının ötesinde hiçbir şey görmez.[3]

Sovyet öğretmenleri, ancak insan toplumunun gelişiminin yasalarının, sosyalist bir toplumun gelişiminin yasalarının Marksist-Leninist biliminde ustalaşarak, yeni insanların gerçek eğitimcileri, komünizmin aktif kurucuları olabilirler.

Öğretmenleri Farklı Bilgilerle Donatmak

Sadece geniş bir bakış açısına ve yüksek kültüre sahip, modern pedagojik teori ve en iyi uygulamalar bilgisi ile donanmış bir öğretmen, çocukların yetiştirilmesinde ve eğitiminde ciddi başarılar elde edebilir.

Öğretmen okulda öğrettiği konulardaki bilimsel bilginin mevcut durumunu iyi bilmeli, bu bilginin gelişimini sürekli izlemeli ve aynı zamanda öğretilen bilimlerin tarihini de incelemelidir.

Öğretmeni büyük Rus halkının bilimsel keşifleri ve icatları ile tanıştırmak çok önemlidir—anavatanımızın vatanseverleri: Lomonosov, Yablochkov, Mendeleev, Popov, Mechnikov, Pavlov, Timiryazev, Michurin, Tsiolkovsky ve diğerleri. Rus bilim ve kültürünün başarılarının incelenmesi, öğretmenin ufkunu genişletecek ve öğrencilerin vatansever eğitimi konusundaki çalışmalarını kolaylaştıracaktır.

Öğretilen konuların derin ve kapsamlı bilgisinin yanı sıra, öğretmenin pedagoji, psikoloji ve bireysel konuların öğretim yöntemlerinin temellerine hakim olması gerekir. Bu bilimler, öğretmenin pedagojik faaliyeti ile ilgili temel sorunların çözümüne doğru bir şekilde yaklaşmasına yardımcı olacaktır.

---

[3] J. Stalin, Leninizmin Sorunları, ed. II, s. 598-599.

Sovyet pedagojisi, genç neslin komünist eğitiminin amaçlarını, hedeflerini ve içeriğini tanımlayarak şu soruyu yanıtlıyor: Ne öğretmeli? Aynı zamanda, öğretme ve yetiştirme ilkelerini ortaya çıkarır, eğitim çalışmasının organizasyonu ve metodolojisinin ana sorunlarını çözer ve bu nedenle, nasıl öğretilir sorusuna bir cevap verir. Öğretmen, özel yöntemler derslerinde organizasyon ve öğretim ve yetiştirme yöntemleri hakkında daha ayrıntılı talimatlar bulur. Akademik konuları öğretme biçimlerini ve yöntemlerini özel olarak tanımlarlar. bu akademik konuların genel ve bireysel bölümleri. Psikoloji, öğrencilerin zihinsel aktivite kalıplarını ortaya çıkarır ve öğretmenin eğitim çalışmalarını daha doğru organize etmesine yardımcı olur.

Öğretmenleri pedagoji tarihi ile tanıştırmak da büyük önem taşımaktadır. Pedagoji tarihini incelemek, öğretmenin geçmişin pedagojik mirasına hakim olmasına yardımcı olacaktır. Pedagoji, genç neslin yetiştirilmesi, yetiştirilmesi ve yetiştirilmesi bilimi olarak yüzyıllardır gelişmektedir. Birçok insan onu yaratmak için çok çalıştı. İleri pedagojik düşüncenin en iyi temsilcileri, eğitim ve yetiştirme süreci hakkında bugün bile önemini kaybetmeyen çok değerli açıklamalar bırakmışlardır. Pedagojik bilime özellikle önemli katkı, To şahsında ulusal ilerici pedagojimiz tarafından yapılmıştır. D. Ushinsky, V. G. Belinsky, N. G. Chernyshevsky, N. A. Dobrolyubov ve diğerleri. İfadeleri incelenmeli, eleştirel olarak işlenmeli ve eğitim çalışmaları pratiğinde tüm değerli, gelişmiş kullanımları gerekir.

Bir öğretmenin, Marksizm-Leninizm'in kurucuları olan Marx, Engels, Lenin, Stalin'in yanı sıra Bolşevik Parti ve Sovyet devletinin önde gelen şahsiyetlerinin (M. I.) ifadelerini eğitim çalışmalarında kullanması ve kullanması özellikle önemli ve gereklidir. Kalinin, A. A. Zhdanov, F. E. Dzerzhinsky, S. M. Kirov ve diğerleri—genç nesillerin komünist eğitimi hakkında.

Öğretmenin ayrıca Parti ve Sovyet Hükümetinin okul ve eğitim konusundaki kararlarını da bilmesi gerekir. SBKP(B) Merkez Komitesi ve hükümet organları, halk eğitimi konusunda bir dizi önemli politika ve yasama belgesi yayınlamıştır. Bu belgelerde, Sovyet devletinin

eğitim politikasının temelleri formüle edilmekte ve Sovyet okulunun çalışmalarının içeriği, organizasyonu ve metodolojisi ile ilgili tüm ana konularda temel talimatlar verilmektedir. Partinin ve hükümetin mevcut kararlarının incelenmesi ve uygulanması, şüphesiz genç neslin komünist eğitim, öğretim ve öğretiminin kalitesini arttırmanın en önemli koşullarından biridir.

Bir öğretmenin N. K. Krupskaya, A. S. Makarenko, S. T. Shatsky gibi seçkin Sovyet öğretmenlerinin eserlerini bilmesi de çok önemlidir.

Sovyet okulundaki eğitim, burjuva okulundan kökten farklıdır. Sovyet okulu, eğitim çalışmalarını sosyalist bir toplumun doğasında bulunan yasalara dayanarak başka koşullarda inşa eder. Bu nedenle, öğretmenin, pedagojik emek ustalarının eğitim çalışmalarının en iyi örneklerini uygulamasında kullanmak için, Sovyet okulunun varlığı boyunca biriktirdiği olumlu eğitim çalışması deneyimini dikkatlice incelemesi gerekir. Ancak, aynı eğitim ve öğretim yöntem ve tekniklerini tüm okullara mekanik olarak aktarmamalı, en deneyimli öğretmenlerin bile çalışmalarını körü körüne kopyalamamalıdır. Pratik okul çalışanlarının edindiği deneyimi kullanmak için yaratıcı bir yaklaşıma ihtiyaç vardır.

İlkokul öğretmenlerinin ideolojik, politik ve kültürel ufuklarını genişletmenin ve pedagojik niteliklerini geliştirmenin en önemli biçimi, politik, pedagojik ve kurgu literatürünün düzenli ve sistematik bir şekilde okunmasından oluşan kendi başlarına bağımsız çalışmadır. Kendi üzerinde günlük çalışma, öğretmene her zaman Sovyet devletinin kendisine dayattığı gereksinimler düzeyinde olma fırsatı verir. Bir öğretmen sadece öğretmekle kalmamalı, aynı zamanda sürekli kendini incelemelidir.

Emir veren öğretmenlere seslenen MI Kalinin, “Öğretmen enerjisini, kanını, değeri olan her şeyi öğrencilerine, insanlara veriyor. Ama yoldaşlar, eğer bugün, yarın, yarından sonraki gün sahip olduğunuz her şeyi verirseniz ve aynı zamanda bilginizi, gücünüzü, enerjinizi tekrar tekrar doldurmazsanız, böylece hiçbir şeyiniz kalmaz. Öğretmen bir yandan verir, diğer yandan bir sünger gibi emer, insanlardan, hayattan, bilimden her şeyin en iyisini alır ve

en iyisini çocuklara geri verir. Ve eğer bir Sovyet öğretmeni bugün ve yarın gerçek bir ileri öğretmen olmak istiyorsa, o zaman her zaman halkın en ileri kesimiyle birlikte hareket etmelidir. Bu durumda öğrencilerine ne kadar verirse versin, ama yerse, en iyi özelliklerini, özelliklerini halktan alırsa, o zaman çocuklar için bu besleyici meyve sularından her zaman fazlasına sahip olacaktır."[1]

En iyi Sovyet öğretmenleri, ideolojik ve kültürel gelişimleriyle yorulmadan ilgilenirler, pedagojik niteliklerini sistematik olarak geliştirirler.

[1] M. İ. Kalinin, Komünist Eğitim ve Öğretim Üzerine, ed. APN RSFSC, 1948, s. 166.

Начало учебного года

Okul yılının başlangıcı

Öğretmenin Yaratıcı Girişimi

Bir Sovyet okul öğretmeninin yaratıcı inisiyatif ve meraklılık göstermesi, eğitim çalışmalarını geliştirmek için sürekli yeni yollar araması gerekir.

Eğitim çalışmalarında, kalıp, rutin, düşüncenin korkaklığı ve kör taklit kabul edilemez. En dikkat çekici metodolojik gelişmeler, yaratıcı düşüncesi, pedagojik becerileri ve düşünceli organize çabalarıyla öğretmenin yerini alamamaktadır.

Çocukların eğitiminde ve yetiştirilmesinde tüm durumlar için tasarlanmış evrensel tarifler olamaz. Metodolojik gelişmeler öğretmenin inisiyatifini bağlamamalı, ona yardım etmeli, yönlendirmeli, uyandırmalı ve düşüncesine yön vermelidir.

Öğretmen bir zanaatkar değil, eğitim işinin ustasıdır, zanaatının bir yaratıcısı, mühendisidir. Pedagojik çalışma ile bir zanaat olarak ilişki kurmak imkansızdır. Hayatın ortaya koyduğu pedagojik sorunları çözmek için düşünmeniz, araştırmanız, inisiyatif almanız ve cesur olmanız gerekir. Okulda bir kez ve tüm yerleşik eğitim ve öğretim yöntem ve yöntemlerinin olmadığı ve olamayacağı akılda tutulmalıdır. Her teknik ve yöntem, eğitimin içeriğine, öğrencilerin özelliklerine, eğitim ve öğretimin gerçekleştiği belirli koşullara bağlı olarak iyi veya kötü olarak ortaya çıkar.

Öğretmen, çok çeşitli karakterlere, eğilimlere ve özlemlere sahip çocukları öğretir ve eğitir. Her öğrencinin yaşının özellikleri ile birlikte zihinsel aktivite, karakter ve mizaçta kendi psikolojik özellikleri vardır. Belirli bir çağın doğasında bulunan özellikleri bilmek, her öğrenciyi ayrı ayrı tanımak anlamına gelmez. Bireysel bir insan kişiliğinin doğasında bulunan benzersizlik, öğretmenleri öğrencilerin bireysel özelliklerini incelemeye ve eğitim ve eğitim çalışmalarının belirli sorunlarını çözerken bunları dikkate almaya zorlar. Pedagojik aktivitede formalizm ve bilgiçlik hakimse, sıkıcı ve monoton hale gelir; öğretmen hazır pullara uymuyorsa, ancak yeni öğretim ve yetiştirme yöntemleri ve teknikleri arıyorsa, çalışmalarından ahlaki bir memnuniyet duygusu hisseder.

Pedagojik bilim, eğitim çalışmalarının organizasyonu ve metodolojisinin sürekli geliştiği ve geliştiği ve bir öğretmenin pedagojik bilimin gelişimini takip etmemesi, yeni eğitim çalışmaları yöntemleri aramaması ve uygulamaması durumunda, hızla düşeceği akılda tutulmalıdır. hayatın gerisinde kalır ve kendisine verilen görevleri yerine getirmez.

Çocuklara Sevgi ve Onlara Saygı

En iyi öğretmenlerin deneyimi, eğitim ve yetiştirmedeki başarılarının ana kaynaklarından birinin çocuklara sevgi, kişiliklerine saygı olduğunu göstermektedir. En iyi öğretmenler arasındaki bu aşk, genellikle öğrencilerden yüksek taleplerle birleştirilir.

Olağanüstü Sovyet öğretmeni AS Makarenko, Leningrad ve Leningrad bölgesi öğretmenleri toplantısında yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Temel prensibim her zaman şu olmuştur: Bir insandan mümkün olduğu kadar çok talep, ama aynı zamanda ona mümkün olduğu kadar saygı."[1] Sovyet okulunun en iyi öğretmenleri, eğitim çalışmalarında bu ilkeyi takip eder: öğrencileri kendileri için uygulanabilir gereksinimler haline getirirler. Bu gereklilikler öğrencilere saygıyı, onların gücüne olan inancı ifade eder, çünkü bir kişiye ne kadar saygı duyarsak, ondan o kadar fazlasını talep ederiz.

Çocuklara yönelik gerçek sevgi, herhangi bir sahte ve yapay dış sevgiye yabancıdır. Öğrenciler genellikle katı ama adil öğretmenlere büyük saygı duyarlar. Yumuşak, iddiasız öğretmenler, yakınlıklarına ve sevecenliklerine rağmen, çoğu zaman otoriteden hoşlanmazlar.

Çocuklara sevgi ve saygı, onlar hakkında derin bir bilgiye, iç dünyalarına ve psikolojilerine dair bir anlayışa dayanmalıdır. Bu nedenle, bir öğretmenin eğitim çalışmalarında öğrencileri

---

[1] A. Makarenko, Seçilmiş Pedagojik Eserler, Ucpedgiz, 1946, s. 160.

gözlemleme ve anlama yeteneği. Deneyimli ve düşünceli öğretmenler genellikle çalışmalarına sınıflarını bir bütün olarak ve her bir öğrenciyi ayrı ayrı dikkatle inceleyerek başlarlar.

Çocukları bir ekip halinde eğiten Sovyet öğretmeni, her bir öğrenciye karşı duyarlı, özenli bir tavırla, bireysel çocuklara becerikli bir bireysel yaklaşımla ekip çalışmasını sınıfla birleştirir.

AM Gorky makalelerinden birinde şunları yazdı: "Çocuklar, doğaları gereği, çocuklar için büyük sevgi, yeni dünyanın gelecekteki inşaatçılarıyla uğraşırken büyük sabır ve hassasiyet gerektiren bu işe ilgi duyan insanlar tarafından yetiştirilmelidir." Gerçek bir öğretmen çocukları içtenlikle sever ve her öğrencisinin başarısını ve gelişimini önemser. Böyle bir öğretmenin neredeyse hiç öğrenci bırakmaması, izole başarısızlık vakaları ve disiplin ihlalleri yoktur.

Öğretmenin Öğrenci Velileriyle Çalışması

Sovyet sosyalist sisteminin koşullarında, okul ve aile aynı görevlerle karşı karşıyadır—sonunda komünizmi kurabilecek bir neslin eğitimi. Bu nedenle öğretmenin öğrenci velileriyle yakın ilişkisi okulun başarılı bir şekilde işlemesinin ön koşuludur. En iyi Sovyet öğretmenleri nüfusla yakından bağlantılıdır. Öğrencilerin aileleri ile iletişim kurarak onlara pedagojik tavsiyeler verir, aralarında pedagojik bilgiyi teşvik eder ve ailedeki çocukların yetiştirilmesi üzerinde ciddi bir etki sağlarlar.

Sovyet ülkesinde, saygı ve onur genellikle kendini okulun duvarlarına kilitlemeyen, çalışan ve kolektif bir aileye giden, orada eğitimci olarak işlevlerini yerine getiren, Bolşevik ajitatör ve görevlerini yerine getiren öğretmen tarafından saygı ve onur duyar. propagandacı, sosyalist kültürün bir şefi. Kitleler genellikle bu tür öğretmenleri takdir eder ve sever. Öğrenci velileri, çocuklarının başarısıyla ilgilenir ve çocuklarını yetiştirirken zorluklarla karşılaştıklarında tavsiye, yardım için öğretmene başvururlar.

Öğretmenin öğrencilerin ebeveynleriyle yakın iletişimi, eğitim çalışmalarını büyük ölçüde kolaylaştırır.

Öğretmenin Kamu Yaşamına ve İşe Katılımı

Bir Sovyet öğretmeni sadece genç neslin eğitimcisi değil, aynı zamanda ülkenin devlet ve kamusal yaşamında aktif, doğrudan bir katılımcıdır. O, yalnızca çocuklara öğreterek değil, aynı zamanda yetişkin nüfus arasında kapsamlı sosyal, kültürel ve politik çalışmalar yürüterek halkına hizmet eder.

Sosyalizm ülkesinin ileri bir vatandaşı olan bir öğretmenin görevi, onun kamusal yaşama ve çalışmaya yüksek düzeyde siyasi faaliyet ve günlük katılımını gerektirir.

Köy öğretmeninin görevlerini tanımlayan M. İ. Kalinin, "Köylülerin öğretmene sadece öğretmen olarak değil, insan olarak da saygı duyması gerekir. Bunun siyasi bir konu olduğunu unutmayın. Bu derinden politik bir mesele. Öğretimin uygun pozisyonu almasını istiyorsanız, öğretmenin belirli bir konuda bakış açısını ifade etmekten korkmaması için tarafsız olması için bir çizgi çizin. Köylü sorunlarını çözerken, öğretmen buranın vatandaşı olduğu için, tüm ekonomik ve politik yaşamına katıldığı için elbette yardımcı olabilir.

Esasen, bir öğretmen kültürel alanda bir köylüye yardım edebilir."[1]

Bir köy öğretmeni sadece kollektif çiftlik işlerinde bir danışman değil, her şeyden önce kültürel hayatın bir organizatörü, bir kollektif çiftlik köyünde sosyalist kültürün bir şefidir. Yetişkin nüfus arasında günlük olarak kültürel çalışma yürütmeli, işçilere Bolşevik Parti ve Sovyet devletinin politikasını açıklamalı ve insanların zihninde kapitalizmin kalıntılarına karşı aktif bir savaşçı olmalıdır.

Bir öğretmenin sosyal hizmeti, eğitim çalışmasından ayrı olarak düşünülmemelidir. Sovyet halkıyla bağlantısı olmayan, kamu işlerine aktif olarak katılmayan bir öğretmen, fahri rolünü yerine getiremez.

Öğretmenin halkıyla yakın ilişkisi, kamusal yaşama ve çalışmaya aktif katılımı, öğretmenin fahri unvanını daha da yükseltmeye

---

[1] M. İ Kalinin, Komünist Eğitim ve Öğretim Üzerine, ed. APN RSFSC, 1948, s. 159.

yardımcı olacak ve komünizmin aktif ve bilinçli kurucularının yetiştirilmesindeki rolünü daha da önemli kılacaktır.

İLKÖĞRETİMİN GÖREVLERİ VE İÇERİĞİ

İlköğretimin Amaç ve Hedefleri

Ortaokulun ilk dört sınıfında, çocuklara yedi yıllık bir okulun son sınıflarında ileri eğitimlerine hazırlık yapılır. İlkokulda, çocukların kapsamlı gelişimi ve karakterlerinin komünist ahlak ruhunda oluşumu için sağlam bir temel atılır.

Burada çocuklar, ana dillerinin yapısı hakkında temel bilgilerin yanı sıra büyük bir eğitim değeri olan okuma ve yazma becerileri kazanırlar, yani: Rus diline hakim olmak, öğrencilere bilim hazinesine erişim sağlar ve çocukları kültürel yaşamlarıyla tanıştırır. insanlar.

İlkokulda aritmetik problemlerini saymayı ve çözmeyi öğrenmek, çocukların çevredeki dünyanın fenomenleri arasındaki nicel ilişkiler bilgisinin ilk adımıdır.

Okulun ilk dört sınıfında, çocuklar doğanın hayatı ve olağanüstü dönüştürücülerinin (IV Michurin, TD Lysenko, vb.) Faaliyetleri hakkında somut fikirler ve temel kavramlar, anavatanlarının geçmişi ve bugünü hakkında ilk bilgiler, hakkında emekçi halkın büyük liderlerinin -Lenin ve Stalin- yaşamları ve çalışmaları.

Öğrencileri doğa ve insan toplumu hakkında temel bilgilerle donatan okul, çocuklara sistematik olarak incelenen fenomenleri birbirinden ayrı olarak değil, diğer fenomenlerle karşılıklı bağlantı içinde, en yakın maddi nedenleri bulmayı, fenomenleri gelişimlerinde düşünmeyi öğretir. Bir öğretmenin rehberliğinde çevredeki dünyanın nesnelerini ve fenomenlerini inceleyen çocuklar, maddi olduklarına ikna olurlar. Somut örnekler kullanarak, çocuklara doğanın temel güçlerini yenen ve doğayı sosyalist toplum yararına dönüştürmeye yardımcı olan insan bilgisinin gücü gösterilir.

Başlangıç eğitiminin görevleri, ancak, belirli bir miktarda bilgiyi iletmekle sınırlı değildir. Okul, sistematik olarak çocukların merakını geliştirir, onlara okumaya ilgi ve sevgi aşılar, zihinsel yeteneklerini geliştirir.

Çocuklar, çevreleyen dünyanın nesnelerini ve fenomenlerini gözlemlemeyi, bunlarda benzerlik ve farklılıkları bulmayı, nesneleri karakteristik özelliklerine göre gruplamayı, fenomenler arasında en basit bağlantıları kurmayı, gözlemlenen gerçeklerden sonuçlar ve genellemeler çıkarmayı, açıklamalar yapmayı ve tanımlar vermeyi öğrenirler. .

Küçük okul çocuklarının çeşitli zihinsel çalışmaları, dikkatlerinin, hayal gücünün, mantıksal düşünmelerinin ve hafızalarının gelişimini destekler.

Öğrenme sürecinde çocuklar, komünist ahlakın temel kavramlarını edinirler. Erişilebilir bir biçimde, okul, öğrencileri Sovyet sosyal ve devlet sisteminin kapitalist sisteme göre avantajlarıyla tanıştırır, çocukları anavatanlarını sevmeleri, düşmanlarından nefret etmeleri ve büyük halkları için ulusal gurur duymaları için uyandırır ve eğitir.

Eğitimin ilk yıllarından itibaren çocuklar öğretme ve çalışma konusunda görev bilinciyle yetiştirilir, çocuklara kamu malına sahip çıkmaları, doğayı korumaları öğretilir. Okul, çocuklara takıma saygı, dostluk duygusu, dürüstlük ve doğruluk, nezaket ve insanlara karşı ilgi aşılar.

Okul çocukların sağlığını korur. Fiziksel gelişimleri için normal koşullar yaratır, sağlıklarını güçlendirir, fiziksel güçlerini, el becerilerini, dayanıklılıklarını, genel performanslarını geliştirir, vücutlarını sertleştirir.

Aynı zamanda okul, çocukları temel sıhhi ve hijyenik bilgi ve becerilerle donatır ve onlara düzenli olarak jimnastik egzersizleri yapmalarını öğretir. Çocuklar oturmayı, ayakta durmayı, yürümeyi, koşmayı, zıplamayı, en basit jimnastik egzersizlerini yapmayı öğrenirler. Oyunlar, fiziksel egzersizler ve spor aktiviteleri sürecinde çocuklar takım halinde hareket etme, arkadaşlarına yardım etme, disiplin, kararlılık ve cesaret geliştirme becerisi kazanırlar.

Eğitimle bağlantılı olarak okulda çeşitli uygulamalı dersler düzenlenmektedir: çocuklar kendileri için uygun olan işe alıştırılır, en basit malzemelerle (kağıt, karton, kumaş, ahşap) çalışma konusunda

temel bilgi ve beceriler edinir, öğrenmeyi öğrenir. küçük evcil hayvanlarla ilgilenin, sebze ve sebze yetiştirin.

İlköğretimde çocukların estetik eğitimine çok dikkat edilir. Okul, çocukların doğal doğalarının güzelliklerine olan sevgisini uyandırır, onları Rus sanatının eserlerine ilişkin en seçkin ve erişilebilir anlayışla tanıştırır.

Çocuklar okulda çizim, şarkı söyleme, sanatsal okuma ve dramatizasyon gibi temel bilgi ve becerileri edinirler.

I.-IV. Sınıfların Müfredatı

İlköğretimin belirtilen görevleri Rusça, aritmetik, tarih, coğrafya, doğa bilimleri, şarkı söyleme ve çizim öğretiminde gerçekleştirilir. Bu konulara ek olarak, müfredat her sınıfta özel beden eğitimi dersleri sağlar.

Tarih, coğrafya ve doğa bilimleri ayrı konular olarak sadece IV. sınıfta verilmektedir. İlk üç derste, Rusça derslerinde, ilgili makale ve hikayelerin okunmasıyla bağlantılı olarak bu konular hakkında sadece bazı başlangıç bilgileri rapor edilmektedir.

İlk üç derste Rus diline ayrılan saat sayısından haftada 2 saat hattatlık için ayrılır. Dördüncü sınıfta ayrı bir hattatlık dersi yoktur, ancak bu konudaki dersler dilbilgisi ve imla derslerinde sistematik olarak işlenir.

Rus dili, okulun ilk dört sınıfının müfredatında özel bir yere sahiptir - ana derstir. I-III sınıflarında, okul zamanının yarısından fazlası buna ayrılır. Rusça dil dersleri şunları içerir: okuma, dilbilgisi, imla ve konuşma geliştirme. İlk üç sınıfta Rusça dil programının bu bölümlerine çalışma zamanı ayırırken, her gün bir okuma dersi almak gerekir. Bu gereklilik IV sınıfı için geçerlidir, tek fark, Rusça'daki toplam çalışma saatinden haftada sadece üç saatin okuma derslerine ayrılmasıdır. Ancak bu saatler, tarih, coğrafya ve doğa bilimleri derslerinde sistematik sınıf ders kitabı okumaları ile desteklenmektedir.

Haftada iki saat çocuk edebiyatı okumaya, gezilere ve gözlemlere verilen I. sınıf hariç, Rus dilini öğretmek için müfredata göre ayrılan zamanın geri kalanında dilbilgisi, imla ve konuşma gelişimi verilir. doğa vb. Okuma, dilbilgisi ve imla, öğrenme sürecinde konuşma gelişimi yakından bağlantılıdır, bu nedenle, bu bölümlerin her biri için ayrı dersler plan tarafından sağlanmaz, ancak okuma dersleri, dilbilgisi ve imla derslerinin ayrılması tavsiye edilir, ve programda konuşma geliştirme dersleri.

III ve IV. sınıflarda, çocukların ara vermeden kompozisyon ve açıklama yazmalarını sağlamak için özel konuşma geliştirme dersleri kullanılır, ancak bu dersler dilbilgisi ve imla derslerindendir. Böylece, Rus dilini öğretme planının sağladığı çalışma süresinin doğru dağılımı ile öğretmen, çocuklarla her gün okuma, dilbilgisi, imla ve konuşma geliştirme fırsatına sahiptir.

Öğrencilerin çevrelerindeki fenomenler ve nesneler hakkındaki ilk fikir ve kavramlarının birikimi, yalnızca ilgili makaleleri ve hikayeleri okumayı değil, aynı zamanda çocukların doğrudan gözlemlerini, çeşitli geziler, konu dersleri ve pratik çalışmaları da içerir. Bu tür dersler için zaman öğretmen tarafından sağlanmalı ve her ders için ayrılan toplam çalışma saati bütçesinden ayrılmalıdır. Birinci sınıfta bu dersler yukarıda da belirtildiği gibi özel olarak belirlenmiş saatlerde yapılmaktadır. II. ve III. sınıflarda, bu amaçla, Rus diline ayrılan saatler arasından haftada bir veya iki saat sağlanması da gereklidir. Dördüncü sınıfta doğa bilimleri, coğrafya ve tarih öğretimi müfredatına göre ayrılan saatlerde geziler ve çeşitli uygulamalı dersler yapılır (geziler ağırlıklı olarak akademik yılın güz ve bahar dönemlerinde yapılır).

Müfredatın yukarıdaki tablosundan, I ve II. sınıflarda günde 4 ders, III. sınıfta haftada bir 5 ders (tercihen haftanın ikinci veya üçüncü gününde), IV. Çocuklar haftada 3 gün 4 saat ve 3 gün 5 saat eğitim görmektedir. Bu günleri programda değiştirmek gerekir.

Ders süresi—45 dakika; değişiklikler—1, 3 ve 4 süresi—10 dakika, 2 (büyük)—30 dakika.

Çalışma saatleri tablosu

	saat sayısı								
	ben sınıf		II Sınıf		III Sınıf		IV Sınıf		
Öğeler	haftalık	yıllık	haftalık	yıllık	haftalık	yıllık	haftalık	yıllık	Toplam yıllık saat
Rus dili									
Aritmetik	15	495	14	462	15	495	8	264	1716
Tarih	6	198	7	231	6	198	7	231	858
Coğrafya	-	-	-	-	-	-	3	99	99
Doğal	-	-	-	-	-	-	3(2)[1]	82	82
bilim	-	-	-	-	-	-	2(3)	83	83
Tablo	1	33	1	33	1	33	1	33	132
Şarkı söyleme	1	33	1	33	1	33	1	33	132
Fiziksel eğitim	1	33	1	33	2	66	2	66	198
Toplam	24	792	24	792	25	825	27	891	3300

Yılın ilk yarısında birinci sınıfta, şartlar uygunsa, ders süresinin sırasıyla 10 dakika azaltılması, teneffüslerin uzatılması tavsiye edilir. 1. sınıfta dördüncü dersin süresi her koşulda 35 dakikayı geçmemelidir.

Müfredatta belirtilen tüm derslerin öğretimi zorunludur, hiçbir konu başka bir konu ile değiştirilemez. Her ders için öğretmen, müfredatta belirtilen süreyi uygulamalı eğitim çalışmalarında, azaltmadan veya artırmadan, kesinlikle belirtilen haftalık saat normlarını izleyerek tahsis etmekle yükümlüdür.

Rus Dili

Rus dilinin ilk öğretiminin temel görevi, çocuklara bilinçli, doğru, anlamlı ve akıcı okumayı, okuryazar yazmayı öğretmek,

[1] Yılın ikinci yarısındaki saat sayısı parantez içinde belirtilmiştir.

düşüncelerini sözlü ve yazılı olarak ifade etme yeteneği ile donatmak ve onlara temel dilbilgisi bilgilerini vermektir.

Bu sorunun başarılı bir şekilde çözümünde, öğretmenin çocukların konuşmasının gelişimi konusundaki sistematik çalışması özellikle önemlidir. İlköğretimde çocukların konuşmasının gelişimi, dil öğretiminin yol gösterici ilkesidir. K. D. Ushinsky, ilkokulun temel amacını çocuklarda "konuşma yeteneğinin" geliştirilmesinde gördü. Çocuklar okula konuşma yeteneği ile gelseler de konuşmaları düzenli, bilinçli ve öğrenme aracı ve geniş bir iletişim aracı olmak için yetersizdir. Okulun görevi, çocukların konuşmasını geliştirmek, onu bilinçli ve itaatkar bir düşünce ve iletişim aracı haline getirmektir.

I-IV sınıflarında Rus dili öğretiminin tüm bölümleri—kelime bilgisi ve dil bilgisi, okuma ve yazma - çocukların düşüncelerini dil aracılığıyla bilinçli ve özgür ifade etme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmalıdır.

İlk dil öğreniminin bir sonucu olarak, çocuklar konuşmanın eklemlenmesini, ses, kelime, cümle gibi öğelerini anlamalı, cümlelerin bağlantılarını tutarlı bir bütün halinde incelemeli, ses kavramlarını, bir kelimenin anlamını ve parçalarını öğrenmelidir, konuşmanın bölümleri ve biçimleri hakkında, cümle hakkında, cümlelerin biçimleri ve bileşimi hakkında, tutarlı konuşma hakkında.

I-IV. sınıflarda dil öğretimi eş merkezli olarak yapılandırılmıştır. Dört yıllık eğitim boyunca çocuklarda ses, kelime, cümle ve tutarlı konuşmanın temel kavramları oluşturulur. Aynı zamanda bilinçli okuma ve okuryazar yazma becerileri geliştirilmektedir.

Rus dili programının ana bölümlerinin içeriğini düşünün.

Birinci sınıfta, çocuklar fonetik alanındaki kavramlarla pratik olarak tanışırlar: ses, harf, hece; konuşmayı kelimelere, hecelere ve seslere bölmeyi öğrenin; ünlüler ve ünsüzler, sert ve yumuşak ünsüzler, ıslık sesleri hakkında ilk bilgileri edinir.

II. Sınıfta, sesli ve sessiz ünsüzler, vurgulama, vurgulu ve vurgusuz ünlüler ile ilgili kavramlar verilir. Çocuklar, canlı konuşmada seslerin kombinasyonlar halinde olduğunu, kalitelerinin de sözcükteki konumlarına bağlı olduğunu anlarlar:

değişirler. Ünlüler vurgulu ya da vurgusuz hecede olmalarına, ünsüzlere-mahallede başka hangi seslerle (anlam seslendirme ve çarpıcı sesler vardır) olduğuna, başka herhangi bir parçası kelimenin sonunda mı yoksa kelimenin sonunda mı olduğuna göre değişir. I. ve II. sınıflardaki çocuklar, sert ve yumuşak ünsüzlerin telaffuzda ayırt edildiğini, yazılı olarak atamalarının kendi özelliklerine sahip olduğunu öğrenmelidir. Yumuşak ünsüzler, Rusça'da genellikle bir kelimenin anlamını belirleyen özel seslerdir (mutlu-sıra, burun-taşınan, yay-kapak, vb.).

III ve IV. sınıflarda çocukların ses bilgisi derinleşir; Örneğin çocuklar, vurgulanmamış sesli harflerin sadece kökte değil, aynı zamanda sonlarda, öneklerde ve son eklerde olduğunu öğrenirler. Fonetikle ilgili bazı temel bilgiler ortoepik normlarla yakından ilişkilidir: kelimenin farklı bölümlerinde ünlülerin ve ünsüzlerin edebi telaffuzu ve edebi vurgunun gözetilmesi. Rus dilini öğretmenin ilk adımlarından itibaren, sesleri bozmadan ve karıştırmadan, büyük lehçe sapmaları olmadan, çocukların kelimelerin doğru telaffuzunu tutarlı ve ısrarlı bir şekilde elde etmek gerekir. Sözcüklerin çözümlenmesi, hecelere ve seslere ayrıştırılması ve bir sözcüğün parçalarının sentezlenmesi, seslerden ve hecelerden sözcüklerin oluşturulmasıyla ilgili alıştırmalar bu amaca hizmet eder.

Öğretmen, yaygın olarak kullanılan iki heceli ve üç heceli sözcüklerin doğru telaffuzunu öğreterek, birinci sınıftaki öğrencilere vurgulu ünlüleri ayırt etme konusunda pratikte rehberlik eder.

II. sınıfta vurgu konusu, bir kelimenin kökündeki vurgulanmamış sesli harflerin yazılışını öğretmekle bağlantılı olarak özellikle önemli hale gelir; bu nedenle, vurgusuz sesli, sesli ve sessiz, sert ve yumuşak ünsüzlerle yaygın olarak kullanılan kelimelerin edebi telaffuzu üzerinde çalışmak daha da yoğunlaştırılır.

III ve IV. sınıflarda, edebi telaffuz becerilerinin gelişimi, konuşma bölümlerinin incelenmesiyle bağlantılıdır. Çocuklar isimlerin, sıfatların, zamirlerin, fiillerin sonlarının doğru telaffuzunu öğrenirler.

Kelimenin kavramları da çocuklarda tutarlı bir şekilde oluşur. Kelime belirsizdir, anlamları tutarlı konuşmada öğrenilir. Tüm anlam çeşitliliği ile, bir kelimenin her zaman bir temel anlamı vardır,

geri kalanı mecazi olarak kabul edilir. Öğretmen, çocukların dikkatini bu dil olgusuna çeker ve onlarla canlı konuşmayı analiz ederek, onlara anlam bakımından yakın ve zıt olan kelimeleri ve anlam bakımından daha genel ve daha az genel olan kelimeleri seçmeyi öğretir.

Birinci sınıfta çocuklara konuyla ilgili ilk kavramlar ve nesneleri ifade eden kelimeler verilir. Çocuklar, soruların kime sorulduğu kelimeleri ayırt etme becerisinde pratik olarak ustalaşırlar. ya da ne? Öğrenmenin bu aşamasında, çocuklar, daha genel bir anlamı olan bir veya başka bir kelime-kavram grubuyla sözcükleri ilişkilendirmek için temel bir beceri kazanırlar: bir top, bir oyuncak bebek—oyuncaklar; ceket, gömlek—giysi vb. Bu beceri gelecekte dört sınıfın tamamında gelişerek, giderek daha karmaşık ve derinleşerek gelişir.

II. sınıfta, çocuklar en basit durumları, kelimenin belirsizliğini (çocuklar yürüyor, tramvaylar koşuyor, saatler koşuyor) pratik olarak öğrenirler. Tutarlı konuşmada bir kelimeyi bilinçli olarak kullanmayı, belirli bir kelimeye benzer veya zıt anlamlı başka bir kelime seçmeyi öğrenirler.

III. ve IV. sınıflarda daha karmaşık örnekler kullanılarak bir kelimenin belirsizliği üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

III. sınıfta öğrenciler sözcükleri doğrudan ve mecaz anlamlarıyla ayırt etme becerisi kazanırlar, yalnızca nesneleri değil, aynı zamanda işaretleri ve eylemleri de ifade eden benzer ve zıt anlamlı sözcükleri ayırt etme pratiği yaparlar ve öğretmen çocukların bunları yapabilmelerini sağlamalıdır. bu kelimeleri kendi konuşmalarında kullanırlar....

IV. sınıfında, kelimenin mecazi anlamı zaten mecazi konuşmanın bir aracı olarak kabul edilir (en basit durumlar). Burada sadece metinde mecazi bir kelime veya ifade bulma, sadece anlama değil, aynı zamanda konuşmanızda kullanma becerisini elde etmek önemlidir. Dördüncü sınıfta, anlam bakımından benzer kelimeleri (eş anlamlıları) ayırt etme, duygu ve düşünceleri ifade etmek için en uygun kelimeleri seçme yeteneği gelişir.

Bildiğiniz gibi, bir kelime sadece sözlüksel (kelime bilgisi) bir fenomen değil, aynı zamanda dilbilgisel bir fenomendir. Kelime, kurucu anlamlı öğelere ayrılır: kök, önek, sonek, bitiş. Kelime konuşmanın herhangi bir parçasıdır, bir şekilde cümledeki diğer kelimelerle ilişkilidir. Kelime cümlenin bir üyesidir. Kelimeyle ilgili bu gramer bilgisi, çocuklara zaten ikinci sınıfta temel bir biçimde iletilir.

II. sınıfta, çocuklar sadece nesneleri ifade eden kelimeleri değil, aynı zamanda işaretleri ve eylemleri ifade eden kelimeleri de soru ve anlamlarla ayırt eder. Çocuklar, nesnelerin adlarını sayılarına göre ayırt etmeyi ve değiştirmeyi öğrenirler (bir nesne - birçok nesne). İkinci sınıfta ise önce kök kavramı verilir. Çocuklar pratikte bu kavramda ustalaşırlar, kelimelerde kök seçiminde ve kökle (su, su, su) başlayan ve ön eklerle (ayrıl, gel, gel) tek köklü kelimelerin seçiminde pratik yaparlar. Kökleri farklı fakat önekleri aynı olan kelimelerin seçimi. Bir önek ve bir edat kavramı da açıklığa kavuşturulur, bir edatı vurgulama, bir kelimedeki bir öneki vurgulama becerileri geliştirilir.

Kelimenin bileşimi (kök ve önek hakkında) hakkında bilgi, çocukların kelimelerin köklerinde vurgulanmamış sesli harflerin yazımında ve öneklerin sürekli yazımında ustalaşmaları için gereklidir. Bu bilgi aynı zamanda kelimenin anlamının anlaşılmasına da yardımcı olur. Çocuklar, yalnızca genel olarak kelimelerin önemli olmadığını, aynı zamanda kelimenin her bir parçasının onun genel anlamına katkıda bulunduğunu öğreneceklerdir.

II. sınıftaki çocuklar tarafından kazanılan kelimenin morfolojik bileşimi hakkında ilk bilgiler, okulun son sınıflarında genişler ve derinleşir.

III. sınıfta çocuklara taban ve bitiş kavramı, son ek, ek ve önek yardımı ile kelimelerin oluşumu, kökteki ünsüzlerde değişiklik olan tek köklü kelimeler (kar-kartopu, el-kalem) verilir.), bağlantı sesli harfleri e ve o (yaya, buharlı lokomotif) yardımıyla bazlar ekleyerek kelimelerin oluşumu hakkında—tüm bunlar, I. sınıfındaki çocuklar tarafından alınan ilk kavramların genişletilmesi ve derinleştirilmesidir. Bu bilgi ile birlikte, çocuklar bir kelimede bir son, bir kök, bir önek, bir sonek bulma, seslerdeki bir değişiklikle

karmaşık olan tek köklü kelimeleri, en basit türdeki ekleri, önekleri, kelimeleri oluşturma yeteneğini kazanırlar. adlandırılmış araçları kullanarak.

IV. sınıfta, değişken ünsüzlere sahip daha da büyük bir kelime çemberi morfolojik analize tabi tutulur (ağlama-çığlık, arkadaş-arkadaşlık, kuru-kara, yaz-yaz). Çocuklar ayrıca konuşmanın bir kısmından konuşmanın diğer kısımlarını oluşturma yeteneğini de kazanırlar. Bu türden hem bilgi hem de beceriler, IV. sınıfa kadar çalışılmaya devam edilen kökte vurgusuz ünlülerin hecelenmesi alanında yazım becerilerinin geliştirilmesi için büyük önem taşımaktadır.

III. ve IV. sınıflarda çocuklar isim, sıfat, sayı, fiil ve konuşmanın diğer kısımlarını öğrenirler. Bu bilgi, okulun alt sınıflarında çocuklar tarafından alınan konu, özellik ve eylemin ilk kavramlarına dayanmaktadır.

Çocuklar bir ismin bir nesnenin adını ifade ettiğini, bir nesne kavramının nesneleri, insanları, hayvanları, doğa ve toplum fenomenlerini, soyut kavramları içerdiğini, isimlerin canlı ve cansız nesneleri gösterebileceğini, özel ve yaygın olabileceğini öğrenirler. isimlerin vakalara, sayılara göre değiştiği, belirli bir cinsiyete sahip olduğu; çocuklar çekim türlerini (1., 2., 3.), isimler için edatlarla, yazım durumu sonları için kurallarla tanışırlar. Bununla birlikte, tüm bunlar sadece bilgi değil, aynı zamanda becerilerdir: bir ismi cinsiyete, duruma ve sayıya göre ayrıştırma yeteneği, her üç çekimin isimlerini doğru biçimde çekme ve kullanma yeteneği, belirli eklerle isimler oluşturma yeteneği.

Çocuklar sıfatı anlam ve biçim yönünden de öğrenirler. Sıfatın bir nesnenin bir özelliğinin adı olduğunu, cümledeki isme göre cinsiyet, sayı ve durum olarak değiştiğini; belirli eklerle sıfatları türetebilmeli, anlamlarını bulabilmeli. Konuşmanın bu kısmı hakkındaki bilgilere dayanarak, öğretmen çocuklarda vakayı ve genel sonları doğru yazma becerilerini geliştirir.

Çocuklar, her ikisinin de eğimli olduğu nicel ve sıralı olarak alt bölümlere ayrılan sayıları öğrenirler.

Zamirlerden çocuklar kişisel olanları öğrenir ve pratik olarak kim, ne, hangi soru zamirleriyle tanışırlar. Çocuklar konuşmanın bu bölümlerinin çekimlerini ve yazımlarını öğrenirler.

Öğrenciler fiil hakkında şu bilgileri edinirler: fiil ve anlamı; Na-Xia fiilleri, fiilin kişileri ve sayıları, kişisel sonlar, fiilin zamanları: şimdiki, geçmiş, gelecek basit ve karmaşık; 1. ve 2. çekimler, belirsiz biçim, emir kipi, fiilin cümledeki rolü. Bilgiye dayalı olarak, fiilleri kişi, sayı, zamanlara göre ayrıştırma ve değiştirme yeteneğinin yanı sıra kişisel ekleri, fiilin belirsiz ve emir formlarını doğru yazabilme, 1. ve 2. çekimleri karşılaştırarak ayırt etme becerisi gelişir. formlar—dışarı, —yut—e; at, —at— ve; —y içermeyen fiillerden —sy ile fiiller oluşturma, kişisel bir formdan bir fiilin belirsiz ve zorunlu bir formunu oluşturma yeteneği .

IV. sınıf zarflarda birlik öğretilir. Çocuklara bir zarfın anlamı (zaman, yer, eylem tarzı), değişmezliği, sıfatlardan —o (hızlı, iyi) eki aracılığıyla oluşumu, en yaygın zarflardan bazılarının akıcı yazımı hakkında kavramlar verilir. Çocuklar, bir zarfı konuşmanın diğer bölümlerinden ayırt etme, yukarıdaki kategorilerdeki zarfları yazmak için zarflar oluşturma becerisine sahiptir.

Burada birliğin kelime ve cümleleri birleştirmedeki rolü açıklığa kavuşturulmuştur. Öğretmen, bir birliği bir edattan ayırt etme, homojen kelimeleri ve cümleleri bir birlik ile birleştirme yeteneğini kazanır.

Edatın rolü, durumla bağlantılı olarak açıklığa kavuşturulur ve III. Değerleri yer ve zaman değerleri alınır edat. Edatları öğrenen çocuklar, onları öneklerden ayırt etme, gerekli edatı tutarlı konuşmada kullanma, edatla durumu belirleme, edatları konuşmanın çalışılan bölümlerinden ayrı yazma becerisini kazanır.

Konuşma bölümlerinin çalışmasındaki kelimelerdeki değişiklikler, bir cümledeki kelimelerin kombinasyonunun analizi ile bağlantılı olarak düşünülür. Bununla birlikte, bundan morfolojinin sözdizimiyle ilgili olarak ikincil bir konum işgal ettiği sonucuna varılmamalıdır: morfoloji, sözdizimiyle birlikte dilbilgisinin en önemli bölümüdür.

İlkokulda dil öğretimi içeriğinde öneri üzerine çalışmalar büyük önem taşımaktadır. Genel formda bir teklif kavramı, çocuklara zaten eğitimlerinin başında verilir.

Alt sınıflarda, çocuklar anlatı, soru ve ünlem cümleleriyle tanışır. Pratik olarak onlara hakim olan çocuklar, cümlenin düşüncelerini ifade etme rolünü, cümlenin tonlama tarafını anlarlar: sesi yükseltmek, alçaltmak, duraklamak.

Cümledeki kelimelerin bağlantısı ve bu bağlantıyı ifade etmek için kelimelerin dilbilgisel değişimi alt sınıflardan başlayarak çalışma konusudur. İlköğretim sınıflarında, çocuklara deyim türleri ve deyim üyelerinin bağlantılarını (koordinasyon, yönetim, ek, kompozisyon) ifade etme araçlarını tanıtmak amaçlanmamıştır, ancak kelimeler arasındaki bağlantı incelenir, dikkat çekilir. tutarlı konuşma için bitişin rolüne, konuşmanın tutarlılığını oluşturmak için kelimeleri değiştirmeye, çekim ve çekimlere ve tutarlı konuşmadaki rollerine.

İlköğretim öğrencileri, öyküleyici, soru ve ünlem cümlelerini ayırt etmenin yanı sıra, yaygın olmayan ve yaygın, basit ve karmaşık cümleleri ayırt edebilmelidir. Program, çocukların farklı türden basit ve karmaşık cümleler hakkında bir fikre sahip olmalarını sağlamayı amaçlamaz: kişisel olmayan, belli belirsiz kişisel, zor kompozisyonlu, zor—bağımlı—ama çocukların ortak kişisel cümleler kurma bilinçli yeteneğini elde etmek gerekir, ve karmaşık cümleler—temel tür (bazı bağlaçlarla bağlanmış ve bağlaçsız iki cümle). Kullanım sıklığı açısından, basit kişisel cümleler hem yetişkinlerin hem de çocukların dilinde en yaygın olanıdır, bu nedenle ilkokuldaki sözdizim derslerinin ana konusudur. Çocuklar IV. sınıfta karmaşık bir cümle ile tanışırlar.

Karmaşık bir cümlenin incelenmesi, çocukların konuşmasını zenginleştirir. Sözlü ve özellikle yazılı konuşmada daha fazla tamlık ve derinlik elde etmek için karmaşık cümlelerin pratik kullanımındaki başlangıç becerilerini geliştirir ve geliştirir.

İlköğretim sınıflarında cümlenin hem asıl hem de ikincil üyeleri çalışılmalıdır. Teklifin ana üyelerinin konusunu gözden geçirme ihtiyacı, şu anda pek gerekçelendirilmeye ihtiyaç duymuyor. Teklifin ikincil üyeleri sorunu tartışmalıdır. Ancak çocukların aktif düşünce ve

konuşmalarını geliştirmek için cümlenin ikincil üyelerinin anlamına dikkat etmek gerekir. Öğrencilerin cümle üyelerinin yer, zaman, hareket tarzı vb. anlamlarını ifade ettiğini anlamaları önemlidir.

Çalışma yıllarına göre sözdizimsel bilgi ve beceriler bu şekilde dağıtılır. Mektup döneminde bile, çocuklar pratik olarak bir cümle üzerinde çalışırlar, konuşmada bir cümleyi vurgulama, kime veya ne söylendiğine cevap verme, öğretmenin verdiği konu hakkında bir teklifte bulunma becerisi kazanırlar. Aynı dönemde çocuklar soru cümlesi, cevap cümlesi, nokta, soru işareti ve ünlem işaretleri hakkında fikir sahibi olurlar. Çocuklar, bir soruya tam bir cümle ile cevap verme, cümleleri tonlama ile ayırt etme, doğru tonlama ile telaffuz etme ("cevap", "sor") yeteneğini geliştirir.

Mektup sonrası dönemde, soruya bağlı olarak bir cümledeki kelimelerin bağlantısına, özellikle eylem işaretlerini ifade eden kelimelerin konuyu ifade eden kelimelerle bağlantısına dikkat çekilir; bir cümledeki kelimeler arasında bu bağlantıyı kurma yeteneği, kelimelerin bağlantısındaki büyük hataları fark etme yeteneği geliştirildi. Çocuklar okuma, doğayla ilgili gözlemler, resimler üzerinde konuşmalar, kendilerine yakın konularda konuşmalar ile bağlantılı olarak anlatı, ünlem ve soru önerileri oluştururlar. Çocuklar, cevaptaki sorunun metnini kullanarak bir soruyu (sözlü ve yazılı olarak) tam olarak cevaplama yeteneğini kazanırlar.

Bir cümlenin ne olduğu kavramı sonraki sınıflarda gelişir. İkinci sınıfta bu kavram daha genelleşir ve gramer terminolojisine bürünür; burada bir cümle, kelimelerle ifade edilen bir düşünce olarak tanımlanır, terimler tanıtılır: anlatı cümleleri, ünlem cümleleri, soru cümleleri. Çocuklar, özne, yüklem, onların ilişkisi ile cümledeki diğer kelimelerin özne ve yüklem arasındaki bağlantılarını alırlar. Bu kavramlardan yola çıkarak, öğretmenin verdiği konuyla ilgili anlatım, ünlem, üç ila beş kelimelik soru cümlesi, cümlede özne ve yüklem bulma, ayrıştırdıktan sonra cümleyi yazma becerisi geliştirilir. öğretmenle.

Üçüncü sınıfta, çocukların sözdizimi bilgisi daha da genişletilir ve derinleştirilir. Terimler tanıtıldı: ortak olmayan ve ortak cümleler, bir

cümlenin ana ve ikincil üyeleri; Bir cümledeki kelimeler arasındaki iletişim yolları dikkate alınır: sonlar, edatlar, bağlaçlar (a, ve, but), homojen üyelere sahip cümleler (nesnelerin ve eylemlerin adları). Çocuklar basit bir cümledeki kelimeler arasında bağ kurabilmeli, bir cümlenin asil ve tali unsurlarını bulabilmeli, asli ve tali unsurlarla basit cümleler kurabilmelidir.

IV. sınıfında, cümlenin ikincil üyeleri kavramı açıklığa kavuşturulur, terimler tanıtılır: tanım, ekleme, durum; kavramlar eklenir: temyiz (cümlenin başında), sendikasız ve sendikalarla bağlantılı iki cümleden oluşan karmaşık bir cümle, yazarın sözlerinden sonra doğrudan konuşma. Aynı zamanda, metinlerdeki ilgili durumları tanıma, sözlü ve yazılı cümleler kurma ve noktalama işaretleri koyma yeteneğinin gelişimi vardır: adresten sonra virgül; bir kompleks oluşturan iki cümle arasındaki virgül; doğrudan konuşmadan önce bir kolon.

Böylece öğrencilerin sözdizimsel temsilleri ve kavramları yavaş yavaş gelişir ve bunlara dayalı olarak sözlü ve yazılı olarak uygun cümle türlerini oluşturmak, en basit durumlarda noktalama işaretleri koymak için pratik beceriler geliştirilir.

Tutarlı konuşmayı öğretmenin ana görevi, çocuklara bireysel düşüncelerini daha karmaşık bir bütün halinde, temasına dayalı bir hikayede birleştirmeyi öğretmektir. Bu görev, ilköğretim sınıflarında, sözlü ve yazılı konuşmadaki sistematik alıştırmalar yoluyla tamamen pratik olarak çözülür. Tutarlı konuşma becerisine hakim olma sürecinde, çocuklar konu hakkında, düşünceler arasındaki bağlantı hakkında, ana ve ikincil düşünceler hakkında, plan hakkında, hikaye hakkında, açıklama, akıl yürütme hakkında bazı bilgiler edinirler. Çocuklara açıklama ve deneme yazmayı öğretmek için, öncelikle her tür kompozisyonu parçalara ayrılmış bir şekilde (hikaye, betimleme, akıl yürütme vb.) ikinci olarak, onlara bir makaleyi öğelerine ayırmayı öğretmek; üçüncüsü, onlara düşünceleri plana göre düzenlemeyi öğretmek. Deneme türlerinin seçimi, pratik hususlarla belirlenir - ilkokul sırasında, bir çocuk iyi bilinen basit nesneleri ve fenomenleri anlatmayı, tanımlamayı,

düşüncelerini tutarlı bir şekilde ifade edebilmeyi, açıklamayı ve savunmayı öğrenmelidir.

Tüm bu beceriler sınıftan sınıfa yavaş yavaş gelişir. Ön-mektup ve mektup dönemlerinde, çocuklar bir öğretmenin yardımıyla sözlü olarak, kısa olmayan öyküleri bir dizi resim için üç-dört cümleden veya hayatınızdan konularla ilgili bir hikaye resminden oluştururlar.

Mektup döneminin sonunda çocuklar bu hikayeleri yazmayı öğrenirler.

Aynı dönemde çocuklar öğretmenin hikayesini dinlemeyi, onu anlamayı ve içeriğini konulara aktarmayı öğrenirler.

Kitap sonrası dönemde, çocuklar düşüncelerin sunum sırası ile tanışırlar. Yılın ikinci yarısında, daha bağımsız olarak, ilk dönemle aynı türde sözlü hikayeler oluştururlar. Doğa gözlemleri hakkında konuşabilmelidirler; öğretmenle sözlü olarak derlenen sorularla ilgili üç veya dört cümlelik bir hikaye yazın; öğretmenin hikayesini dinleyebilir ve öğretmenle ön hazırlık yaptıktan sonra bir bütün olarak aktarabilir.

II. Sınıfta, düşüncelerin doğru ve tutarlı bir şekilde sunulmasının bir aracı olarak temel bir plan kavramı tanıtılır. Burada yaşadıklarını, gördüklerini, duyduklarını, sınıfta ve evde yapılan çalışmalar hakkında konuşma, yapılan gözlemler hakkında öğretmenle yaptıkları plana göre anlatabilme becerisini kazanan öğrenciler vardır. Aynı zamanda çocukların hikayenin planını öğretmenle birlikte yazabilmeleri ve bitmiş plana göre ön sözlü hazırlık ile küçük (dört yüz cümle) bir hikaye yazabilmeleri gerekmektedir.

III. sınıfta çocuklar , hikaye materyalinin ön hazırlığı ile kendi hikaye planlarını (sözlü ve yazılı) yapmayı öğrenirler , sözlü ve yazılı olarak, bağımsız bir bilgiye göre arsa resimlerine, kişisel gözlemlere ve hatıralara dayalı hikayeler oluştururlar. malzemeyi öğretmenle birlikte analiz ettikten sonra hazırlanan plan. Çocuklar bir öğretmenin yardımıyla betimleme unsurları ile sözlü ve yazılı bir hikaye oluşturabilmelidir; öğretmenle birlikte hazırlanan bir plana göre, ayni veya görsel olarak verilen bir konuyu sözlü olarak tanımlayın; yapılan işleri anlatmak için; bir arkadaşınıza mektup yazmak için; öğretmenin hikayesini aktarmak için.

IV. sınıfta, çocuklar bağımsız olarak basit bir hikaye planı çizebilmelidir; planı kullanarak, bir resimden, kişisel gözlemlerden ve anılardan sözlü ve yazılı olarak anlatmak; açıklama unsurları ile sözlü ve yazılı hikayeler oluşturun, nesneleri, sınıftaki deneyimleri tanımlayın, herhangi bir eylem için basit talimatlar oluşturun (çorba nasıl pişirilir, patates nasıl ekilir, vb.). 4. sınıf öğrencilerinin fikirlerini açıkça ifade edebilmeleri ve kanıtlayabilmeleri, bir duvar gazetesine not yazabilmeleri, basit bir iş kağıdı yazabilmeleri: makbuz, beyan, vekaletname, duyuru; Öğretmenin okuduğu hikâyeyi sözlü ve yazılı olarak ayrıntılı ve özlü bir şekilde aktarabilme.

Böylece yavaş yavaş, daha az bağımsız çalışmalardan daha bağımsız olanlara, çocuklar düşüncelerini sözlü ve yazılı olarak ifade etme yeteneğini geliştiriyorlar.

Tutarlı konuşmanın gelişimi, çocuklarda bilinçli okuma becerisinin oluşumundan ayrılamaz. Bu beceri, tutarlı konuşmanın yanı sıra yavaş yavaş gelişir. Çocuklara herhangi bir metni bilinçli, doğru, sorunsuz ve anlamlı bir şekilde okumayı hemen öğretmek imkansızdır. Öğretmen bunu yavaş yavaş başarır.

Harf döneminde çocuklar tek heceli, iki heceli ve üç heceli sözcükleri, düz, ters, kapalı heceli sözcükleri, sözcüğün sonunda, başında ve ortasında ünsüzlerin sıralandığı sözcükleri, edatları bir sonraki sözcükle birlikte okurlar. . Bu dönemin sonunda çocuklar, işitmeyen ışık metinlerini doğru ve sorunsuz okuma ve anlama becerisine sahip olurlar.

Aynı dönemde çocuklar okuduklarına cevap verme, metinde bulma, öğretmenin talimatlarına göre bir veya başka bir konu için öneriler, kelimeler ve ifadeler bulma, açıklama, şiirleri ezberleme yeteneği kazanırlar. öğretmen ve daha sonra kitaptan, öğretmenle ayrıştırdıktan sonra okunanların içeriğini iletin.

Aynı zamanda, çocuklar görev kitabından astarı kapaktan ayırt etme, sayfayı resme göre bulma, sayfanın üstünü, ortasını ve altını ayırt etme, astarda yazı için malzeme bulma becerisini kazanırlar.

Kitap sonrası çalışma döneminde, başlangıçtaki bilinçli, doğru, akıcı ve telaşsız okuma becerileri gelişmeye devam eder. Çocuklar, basit iki heceli ve üç heceli kelimelerden oluşan, anlaşılır ve kısa ve

basit cümlelerden oluşan metinleri tam kelimelerle okurlar (çocuklar hece okumasını sadece daha zor kelimeleri ayrıştırırken kullanırlar). Aynı zamanda öğretmenle birlikte okunan ve çözümlenen metnin anlamlı okuma becerisi geliştirilir: okunabilir içeriğe uygun tonlama, nokta, soru işareti ve ünlem işaretine uygunluk. Ancak mesele sadece metni doğru okuma ve bilinçli algılama becerisinin gelişimi ile sınırlı değildir: öğrencilerin metni öğretmenle birlikte inceledikten sonra tutarlı ve doğru bir şekilde yeniden anlatabilmeleri gerekmektedir. Birinci sınıfta çocuklar hikayenin karakterlerini isimlendirebilmeli ve öğretmenle çözümledikten sonra hikayeyi rollere göre okuyabilmelidir. Önceki dönemdeki çocuklar öğretmenin sesinden bir şiir ezberlediyse, şimdi öğretmenle sohbet ettikten sonra kitaptan ezberliyorlar.

Buna ek olarak, kitabı kullanma becerilerinin gelişimi devam eder: okunanların başlığını açıklama, çalışma kitaplarınızı kapaktaki başlıklara ve yazara göre adlandırma, numaralandırma ile sayfayı bulma, diyaloğu vurgulama (konuşma) görünüşte metinde, ders kitabında alıştırmalar, referans için kelimeler, kurallar bulmak için; görevleri okuyun ve anlayın.

Zaten bu dönemde çocuklar, hafif çocuk kitaplarını bağımsız olarak okuma ve içeriklerini kısaca aktarma yeteneğini geliştirmeye başlar.

II. sınıfta, I. sınıfta belirtilen beceri ve yetenekler okuma alanında geliştirilir. Bilinçli, doğru, pürüzsüz, tonlama, duraklamalar ve mantıksal stres, kısa öyküler, şiirler, masallar (öğretmenle analiz edildikten sonra) okuma becerisi geliştirilir. Aynı zamanda, beceriler geliştirilmektedir: a) öğretmenin görevlerini bağımsız olarak yerine getirerek kendinize küçük metinler okumak - içerikle ilgili soruları yanıtlamak, hikayenin bu veya o anını yansıtan kelimeleri ve ifadeleri bulmak, bu ya da bu düşünce, ana oyuncuları adlandırmak, hikayenin ana anlarını yansıtan resimler bulmak vb.; b) küçük bir hikayeyi (bir öğretmenin rehberliğinde) bölümlere ayırın, her bölüme bağımsız olarak başlık verin; c) okuduklarınızı bir bütün olarak veya seçici olarak yeniden anlatın.

Çocukların kitabı kullanma becerileri gelişiyor. II. sınıf bir öğrenci, yazarı, başlığı, okunan kitabın içeriğini ders dışı okuma sırasına göre iletebilmeli, kitaptaki içindekileri okuma için kullanabilmeli, Rusça ders kitabında, bulabilmeli öğretmenin ödevindeki hikayenin başlığı.

Üçüncü sınıfta, mevcut herhangi bir metni bilinçli, doğru, akıcı, akıcı okumanın gelişimi. Çocuklar zaten metinleri, okunan şeyin anlamına uygun olarak duraklamalara, tonlamalara ve mantıksal vurgulara uygun olarak bağımsız olarak okumalıdır. III. sınıf'taki bir öğrenciden, tek bir okumadan sonra bir sonraki yeniden anlatımla kendi kendinize okuma, ayrıntılı olarak seçici olarak yeniden anlatma veya kısa bir süre yüksek sesle veya kendinize okuma becerisi gerekir.

Bir plan hazırlamaya hazırlanırken, III. sınıf öğrencileri metindeki ana fikri yansıtan en önemli bölümleri bulma, bağımsız olarak kısa öyküleri bölümlere ayırma ve her bölüme açıklama yazma becerisini geliştirir.

Kitapta dipnot ve alt simge sözlüğü kullanma, ders dışı okuma için kitap içeriğini belirleme, kapaktaki resim, kitap içindeki illüstrasyonlar, başlıklar ve içindekiler ile öğrenciler kazanır.

IV. sınıfının bir öğrencisinden, aşina olmadığı ancak erişilebilir bir metni akıcı bir şekilde okuması, gerekli hızda, duraklamalar, tonlama, semantik gölgeler ve okunan metnin duygusal renklendirmesi ile anlamlı okuma yapması istenebilir, IV sınıfında çocuklar zaten yapabiliyorlar. okuduklarının ana fikrini belirlemek, okunacak hikayelerin ve makalelerin planını bağımsız olarak oluşturmak, okunanların kısa ve ayrıntılı bir şekilde yeniden anlatılmasını sağlamak, bireysel bölümler geliştirmek, onları tamamlamak, olanlarda mecazi kelimeler bulmak Sanatsal konuşmayı popüler bilim makalelerinin konuşmasından okumak ve ayırt etmek.

Yazma ve heceleme becerileri ve diğer beceriler yavaş yavaş gelişir. Öğretmen, çocukların sistematik egzersizleriyle gelişimlerini destekler. Aynı zamanda, öğretmen her zaman ana görevi akılda tutmalıdır: çocukların düşüncelerini açık ve doğru bir şekilde ifade

etme yeteneklerini geliştirmek için yazma ve heceleme öğretmek. Yazılı konuşma, sözlü olduğu kadar, iletişim amaçlarına da hizmet eder. Öğrenci ne kadar doğru ve net yazarsa, bu iletişim aracını o kadar iyi bilir.

Yazım alanında, harf çalışması döneminde, çocuklar bir cümledeki önemli kelimelerin ayrı yazımında ustalaşırlar. Okumayı, kopyalamayı ve yazımını telaffuzdan farklı olmayan dikte kelimelerini yazmayı öğrendiği kelimelerde atlamadan, yeniden düzenlemeden ve harfleri değiştirmeden yazmayı öğrenmeli, bir noktadan sonra bir cümlenin başına büyük harf yazmalıdır. , kişilerin adlarında büyük harf, cümlenin sonuna nokta konur.

Mektup sonrası dönemde, bu yazma becerileri gelişimlerini daha da geliştirir (çocuklar genellikle yazma tekniğinde ustalaşırlar). Yıl sonuna kadar çocuklar sadece isimlerde değil, insanların soyadlarında ve hayvanların takma adlarında da büyük harf yazabilmeli, kelimeleri hecelerle aktarabilmeli, yazarken nokta kullanabilmelidir.

II. Sınıfta yazma becerileri geliştirilir. Çocuklar tam kelimeleri ve kısa cümleleri kopyalamayı, dikte altında dört veya beş kelimelik cümleler yazmayı, hafızadan bireysel ifadeler yazmayı öğrenirler.

2. sınıf öneklerde ve en basit öneklerle yazım öğretiminde büyük yer tutmayan iki heceli ve üç heceli sözcüklerin köklerindeki vurgusuz ünlüler, sağır ve sesli ünsüzlerin sözcük sonunda ve ortasında yazılışı . Bu sınıfta, çocuklara ilk önce ayrı yazma edatları ve sürekli yazım konsolları (en basit durumlarda) tanıtılır, $ ve s'yi bölmeyi öğrenir, yıl içinde bazı sözcükleri (listeyi) doğrulanamayan vurgusuz sesli harflerle ve sözcükleri öğrenir. çift ünsüzlerle, sessiz ünsüzlerle, önce ve ama ve önce virgül kullanmayı öğrenin.

Üçüncü sınıfta, öğrenciler tüm kelime kombinasyonlarında metni kopyalama, tek bir okumadan sonra beş ila altı kelimelik dikte cümleleri yazma, iki veya üç cümleden oluşan kısa alıntıları hafızadan yazma ve ezberlenmemiş metinleri ezberleme becerilerini kazanırlar. ayrıntılı şiirler

Bu derste, kelimelerin köklerindeki vurgusuz ünlülerin yazılışının yanı sıra önek ve son eklerdeki (listeye göre) vurgusuz ünlülerin

yazılışı ile ilgili çalışmalar devam etmektedir. Sesli ve sağır ünsüzlerin imla becerisinin gelişimi devam etmekte ve ön eklerle yazılarak yasa çıkarılmaktadır. Ek olarak, üçüncü sınıfta çocuklar şu yazım konularını incelerler: ie ile ilgili birleşik sesli harflerin yazılışı, öneklerin birleşik yazımı ve edatların ayrı yazımı, fiillerden önce olmayan parçacık, özel isimlerde büyük harf. III. sınıftaki yazımın ana teması, tekil ve çoğul olarak isimlerin vurgusuz büyük harf sonlarının yazılışıdır (ai, iya, yani IV. sınıfta isimlerin harf sonlarının yazılması). Üçüncü sınıfta b (kapı, fare) üzerindeki dişil isimlerin yazılışı öğrenilir. Sıfatların geçişi ile bağlantılı olarak, sıfatların vaka yazımı ve jenerik sonları asimile edilir. İsimlerin ve sıfatların geçişi ile bağlantılı olarak, bazı eklerin yazılışı özümsenir.

Üçüncü sınıfta ayrıca fiil yazım becerileri verilir ve eğitim için dönüşlü fiiller (parçacıklı) alınmaz: sh, —t, —T.

Heceleme sınıfında şu yeni konular işlenir: ön ekler, kim, alt, zamanlar, nicel sayılar, şahıs, soru ve işaret zamirlerinin harf sonları, zamirlerden önceki edatlar, fiillerin “xia ve xia, 1. ve ile birlikte kişisel sonları”. 2. çekimler (3. kişiye göre ve listeye göre), 3. kişinin aksine belirsiz fiil formu: fiiller, olmadan ve ile emir kipi, fiil ile olmayan eki, vurgusuz sonlu zarflar ve diğer bazı zarflar (Listeye göre).

İlkokulun üst sınıflarında sözdiziminin geçişi ile bağlantılı olarak, çocuklar en basit durumlarda virgül ve iki nokta üst üste ifadesini öğrenirler.

İlkokulda Rusça öğretiminin içeriğini bölümlere ayırmak, ancak bu bölümleri birbirinden ayırmaya gerek yoktur. Bir öğretmenin tüm ilköğretim Rus dili eğitimi boyunca pratik çalışmasında, konuşma geliştirme, yazma, dilbilgisi ve okuma birbiriyle yakından iç içe olmalıdır.

Unutulmamalıdır ki dilin çeşitli yönleri birbiriyle organik bir bağ içindedir. İmla, dilimizin fonetik, morfolojik ve sözdizimsel yapısını yansıtır ve tutarlı konuşma, sunum, kompozisyon üzerinde çalışılmadan öğrenilemez.

Okuma, konuşmanın gelişimi ve okuduklarınızı ifade etme yeteneği ile yakından bağlantılıdır. Tutarlı konuşmanın inşası, cümlelerin kurulmasını ve bir kelimenin seçimini içerir; kelime,

anlamını ve şeklini aldığı cümlenin dışında yaşamaz. Konuşma sesleri, kelimede oldukları sürece bizi ilgilendirir, anlamının farklılaşmasına katkıda bulunur ve kelimenin yapısını ve harf üzerindeki işaretini anlamaya yardımcı olur.

Aritmetik

Birincil aritmetik eğitiminin ana görevi, çocuklara belirli bir yaş için mevcut sınırlar içinde problemleri numaralandırmayı ve çözmeyi öğretmektir.

Numaralandırma bölümü, tamsayılar kavramını ve bunlarla ilgili eylemlerin yanı sıra, kesirlerin ilk kavramlarını ve bunlar üzerindeki temel eylemleri içerir. Tamsayılar, temel aritmetik dersinin içeriğindeki ana bağlantıdır. İlköğretim sınıflarında çalışılan sayıların alanı, ilk dört sınıfla sınırlıdır—birim sınıfları, binler, milyonlar ve milyarlar.

Alt sınıflardaki sayıların incelenmesi, çocuklarda ilk on sayının her bir sayısının kavramının oluşumu ile başlar. I ve II. sınıflarda, çocuklar ikinci on ve ilk yüzün sayılarının ondalık bileşimi hakkında da kavramlar oluştururlar.

Çalışmanın ikinci yılının sonunda, çocuklar 1000'e kadar sayıların oluşumunu, kompozisyonunu ve kompozisyonunu inceler; bu merkezde, çocuklar sayıları yazarken ondalık sistemdeki yerel ilke kavramını alırlar.

Üçüncü sınıfta, çalışılan sayıların alanı milyonlarca sınıfa genişler; Burada çocuklar sayı kavramını ve sayı sınıflarını alırlar. Ve son olarak, dördüncü sınıfta, çalışılan sınıfa bir milyarlarca sınıf daha eklenir; Çocuklar bit birimleri ve sınıf birimleri arasındaki ilişkileri, bit ve sınıflardan sayıların bileşimini, adlarını ve sırasını, belirtilen sınırlar içinde herhangi bir değerin yazılı olarak numaralandırılmasını öğrenir.

Numaralandırma çalışması, aritmetik işlemler kavramının gelişimi ve temel özellikleri ile yakın bağlantılı olarak gerçekleşir. Çocuklara sözlü ve yazılı olarak sayılar üzerinde 4 aritmetik işlemi doğru, kendinden emin ve bilinçli bir şekilde

yapmayı öğretmek ilköğretimin temel görevlerinden biridir. İlkokulun aritmetik işlemleri inceleme alanındaki çalışmalarının özelliği, öğrencilerin hesaplama tekniklerine hakim olmaya dayanan eylem yasaları hakkında ilk kavramları almalarıdır. Her aritmetik işlemde, bu kavramlar kesin olarak tanımlanmış bir sırada gelişir.

İlk toplama kavramı, çocuklarda birer birer sayarak saymaktan kaynaklanır. Sayılar arttıkça, tek tek sayma yöntemi yerini başka bir yönteme bırakır: çocuklar eklenen sayının birimlerini birer birer bu sayıya kadar sayan gruplar halinde birleştirir.

Zaten ilk on çocuk içinde, yeniden düzenleme yönteminde pratik olarak ustalaşıyor. terimleri, daha büyük bir sayının daha küçük bir sayıya eklenmesini, daha küçük bir sayıyı daha büyük bir sayıya eklemenin daha kolay ve hızlı bir yolu ile değiştirmek.

Böylece, kademeli olarak I ve II sınıflarının hem birinci hem de ikinci düzine çalışmasında ve ilk yüz sözlü olarak, çocuklar neredeyse hesaplama tekniklerini öğrenerek, değişmeli ve birleştirici toplama yasalarının ifadesini ekleyerek: “terimlerin yeniden düzenlenmesi, toplam değişmez”; ”Sayıların toplamı eklenecek sayılar yerine, bu sayılar birbiri ardına eklenebilir.”

Bu yasalara dayanarak, III. sınıfta öğrenciler, çok basamaklı sayıların eklenmesinin basamak birimlerinin toplanmasına yol açtığı çok basamaklı sayıları toplamanın yazılı yöntemini öğrenirler.

Toplamadan çarpma kavramı doğar. Zaten ikinci on sınırında, eşit terimlerin eklenmesi çarpma ile değiştirilir.

İlk çarpma yöntemi tekrarlanan toplamadır. Ancak ikinci sınıfta çarpma ve çarpan arttıkça tekrarlı toplama yerini kısaltılmış tekniklere bırakmaktadır. Dolayısıyla, zaten tablolu çarpmada , çarpmanın dağıtım yasası uygulanır (8X7=(8X5)+(8X2)=56). Ancak en sabit ve düzenli uygulama olan bu yasa, iki basamaklı bir sayıyı tek basamaklı ve tek basamaklı bir sayıyı iki basamaklı (28 X 3= (20X3)+(8 X 3) tablo dışı çarpmada alır. = 84).

Çarpım tablosunu incelerken, çarpanların permütasyonu yaygın olarak kullanılır. Çarpımın yer değiştirme özelliği, tek basamaklı bir sayının iki basamaklı bir sayı ile çarpılması durumunda da kullanılır.

Son olarak, tek basamaklı bir sayıyı onluklar ile çarparken, öğrencilere çarpmanın birleştirici özelliğinin (2X40=2X4X X 10=80) kullanımına dayalı bir hesaplama tekniği tanıtılır.

Çıkarma kavramı da başlangıçta pratik bir teknikten oluşur - sayma bilgisine dayanarak tek tek sayma. Sayılmakta olan birimler daha sonra gruplar halinde birleştirilir. İkinci onda ve daha ilerisinde, yüzlerce çalışırken, sayma tekniği bit-bit çıkarma ile değiştirilir: 68—23=(60+8)—(20+3)= (60—20)+(8— 3) =40+5=45 veya 82—35=82—(30+5)=82-30-5=52—5=47.

Sınıf III'te, bit düzeyinde çıkarma yöntemi, çok basamaklı sayıların yazılı olarak çıkarılmasına kadar uzanır.

Daha birinci sınıfta, çocuklara çıkarma ve toplama arasındaki bağlantıyı anlamaları sağlanır ve çıkarma yaparken toplamayı kullanmaları öğretilir (15-7= 8'den, 7-8=15'ten beri). Sonraki sınıflarda, çıkarma ve toplama arasındaki ilişkinin anlaşılması derinleşir ve beşinci sınıfa gelindiğinde, çocuklar toplamanın tersi olan bir eylem olarak farklı bir çıkarma kavramına sahip olurlar.

En karmaşık eylem olarak bölme kavramı yavaş ve kademeli olarak gelişir. Birinci sınıfta çocuk sayılarının eşit parçalara ayrılmasıyla bölme kavramı oluşturulur. İlk hesaplamalı yapma yöntemi, öğeleri tek tek dağıtma yöntemidir. Bunu takiben eşit parçalara bölme ile çarpma arasındaki ilişki ortaya çıkar ve bu ilişki bölümü bulmak için kullanılır ("12'yi 3 eşit parçaya böler, 4 olur çünkü 4'ü 3 kez alırsanız 12 elde edersiniz").

II. sınıfta, çocuklar içeriğe göre bölme kavramını edinirler.

Bu eğitim döneminde, her iki bölünme türü de çocukların bilincinde özel eylemler olarak ortaya çıkar. Burada her bölme türünün kendi terminolojisi vardır: içeriğe göre bölme- 24 bölü 6, 4 (çarpı) olacaktır; parçalara bölme—24, 6 eşit parçaya bölünür, 4 (her parçada) elde edilir.

Bu kavramları genelleştirme süreci yavaştır ve ikinci yılın sonunda az çok resmileşir. Bu iki tür bölünmenin genelleştirilmesine yönelik çalışmalar lisede devam etmektedir.

II. sınıfta 100 sınırında tablo dışı bölmeyi inceleyen çocuklar, bazı durumlarda bölüneni terimlere ayırır (72:4=(40:4)++(32:4)=10+8=18).

Sınıf III'te, bu teknik, bölen çarpanlarına art arda bölmenin başka bir tekniği ile birleştirilir (örneğin, 180:30=180:3:10).

Böylece, çocuklar pratik olarak bölme özelliklerinin gerçekleştirilmesine yaklaşırlar: sayıların toplamını belirli bir sayıya bölmek için, her terimi bölebilir ve elde edilen bölümleri toplayabilirsiniz; bir sayıyı iki sayının çarpımına bölmek için bu sayıyı birinci çarpana, sonra çıkan bölümü ikinci çarpana bölebilirsiniz.

Üçüncü sınıfta, bu özelliklerden ve bölmenin çarpmanın tersi olarak tanımlanmasından hareketle öğrenciler çok basamaklı sayıların yazılı bölme mekanizmasını öğrenirler.

Dördüncü sınıfta, herhangi bir büyüklükteki sayılarla ilgili eylemlerin incelenmesi ile bağlantılı olarak yazılı hesaplama becerileri güçlendirilir ve genişletilir.

Aritmetik işlemlerle ilgili kavramların oluşumu, verilerdeki değişikliklere bağlı olarak eylemlerin sonuçlarındaki en basit değişiklik durumlarının incelenmesiyle sona erer.

İlköğretim okullarında, matematik öğretimi ile birlikte ve onunla yakından bağlantılı olarak, problem çözmenin öğrenilmesine büyük önem verilmektedir.

Problemleri çözerek, çocuklar nicel ilişkiler ve nicelik ve sayıları değiştirme yolları hakkında bilgi sahibi olurlar, niceliklerden birinin değerini diğer iki niceliğin veri değerlerinden hesaplamaya izin veren nicelikler arasındaki işlevsel ilişki hakkında temel bir fikir edinirler.

Problem çözme, çocukların mantıksal düşünme gelişimini destekler ve aynı zamanda onları hesaplama ve hesaplama gerektiren pratik yaşam sorunlarını çözme yeteneği ile donatır. Problemleri çözerken aritmetik işlemler yapmak, hesaplama becerilerini pekiştirmeye yardımcı olur.

Dördüncü sınıfta, herhangi bir büyüklükteki sayılarla ilgili eylemlerin incelenmesi ile bağlantılı olarak yazılı hesaplama becerileri güçlendirilir ve genişletilir.

Aritmetik işlemlerle ilgili kavramların oluşumu, verilerdeki değişikliklere bağlı olarak eylemlerin sonuçlarındaki en basit değişiklik durumlarının incelenmesiyle sona erer.

Matematik öğretiminin yanı sıra ve onunla yakından bağlantılı olarak, ilkokulda problemlerin nasıl çözüleceğini öğrenmeye çok dikkat edilir.

Problemleri çözerek, çocuklar nicel oranlarla tanışırlar ve nicelik ve sayıları değiştirerek, niceliklerden birinin değerini diğer iki niceliğin veri değerlerinden hesaplamaya izin veren, nicelikler arasındaki işlevsel ilişki hakkında temel bir fikir elde edilir. .

Problem çözme, çocukların mantıksal düşünme gelişimini destekler ve aynı zamanda onları hesaplama ve hesaplama gerektiren pratik yaşam sorunlarını çözme yeteneği ile donatır.

Problemleri çözerken aritmetik işlemler yapmak, hesaplama becerilerini pekiştirmeye yardımcı olur.

Temel pratik aritmetik sırasında incelenen nicel ilişkilerden, yaşamdaki önem ve tekrarlanabilirlik derecesine göre, ilk sırada bütün ve parçaları arasında var olan ilişkiler yer alır. Her adımda bu oranlarla uğraşmak zorundayız. Çok basit ve bariz olandan çok karmaşık olana kadar değişen karmaşıklık derecelerinde farklılık gösterirler. Bir bütünün verilen parçalarına göre bu bütünü bulmak istendiğinde veya sayısal değeri bilinen bütünün belirli bir parçası için bu bütünü bulmak istendiğinde, çocuklar en basit oranlarla karşılaşırlar. veya bütünün belirli sayıda eşit parçaya bölünmesidir. Daha karmaşık bir biçimde, bu bağıntı, bütünün, bu parçanın bütüne belirli bir oranı ile kendi parçasını bulması gerektiği ve bütünün, verilen sayılarla orantılı olarak parçalara bölünmesi gerektiği durumlarda ortaya çıkar.

Bu konuyu açık ve tartışmasız bir şekilde anlama yeteneğinin pratik ve bilimsel önemi. Böyle bir beceri, bu ilişkilerin çeşitli nicelikler üzerinde somutlaştırıldığı problemlerin çözülmesiyle verilir.

Hayatta sürekli olarak yüzleşmemiz gereken ikinci şey, niceliklerin (sayıların) değişimi ve bunlar arasındaki ilişkinin tanımıdır.

Bu tür durumlar şunları içermelidir: toplama ve çıkarma yoluyla değerlerde (sayılarda) bir artış ve azalma; çarpma ve bölme yoluyla niceliklerin artması ve azalması; bir miktarın iki değerinin fark karşılaştırması; bir miktarın iki değerinin çoklu karşılaştırması; fark karşılaştırması ve çoklu karşılaştırma ve bunların birlikte uygulanması.

İlkokulda, çocuklar tüm bu kavramları ilkokulun ilk iki sınıfında basit görevleri, yani görevleri tek bir eylemde çözerek öğrenirler. Bu görevlerde, öğrenciler yavaş yavaş aritmetik işlemleri kullanma, bir durumda veya başka bir durumda gerekli eylemi doğru şekilde seçme ve gerçekleştirme becerisine hakim olurlar.

Ana şey, bu sorunları çözerken, çocukların değerlerdeki değişikliklerin doğası ve bütünün ve parçalarının oranı hakkında net fikirler oluşturması ve pekiştirmesidir.

Nicel ilişkiler, öğrenciler tarafından değişen kolaylıkla öğrenilir. Çocuklar bazılarıyla pratik yaşamın erken dönemlerinde karşılaşırlar; başkalarıyla sadece okul eğitimi sırasında tanışırlar. Örneğin, iki sayının toplanması ve ters işlem ile bir değerin eşit parçalara bölünmesi, çocuklara okul öncesi yaşam deneyimlerinden aşinadır. Ancak bu parçanın bütüne oranı belli bir oranda bütünden bir parçanın bulunmasıyla çocuklar genellikle ilk kez sadece okulda tanışırlar.

Bu nedenle, bazı görevler çocuklardan daha fazla düşünce ve yaratıcı hayal gücü gerektirirken, diğerleri daha az gerektirir. Buna göre bütün ve parçaları arasındaki ilişkiye ilişkin problemler aşağıdaki sistemde düzenlenmiştir:

I. sınıfta, aşağıdaki görevler çözülür: toplamı (tamını) verilen parçalara (terimlere) göre bulmak; indirgenmiş (bütünü) verilen kısımlarına (kalan ve çıkarılan) göre bulmak; verilen toplam (tam) ve toplamlardan (kısım) biri ile kalanı (kısmı) bulmak; eşit parçalardan oluşan ürünü (bütünü) bulmak için; bütünü eşit parçalara bölerek eşit parçalardan birini bulmak.

II. sınıfta, bu tür basit problemleri çözme becerileri, bileşik problemlerin çözümüne sabitlenir ve ayrıca, bu indirgenmiş (bütün) ve kalan (parça) için çıkarılabilir (parça) bulma görevleri çözülür; bu

bütün için bütünün bir parçasını ve arzu edilen parçanın onunla ilişkisini bulmak.

III. sınıfta, bütünün ve parçalarının çok daha karmaşık bir oranına sahip problemler, yani: orantılı bölme problemleri ve eşit olmayan bölme problemleri, şu durumlarda çözülür: a) parçaların farkı verildiğinde ve 6) parçaların çoklu oranı verildiğinde .

Ve son olarak, dördüncü sınıfta, temel aritmetik dersinde çocuklar için en zor basit görevlerden biri çözüldü—belirli bir parça için bütünü ve bu parçanın bütüne oranını bulma görevi.

Değerleri değiştirme yollarının bulunacağı görevler aşağıdaki sırayla düzenlenmiştir: sayıyı birkaç birim artırma ve azaltma görevleri; iki sayının fark karşılaştırması için görevler; sayıyı birkaç kez artırma ve azaltma görevleri; iki sayının çoklu karşılaştırması için görevler.

Bu görevlerin ilk türü, I. sınıf kursuna, geri kalanı II. sınıfa dahil edilir, ardından bunları III. ve IV. sınıfta düzeltir.

Parçaların ve bütünün oranı ve grupların değerlerini değiştirme görevleri, dört aritmetik işlemin incelenmesi etrafında alt sınıflarda yoğunlaşmıştır. Bu eylemlerin sırası, I. ve II. sınıf'taki görevlerin düzenlenmesi sistemini tamamen belirler. Üst sınıflarda, görevlerin düzenlenmesindeki sistem, yalnızca aritmetik işlemlerin sırasına değil, aynı zamanda çözüm yöntemlerinin karmaşıklığına, sorunun çözümüne eşlik eden muhakemenin karmaşıklığına da bağlıdır.

Problem çözmenin ikinci amacı, çocukları niceliklerin temel işlevsel bağımlılıklarına alıştırmaktır.

İlk olarak, çocuklar miktarların orantılı bağımlılığı ile tanışırlar. Bu amaçla, en önemli pratik öneme sahip olan ve çocukların yaşam deneyimlerinden kısmen aşina oldukları bu tür orantılı değerlere sahip görevler seçilir. Bunlar şunları içerir: fiyat, miktar, maliyet; zaman, hız, yol; birim zaman, zaman, toplam emek verimliliği başına emek verimliliği; ağırlık birimi, ağırlık birimi sayısı, toplam ağırlık; birim alan başına verim, alan, toplam verim.

Bu değerler üzerinde keşfedilen ve üzerinde çalışılan örüntüler, diğer değerlerle birlikte diğer yaşam olgularına kolaylıkla aktarılabilir.

Çocuk ilk kez, II. sınıf programında yer alan bire indirgeyerek, niceliklerin problem çözmedeki orantılı bağımlılığının oldukça net bir temsilini alır. Bu temsil, III. sınıftaki orantısal bölme problemlerini çözerken genişler. Miktarların orantısal bağımlılığı, ilişkiler yöntemiyle çözülen basit bir üçlü kuralın problemlerinde ve son olarak, niceliklerin orantılı bağımlılığı hakkında belirli fikirlerin oluşumu, IV. sınıfta çözülen karmaşık bir üçlü kuralın problemlerine katkıda bulunur.

Bu tür problemlerde öğrenci bu değerin bir değere değil iki değere bağımlılığı ile karşılaşır. Burada birkaç orantılı niceliğin ortak bir değerlendirmesi var.

I.-IV. sınıflarında, yönlendirilmiş niceliklerle ilgili problemler temel biçimde çözülür. Bunlardan, bir vücut diğerine yetiştiğinde, yaklaşan trafik ve bir yönde hareket görevlerine özel dikkat gösterilmelidir.

Son olarak, aritmetik problemler arasında, çocukların ters ilişkileri ve bütünün parçalarında ölçülmesini anlamaları için bu tür problemler de vardır. Bu, havuz görevleri, işbirliği görevleri ve diğerleri olarak bilinen görevlerde yapılır.

Problemleri çözmek, yukarıda bahsedildiği gibi, çocuklarda mantıksal düşünmenin gelişimine katkı sağlar. Çocuklar tarafından çözülen her görev, onları düşünmeye, yargıda bulunmaya, sonuçlarına göre sonuçlar çıkarmaya zorlar.

Birinci sınıftan itibaren öğrenciler analiz ve sentezi en basit haliyle kullanırlar. Sonraki sınıflarda, daha karmaşık görevlerin, özellikle tipik görevlerin tanıtılmasıyla, analitik-sentetik düşünme sürecinin biçimi daha karmaşık hale gelir. Çocuklar, yavaş yavaş ustalaştıkları yeni türde sonuçlarla, yeni akıl yürütme şemaları ile karşı karşıya kalırlar. Problemde verilen nicelikler arasında nedensel ilişkiler kurarken, uzun bir sonuç zincirinden, gerekçelendirme ihtiyacından ve yargılarının kanıtlanmasından oluşan muhakemede ipi kaybetmeme yeteneğini geliştirirler. Bu, özellikle çocukların belirli varsayımlarda bulunmaya ve hangi sonuçlara yol açtıklarını izlemeye, ortaya çıkan sonucu problemin durumuyla karşılaştırmaya ve karşılaştırmaya dayalı sonuçlar çıkarmaya zorlandığı bu tür

görevlerle kolaylaştırılır. Bazı problemlerde, tek başına sayısal verilerin karşılaştırılması, çocukların değerlerdeki tutarsızlıkları tespit etmesine ve neden böyle bir tutarsızlığın meydana geldiğini, bir değerin neden diğerinden daha büyük veya daha az olduğunu, neden bu değerin acıttığını ve çok daha fazla olduğunu sormaya yönlendirir. Problem analizi "neden?" sorusuyla başlar. Bu tür problemlerin çözümü III. sınıfta başlar ve IV. sınıfta devam eder. Bunlar şunları içerir:

1) bir niceliğin iki değeri arasındaki belirli bir fark için bilinmeyeni bulmak (III. sınıf);

2) niceliklerden birinin çıkarılmasıyla çözülür (IV. Sınıf);

3) bilinmeyeni, sırayla istenen olan farkla bulmak için (IV. sınıfı);

4) bir değeri diğeriyle değiştirerek çözüldü (IV. Sınıf).

Bu aynı zamanda iki sayıyı toplamları ve farklılıkları, toplamları ve çoklu oranları ile bulma görevlerini de içerir.

Problemi çözmek, ortak bir düşünme ve hayal gücü faaliyeti gerektirir. Problemi çözebilmek için problemin durumunda verilen durumu tam bir netlikle görselleştirmek gerekir. Bu, yeniden üreten (üreten) bir hayal gücüdür.

Ancak sorunu çözmek için aktiviteye ve yaratıcı hayal gücüne ihtiyacınız var.

Çocuk, düşünme ve yaratıcı hayal gücünün gücüyle, ayrılmaz bir görevi kurucu unsurlarına, ayrı sorulara ayırır, böylece daha sonra görevdeki verileri birleştirerek ana sorunun çözümüne yaklaşabilir.

Bu her görev için geçerlidir. Ancak görevler arasında, çözümü özellikle aktif, özellikle yoğun bir hayal gücü faaliyeti gerektirenler de var. Bu, yukarıda belirtilen, sırayla istenen değer olan farkla bilinmeyeni bulmak için belirtilen görevleri içerir ("Okul çocukları bir geziye çıktılar. 3 otobüse bindirilirlerse, 33 kişi koltuksuz kalır. 4'e koyarsanız" otobüsler, o zaman 15 boş koltuk olacak. Kaç öğrenci geziye gitti?"), nehirde cesetleri yukarı ve aşağı hareket ettirme görevleri ve diğerleri.

Bu ve benzeri görevlerin, verilen durumlar tam bir somutluk içinde sunulmadıkça çözülemeyeceği açıktır.

Problemleri çözmek de büyük pratik öneme sahiptir. Çocuklar problem çözerek, bir sayı ve bir ölçünün dahil olduğu çeşitli yaşam durumlarını anlamayı, hesaplamalar ve hesaplamalarla ilgili pratik konularda gezinmeyi öğrenirler.

Yukarıda bahsedilen görevlerin çoğu, doğrudan ve en doğrudan pratik yaşamın gereksinimleri ve talepleriyle ilgilidir. Onları çözmeyi öğrenen çocuklar, değerli beceriler ve pratik becerilerle donanmıştır. Öğrenciler belirli bir fiyata ve bir şeyin maliyetini hesapladıklarında, mağazada, markette ve alım satımla karşılaşabilecekleri her yerde kendilerine faydalı olacak bir beceri kazanırlar. Bir kırsal okulun öğrencileri, birim alan başına verim ve bu alan üzerinden toplam hasadı hesapladıklarında, kollektif çiftlikte gelecekteki pratik faaliyetler için hazırlanıyorlar.

Ancak, bu tür görevler çocukları pratik etkinliklere hazırlamak için yeterli değildir, çocuklara her şeyi hazır verir: yaşam durumu, sayısal veriler ve görevde verilen değerler arasındaki ilişkinin doğası. Öğrenciler "stilize" görevleri çözer. Bu arada, yaşam genellikle bu soruyu çözmede hangi niceliklerin yer aldığını, bu niceliklerin sayısal değerinin ne olduğunu belirtmeden, yalnızca bir soru şeklinde görevler ortaya koyar. Örneğin, "Bir kollektif çiftliğin kış için çiftlik hayvanlarını beslemesi için kaç yüz kilo samana ihtiyacı olacak?" Veya: "Bir II. Sınıf öğrencisi için ders kitapları ve yazı malzemeleri ne kadara mal olur?"

İlk sorunu çözmek için bilmeniz gerekenler: hayvan sayısı, rasyon oranı (yem kulübesi), kışın gün veya ay sayısı. Ancak bu tür veriler mevcutsa sorun çözülebilir. Ortaya çıkan durumu anlama, özellikle dahil olan tüm faktörleri belirleme, özellikle doğru sayısal verileri seçme ve bunları birbirleriyle bağlantı kurma yeteneği - tüm bunlar, bu becerilerin çemberine girmelidir. sorunun çözümünü oluşturur. Çocuklar ancak o zaman hayatta yapılan hesaplamalar ve işlemlerle "stilize" problemlere hazır bir bağlantı kuracaklar, ancak o zaman görevler için koşullar yaratma ihtiyacıyla karşı karşıya kaldıklarında "yaşamın aritmetiği" konularında gezinmeyi gerçekten öğreneceklerdir. görevler, hayatta karar vermek zorunda oldukları koşullara yakın olacaktır.

Bu amaçlar için, her sınıfta pratik görevlerin-hesaplamaların çözümünde alıştırmalar yapılır. Bu görevlerin içeriği çevredeki yaşamdan alınmıştır: genç sınıflar için—sınıflarının yaşamından, kişisel ihtiyaçlardan, aile yaşamından; yaşlılar için - kolektif çiftliklerinin sosyal ve ekonomik yaşamından veya çevrelerinden (şehirde). Görevlerin ana içeriği, maliyetlerin hesaplanması, işgücü verimliliğinin ve zamanın nicel muhasebesi, alanların, hacimlerin hesaplanmasıdır. Örneğin:

1. Maliyeti hesaplayın:

a) belirli bir süre (gün, ay, akademik yıl) için bir sınıf için bireysel bir öğrenci için okul kahvaltısı;

b) bireysel bir öğrenci, sınıf, okul için ders kitapları ve yazı malzemeleri;

c) derslik, okul için çıkarılan çocuk dergileri ve gazeteleri; okul kütüphanesinden kitaplar;

d) tatil organizasyonu, oyun ekipmanı, sınıf ve okul dekorasyonu, uzun mesafeli geziler, çocuklar tarafından sinema ve tiyatroları ziyaret etme vb. ile ilgili parasal ve maddi maliyetler.

2. Öğrenci için gereken süreyi hesaplayın:

a) okul ödevlerini evde tamamlamak;

b) okul sahasında, bahçede, bahçede vb. çalışmaları yapmak;

c) çocukların tatil hazırlığına, sınıfın ve okulun dekorasyonuna vb. katılımı ile ilgili çalışmalar yapmak.

3. Çocukların üretkenliğini dikkate alın:

a) okul yerinde;

6) evde;

c) kollektif çiftlikte.

Bu görevlerin çözümü, çocukların kendileri tarafından gerekli bilgileri, sayısal verileri (fiyatlar, standartlar) elde etmek, bu verileri faturaları ve basit tahminleri derlemek için kullanmakla bağlantılıdır. Bu çalışma öğrencilerin bağımsızlığını ve inisiyatifini geliştirir, onları değerli pratik bilgilerle zenginleştirir.

Görevlerin çözümüyle izlenen çeşitli hedefler yukarıda açıklanmış ve bu hedefleri karşılayan görev türleri belirtilmiştir. Bununla birlikte, çoğu durumda aynı görevin

çözümünde farklı hedeflere ulaşıldığı ve hedeflerden birinin başarılmasının diğerinin başarılmasına katkıda bulunduğu unutulmamalıdır.

Zorunlu bir bölüm olarak, başlangıç aritmetik eğitimi, ölçüm ve geometri öğelerini içerir.

Çocuklar metrik ölçü sistemini, zaman ölçülerini ve değer ölçülerini (para) öğrenirler. Ölçüler, I. sınıftan başlayarak bilinen bir sırayla incelenir. İlk etapta hayatta en çok kullanılan bu tür ölçüler ortaya konur. Uzunluk ölçülerinden, bir metre ve bir santimetredir; ağırlık, kilogram ve gram ölçülerinden; sıvı ölçülerinden bir litre; zaman ölçülerinden, bir gün, bir saat. Her yeni ölçü birimini incelerken, metrik ölçü sisteminin çocukların numaralandırma fikriyle bağlantısı dikkate alınır. Buna uygun olarak, numaralandırma 100 (1 m = 100 cm) sınırında çalışıldığında santimetre tanıtılır; gram, 1.000 (1 kg = 1000 g) çalışıldığında vb. tanıtılır. Tam ölçü tablolarının asimilasyonu, çok basamaklı sayıların numaralandırılması çalışmasına zamanlanır.

Ölçülerin incelenmesi, ölçümle yakından bağlantılıdır. Belirli bir ölçü birimiyle doğrudan ve görsel bir tanıdıktan sonra, ikincisi ölçüm alıştırmaları yoluyla pratikte kullanılır. Uzunluk ölçü birimleri mesafelerdir, nesnelerin uzunlukları - uzunlukları, genişlikleri, yükseklikleri. Ağırlık ölçü birimleri çeşitli öğeleri tartmak için kullanılır. Çeşitli gemilerin vb. kapasitelerini belirlemek için kullanılan kapasite birimleri.

Ölçümler, aritmetiği öğrenmede gerekli ve önemli bir bağlantıdır. Okul, çocukları iyi ölçme becerileri ile donatmalıdır. Bu nedenle, çocuklara mümkün olduğunca sık ölçüm alıştırmaları yapmak ve yaşam pratiğinde ve özellikle teknolojide büyük önem taşıyan doğru ölçüm becerilerini geliştirmek gerekir.

III. sınıfta, uzunluk, ağırlık ve maliyet metrik ölçülerinin tabloları ile bu ölçülerin parçalanması ve dönüştürülmesi incelenir.

III. sınıfta, bileşik adlandırılmış sayılar üzerindeki eylemler, önce metrik ölçülerle, sonra da zaman ölçüleriyle incelenir.

Eylemlere yalnızca iki parçalı adlandırılmış sayılar eklenir, çünkü bu aşamadaki ölçüm uygulamasında genellikle yalnızca bu tür sayılar

bulunur. Materyal, zorlukta kademeli bir artış ilkesine göre düzenlenmiştir ve en zor eylemler, daha düşük bir ismin ölçülerine bölündüğünde (bazı durumlarda bir eylem üretmek için gerekli olan) bu bileşik adlandırılmış sayılar olarak kabul edilir. onları), ortasında sıfır olan sayılar verin, örneğin: 17 km 35 m = 17 035 m; 6 ton 84 kg = 6084 kg; 9 kg 26 gr = 9026 gr; 16 ruble 4 kopek = 1604 kopek vb.

IV sınıfında kare ve kübik ölçüler işlenir. Bunların incelenmesi, çocuklarda geometrik temsillerin gelişimi ile bağlantılıdır.

Aritmetiğin ilk öğretiminde, nicel ilişkilere ve bu ilişkileri ortaya çıkarmanın ana aracı olarak sayılara birincil önem verilir. Aynı zamanda öğrencilere nesnelerin şekli ve boyutu, mesafeler ve yönler hakkında bilgi verilir ve bazı bilgiler verilir. Çocuklar bu bilgiyi özümseyerek uzayda gezinmeyi öğrenirler, mekansal temsiller geliştirirler. Bu temsiller arasında biçim temsilleri önemli bir rol oynamaktadır. Birçok form vardır, en büyük çeşitlilikte farklılık gösterirler. Bu kümeden sadece en temel ve ayrıca büyük pratik önemi olan IV. sınıfta incelenir, yani: iki düzlem formu—bir dikdörtgen ve bir kare ve iki geometrik cisim şekli—dikdörtgen paralel yüzlü ve küp. Bu figürlerin ve bedenlerin özellikleri, öğrencilerin anlaması için en erişilebilir olanıdır.

Nesnelerin boyutu ve mesafeler hakkında fikirlerin geliştirilmesi, ölçümle -ölçüler ve ölçü birimlerinin yanı sıra ölçüm süreci ile-yakından ve ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. İlköğretim sınıflarında geometrik malzeme çalışması, düz bir çizgi, düz bir çizgi parçası ve açıların incelenmesiyle başlar. Daha sonra, rakamlar dikkate alınır—bir dikdörtgen ve bir kare. Bu bölüm, çocuklara kare ölçüleri ve kare ve dikdörtgen şeklindeki ölçüm alanlarını tanıtarak sona ermektedir.

Bunu, öğrencilerin bir küp ve dikdörtgen paralelyüz, bu cisimlerin temel özellikleri ve kübik ölçüler ile tanışması takip eder. Bu bölümün sonu, küp şeklindeki ve dikdörtgen paralel yüzlü cisimlerin hacminin ölçülmesi ve hesaplanmasıdır.

Böyle bir sistemle, çalışılan materyalin karmaşıklığında kesinlikle kademeli bir artış sağlanır. Sınıfa göre, bu materyal aşağıdaki gibi düzenlenmiştir.

Birinci sınıfta çocuklar bir metre ve bir santimetre ile ölçmeyi öğrenirler; bir kilogram, bir litre ve zaman ölçüleri hakkında ilk fikirleri edinin—bir hafta, bir gün, bir saat; saati bir saat hassasiyetle saate göre belirlemeyi öğrenin; madeni paralarla tanışın; 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20 kopek.

II. Sınıfta, ölçü bilgisi genişler: uzunluk ölçülerinden, kilometreye aşinalık verilir; cisimlerin uzunluk, genişlik ve yüksekliklerinin metre ve santimetre ile ölçülmesine yönelik alıştırmalar yapılır. Ağırlık ölçülerinden çocuklar kilogram ve gram ile tanışır ve bu ağırlık ölçütlerini kullanarak tartım alıştırması yapar. Zaman ölçülerinden, ölçülere aşinalık verilir: yıl, ay, hafta, gün, saat, dakika—ve saati dakikaya göre belirlemek için alıştırmalar yapılır.

III. sınıfta, önceki sınıflarda öğrenilenler yenisiyle desteklenir ve sisteme getirilir (uzunluk, ağırlık, kapasite ölçü tabloları incelenir, zaman). Ölçümler yalnızca metre cinsinden değil, aynı zamanda daha küçük ölçü birimlerinde de (desimetre, santimetre ve milimetre) yapılır. Çocuklar sadece sınıfta değil, aynı zamanda açık bir alanda da ölçüm yaparlar.

Aynı sınıfta basit ve bileşik isimli sayı kavramı verilmiştir.

IV sınıfında, dikdörtgen şekillerin alanlarının ölçümü çalışılır ve dikdörtgen paralelyüz şeklindeki cisimlerin hacmi ölçülür. Ölçümler hem sınıfta hem de açık alanda yapılmaktadır. Alanların ölçümünden önce kare ve dikdörtgen gibi şekillere aşinalık gelir. Hacimlerin ölçülmesinden önce, bir küpün ve bir dikdörtgen paralelyüzün temel özelliklerine aşinalık gelir. Aynı sınıfta öğrenciler, hem metrik ölçülerde hem de zaman ölçülerinde ifade edilen bileşik adlandırılmış sayılarla eylemlerde beceriler kazanırlar.

İlkokulda çocuklar kesirli sayılar hakkında da biraz bilgi sahibi olurlar. Kesirlere aşinalık, çocuklarda sayı kavramını genişletir. Aynı zamanda, çocuklar pratik hayatta ihtiyaç duyulan bilgileri edinirler, burada sürekli olarak hesapla sadece bütün birimlerde değil, aynı zamanda kesirlerde de uğraşmak zorunda kalırlar.

Deneyimler, 11. sınıflarda kesirlerle ilk tanışmanın tavsiye edilebilir olduğunu göstermiştir. Kesirli bir sayının net bir şekilde

anlaşılması için iyi bir ön koşul, aynı zamanda adlandırılmış sayılara aşina olmaktır.

III sınıfında pay kavramını tanıtmanın nedenlerinden biri. Ayrıca burada bir sayının birkaç parçasını bulmak için problem çözmemiz gerektiği de bir gerçektir (örneğin, 60'ın 3/4'ünü bulmak; 100'ün 7/10'unu bulmak, vb.).

Öğrencilerin bir kesirli sayının özünü daha iyi anlamaları için - kesirlerin oluşumu ve kökeni, kesirli sayıların dönüştürülmesi - kesirlerle tanışmaya kesirleri çalışarak başlamak daha uygundur: 1/2, 1/4, 1/ 8, 1/5 ve 1/10, yani adi kesirlerin incelenmesi. Bu kesirleri elde etmek kolaydır, somutturlar, kolayca gözlemlenebilirler, yaşamda sıkça kullanılırlar, oysa bir kesrin yüzde biri ve binde biri -küçük kesirler- öğrenci için daha az spesifiktir. Elbette ilkokulda sadece kesirlerin toplama ve çıkarma işlemleri düşünülebilir ve ayrıca en küçük kat ve en büyük ortak kavramı kullanılmadan sadece kesirlerin ortak paydaya indirgenmesi ile aynı isimdeki ve katları olan kesirler düşünülebilir. burada incelenmeyen bölen.

Sıradan kesirlerin bu kadar kısa ve temel bir seyri, çocukların kendileri için yeni sayılarda en genel yönelimi almaları ve gelecekte ondalık sayıların başarılı bir şekilde çalışmasına geçmeleri için yeterlidir.

Kesirler IV sınıfında incelenir, ancak bir birimin kesirleri kavramı —bunların oluşumu ve kaydı—bir sayının birkaç parçasını bulma problemlerini çözme ile bağlantılı olarak III sınıfında zaten verilmiştir.

Bu nedenle, I-IV. sınıflar için aritmetik programı birkaç bölümden oluşur: aritmetik, problem çözme, ölçümler ve birleşik sayılarla eylemler, kesirlerin temel kavramları. Bu bölümlerin her birinin kendi içeriği ve kendi görevleri vardır, ancak birlikte ayrılmaz bir bütün oluştururlar ve ortak bir hedefi takip ederler—çocuğu çevreleyen gerçekliğin nicel ilişkileri hakkında bir anlayışla tanıştırmak, onu değerli beceri ve yeteneklerle donatmak. pratik yaşam için ve düşüncesini geliştirmek için.

İlköğretim sınıflarında, programın matematiğin ayrı bölümlerinde—aritmetik, geometri vb.—belirgin bir ayrım yoktur. Öğrencilerin aldığı tüm bilgiler burada aritmetik etrafında gruplandırılmıştır. Ancak bu akademik konuda, matematiksel bilişin iki aracı—sayı ve ölçü ile matematik eğitiminin iki yönü—nicel ilişkiler ve uzamsal biçimler zaten açıkça ortaya çıkıyor. Önde, matematiğin nicel ilişkileri incelediği ve kurduğu ana araç olarak sayıların incelenmesi ve daha sonra çocuklarda uzamsal temsillerin gelişimi üzerine çalışmalar başlatılıyor. Böylece, aritmetik programı, öğrencilere matematik eğitiminin temellerini vermek ve onları lisede bir matematik dersinin başarılı bir şekilde özümsenmesine hazırlamak için gerekli her şeyi içerir.

Tarih

Çevreyi öğrenen çocuklar, yaşamla tanışırlar. İnsanlar arasındaki mevcut ilişkileri gözlemlerler, meydana gelen olaylarla ilgili yetişkinlerin konuşmalarını dinlerler ve birçoğuyla ilgilenirler.

Kamusal yaşama ilginin tezahürü, onun belirli yönlerini anlama arzusu, insanların daha önce nasıl yaşadıklarını, her zaman şimdi olduğu gibi olup olmadığını bulma arzusu, çocuklarda tarihsel ilgilerin çok erken uyandığını gösterir.

Çalışmanın ilk yıllarında (II. ve III. sınıflar) çocukların bu ilgileri açıklayıcı okuma derslerinde ve daha sonra dördüncü sınıfta anavatanlarının tarihi derslerinde karşılanır. Tarih eğitiminin temelleri burada atılır. Aynı zamanda, aşağıdaki görevler belirlenir:

1. Çocuklara hayatta değişmeyen hiçbir şey olmadığı, her şeyin zamanla değiştiği, her şeyin ilerlediği, eskinin yerini her zaman yenisinin aldığı fikrini vermek.

2. Çocukları en önemli tarihsel gerçekler ve tarihsel gelişimin aşamaları ile yaratıcı temsillerle tanıştırmak.

3. Çocukların zihninde temel tarihsel kavramların oluşumuna başlamak ve çocukların kendilerine sunulan tarihsel olgular arasındaki en basit bağlantıları fark etmelerine yardımcı olmak.

4. Çocukları geçmişin bilgisiyle çağdaş anlayışına getirmek ve onlara halkların asırlık ve kahramanca mücadelesi sonucunda elde edilenleri ve kazanılanları takdir etmeyi öğretmek.

5. Öğrencileri, vatanlarına ve halkına karşı özverili bir sevgi duygusuyla, dünyanın ilk sosyalist ülkesinin vatandaşlarında bulunan ateşli vatanseverlik ve ulusal gurur duygularıyla, tüm düşmanlara ve zalimlere karşı kin duygusuyla uyandırmak ve eğitmek işçilerden.

Temel tarihsel kavramlar, daha alt sınıflarda olan çocuklarda şekillenmeye başlar. Okuma derslerinde, öğretmenle sohbetlerde, derslerde çocuklar, insanların yaşam için gerekli olan her şeyi—yiyecek, giyecek, barınma vb.—elde etmek için çok çalıştığını ve çok çalıştığını öğrenirler. Yavaş yavaş öğrenciler, onsuz yaşamanın imkansız olduğu sonucuna varırlar. Çalışmak, çalışmak hayatın temelidir, ülkemizde tüm insanlar ortak yarar için çalışır.

III. sınıfta çocuklar, insanların her zaman şu anda yaşadıkları gibi çalışmadıklarını ve yaşamadıklarını, insanların hayatlarının zamanla değiştiğini öğrenirler. Şimdi ülkemizde herkes çalışıyor ve geçmişte herkes çalışmıyordu—insanlar arasında işçiler ve işçi olmayanlar vardı, bazıları çalıştı, her şeye ihtiyaç duyarken, diğerleri başkasının emeği pahasına tembel ve zengin yaşadı. Çalışan ve çalışmayan, mazlum, ezen kavramları böyle şekillenmeye başlar.

Dördüncü sınıfta bu kavramlar genişletilir ve derinleştirilir. Çocuklar geçmişte köylülerin ve işçilerin hayatını öğrenecekler. Canlı resimlerde, öğretmen çocuklar için serflik çizer. Çocuklar, serflerin yaşam ve çalışma koşulları ile serf-toprak sahiplerine karşı özgürlük ve toprak mücadeleleri (Bolotnikov, Razin, Pugachev isyanları) ile tanışırlar. Çocuklara serfliğin kaldırılması hakkında daha fazla bilgi veren öğretmen, çarın ve toprak ağalarının köylüleri nasıl soyduğunu, köylülerin yaşamının ne kadar zor ve umutsuz olduğunu ve serfliğin kaldırılmasından sonra somut örneklerle gösteriyor. Topraksızlık ve yıkım, köylü yoksulları Kulaklara ve toprak ağalarına esarete girmeye ya da ekonominin son kalıntılarını kaybederek işe gitmeye, işçi olmaya zorladı. Öğretmen çocuklara kapitalist bir fabrikadaki işçilerin ağır çalışma koşullarını, haklarından mahrum bırakılmalarını ve zor yaşam koşullarını

anlatır. Böylece çocuklar, köylülerin ve işçilerin kim olduğu ve işçilerin köylülerden nasıl farklı olduğu konusunda yavaş yavaş bir fikir edinirler.

Çocuklara köylülerin ve işçilerin zalimlere karşı mücadelesini anlatan öğretmen, sınıf mücadelesinin ilk kavramını verir. Yavaş yavaş bu kavramı ortaya çıkaran öğretmen, çocuklara mücadelede işçi birliğinin önemini, işçi ve köylü birliğinin önemini somut gerçekler üzerinde gösterir. Çocukları şu ya da bu köylü ayaklanmasıyla tanıştıran öğretmen, köylülerin örgütlenmemişlikleri, mücadeledeki amacın farkında olmamaları nedeniyle yenilgiye uğradıklarını vurgular. Ve tersine, işçi hareketi, grevler, ayaklanmaların bölümlerini tanıtarak, çocukların dikkatini işçilerin örgütlenmesine ve mücadelenin amaçlarının net bir şekilde anlaşılmasına çekiyor. Bu karşıtlıklar çocukları, kazanmak için köylülerin işçiler tarafından yönetilmesi gerektiği sonucuna götürür. Ancak, devrimci hareketin ilk aşamalarını, örneğin 1905 devrimini tanıyan çocuklar, somut örneklerle, işçilerin köylülerin desteği olmadan yenilgiye uğradıklarını (askerler, yani aynı köylüler, işçilere ateş açtıklarını) somut örneklerle görüyorlar. 9 Ocak 1905'te, aynı yıl Moskova'da Aralık ayındaki silahlı ayaklanmayı bastırdı, vb.).

Öğretmen, sınıf mücadelesinin tarihsel gerçeklerini canlı bir şekilde aydınlatarak çocukları, köylülerin ve işçilerin ancak birleşerek ve ortak bir mücadele için örgütlenerek kazanabilecekleri sonucuna götürür. Bu sonuç, çocukların Lenin'in en büyük rolünü, Stalin'in, Bolşevik Partinin işçilerin ve köylülerin ezenlere karşı mücadelesindeki rolünü anlamalarını sağlayacaktır. Lenin, Stalin, Bolşevik Parti, işçilerin örgütleyicileriydi ve köylülere önderlik etti. Bu sayede Şubat 1917'de ve Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nde işçiler kazandı.

Öğrencilerin kafasında ortaya çıkan tüm bunlarla ilgili fikirler, ilkel komünal sistem, feodalizm, kapitalizm, burjuva ve proleter devrimler, sosyalizm, komünizm hakkında daha sonraki kavramların oluşumu için temel teşkil etmelidir.

Çocuklar, sınıf mücadelesinin temel kavramlarının yanı sıra devlet hakkında da bazı fikirler edinirler. Somut örnekler kullanarak,

egemen sınıfın iktidar örgütlenmesini görüyorlar: prens ve maiyeti, XV-XVII yüzyılların Rus devletindeki boyar-asil gücü, I. Peter, II. Catherine, Nicholas altındaki soyluların gücü Ben, serfliğin kaldırılmasından sonra toprak ağalarının ve burjuvazinin iktidarı, vb.

Çocuklar, genellikle halk hareketlerinin bastırılması, halk önderlerinin, devrimcilerin idamları, halk davası uğruna tüm savaşçılara yapılan zulümlerle tanıştıklarında, egemen sınıfın şiddet örgütü olarak devlet hakkında fikir edinirler.

Şehzadeler, boyarlar, çar, toprak ağaları ve kapitalistlerin devletinin faaliyetleriyle ilgili gerçekleri kavrayan ve özetleyen çocuklar, bu devleti yıkmanın, zalimlerin iktidarını devirmenin ve işçi ve köylülerin iktidarını kurmanın neden gerekli olduğunu anlayacaklardır. işçilerin kendi devletlerini yaratmak.

Öğrenciler ayrıca Sovyet devletinin halk düşmanlarına karşı, özgür vatanımızı sürekli ele geçirmenin ve köleleştirmenin hayalini kuran, ülkemizde yok edilen, ancak başka ülkelerde, kapitalist ülkelerde muhafaza edilen zalimlere karşı mücadelede sağlam, güçlü ve esnek olması gerektiğini anlamalı ve onlara kinle bakmalıdır.

Aynı tutarlılıkla, ilköğretim sınıflarından başlayarak, çocuklar anavatanlarına ilişkin bir başlangıç kavramı geliştirirler. III. sınıfta, geçmişin kahramanca görüntülerini betimleyen bir dizi epizodik hikayeden çocuklar, halkımızın anavatanları için nasıl savaştığı hakkında bir fikir edinir. IV. sınıfta bu fikirler genişletilir. Çocuklar, Kiev Rus'un göçebelere karşı mücadelesini, Almanlara ve İsveçlilere karşı, Polonyalı işgalcilere karşı mücadelesini, 1812 Vatanseverlik Savaşı'nı vb. Anavatanın geçmişini anlatan öğretmen, belirli örnekler kullanarak çocuklara yabancı işgalcilere karşı ortak mücadelede Rus halkının ülkemizin diğer halklarıyla birliğini gösterir (örneğin, Ukraynalıların ve Rusların savaşa karşı mücadelesi), 17. yüzyılda Polonyalı lordlar; Ukraynalıların Peter I yönetiminde İsveçlilerle savaşa katılımı; Belarus partizanlarının 1812 Vatanseverlik Savaşı'ndaki eylemleri vb.). Rbdina kavramı, kardeşçe bir halk ailesi kavramı olarak çocukların zihninde şekillenmektedir. Bu nedenle, nerede belirli halkların Çarlık Rusyası'na ilhakı veya çarlık yönetimi altındaki konumları söz konusu olursa, çocukların dikkati, çarlığa

karşı, Ruslara karşı mücadelede ezilen halkların Rus halkıyla birliğine çekilir ve kendi ulusal baskıcılar (örneğin, Volga bölgesi halklarının Bolotnikov, Razin, Pugachev ayaklanmalarına katılımı; Azerbaycanlıların katılımı, Rus proletaryası ile birlikte devrimci mücadelede Gürcü işçiler ve diğer milliyetlerden işçiler). Çocuklar, büyük Rus halkının etrafında toplanan Çarlık Rusyası halklarının birliğinin, ülkemizde devrimin zaferi için ne kadar önemli olduğunu anlamalıdır.

Somut gerçekler üzerine "Büyük Vatanseverlik Savaşı" temasında öğretmen çocuklara kardeş halkların birliğinin ve dostluğunun dokunulmazlığını ve bu birlik sayesinde yenilmezliğini gösterir.

Karmaşık anavatan kavramı çocuklar tarafından ancak temel anlamda özümsenebilir. Temel, erişilebilir bir biçimde, çocuklar, örneğin, halkımızın geri kalmışlıkla asırlık mücadelesi, kültürünün gelişimi, anavatanımızın dünya tarihindeki rolü hakkında fikirler alırlar.

Öğretmen, çocuklara, on dokuzuncu yüzyılda Rusya'nın geri kalmışlığının ana nedeninin serflik olduğunu somut tarihsel gerçekler üzerinde gösterir. 1853-1856 Kırım Savaşı'nda Rusya'nın zayıflamasına ve yenilgiye uğramasına neden oldu.

Serfliğin kaldırılmasından sonra kalıntıları korundu ve sonuç olarak geri kalmışlık korundu. Bunun sonucu, Çarlık Rusya'sının 1904-1905'te Japonya ile yaptığı savaşta ve Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmesiydi, insanlar somut gerçekler üzerinde emin olmalılar ki, sadece Rusya'daki Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, ülkedeki tüm baskıları ortadan kaldırmalı ve böylece onun hızla yayılmasını sağlamalıdır. gelişim.

Çocukları çarlığın boyunduruğu altındaki halkımızın yaşamıyla tanıştıran öğretmen, en zor koşullarda bile insanların harika kültürlerini yarattığını gösteriyor. Serfliğin en parlak döneminde, tüm engellerin üstesinden gelindiğinde, en büyük bilim adamı M. V. Lomonosov halkın çalılığından çıktı. Ülkenin serflik geriliği döneminde, on dokuzuncu yüzyılın ilk yarısında, anavatanımız dünyaya Puşkin ve Glinka gibi büyük insanlar verdi.

Çarlık Rusyası koşullarında kültürden bahsetmişken, çocuklara bilimsel bilgi ve kültürün insanlara erişilemezliğini, nüfusun kitlesel cehaletini, o zamanlar bilim adamları, sanatçılar, yazarlar için zor çalışma koşullarını göstermek son derece önemlidir. Bütün bunlar somut örneklerle ve canlı resimlerle anlatılmaktadır.

Bu gerçekleri anlamak, çocukları dünyanın herhangi bir ülkesindeki insanların kültürel gelişimi için eşi görülmemiş fırsatlar açan Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin muazzam önemini anlamaya yönlendirecektir.

Anavatanımızın dünya tarihindeki rolü fikri de somut gerçekler üzerinden, çocukların anlayabileceği bir biçimde verilmektedir. Bu nedenle, Rusya'nın Moğol-Tatar boyunduruğuna karşı kahramanca mücadelesinin canlı bir açıklaması, çocukların, halkımızın Batı Avrupa'yı yıkım ve kölelikten kanlarıyla kurtardığı gerçeğini anlamalarına yardımcı olacaktır; Rusya fethedildi, ancak kahramanca direnişiyle düşmana o kadar tedavi edilemez yaralar verdi ki, fatihler daha fazla ilerlemek için güçten yoksundu.

Çocuklar ayrıca anavatanımızın Alman şövalyelerine ezici bir darbe indirdiğini ve böylece saldırgan planlarını mahvettiğini öğrenecekler.

Rusya, neredeyse tüm Avrupa'yı fetheden II. Charles ve Napolyon Bonapart'ın dünyaya hakim olma hayallerini yıktı.

Bununla birlikte çocuklara bunu göstermek gerekir. dünya halkları, Anavatanımız dünyaya birçok büyük bilim adamı, yazar, sanatçı, müzisyen ve—en değerlisi—insanlığın en büyük dehalarını—insanlarımızı komünizme yönlendiren ve herkese yeni bir yaşamın yolunu gösteren Lenin ve Stalin'i vermiştir.

Yahudiler, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin istisnai önemi ve SSCB'de sosyalizmin tüm ülkelerin emekçi ve ezilen halklarına bir örnek olarak inşa edilmesi konusunda net olmalıdırlar.

Son olarak, çocuklar faşizmin yenilgisinde, insanlığın faşist kölelikten kurtuluşunda Sovyetler Birliği'nin öncü rolünü görecekler; tüm ilerici ve ileri insanlığın, SSCB karşısında, gelişmesi ve mücadelesi için en büyük desteği aldığını öğrenecekler. SSCB yol

gösterici bir yıldızdır, tüm dünyanın emekçileri ve ezilenleri için bir işarettir. Çocukları bu sonuca ulaştırmak gerekir.

Tüm ana tarihsel kavramların ifşası, modern zamanlarda tamamlanmasını bulur. Çocuklar, çok yönlü tarihsel gelişimin ana aşamalarının izini sürerek, ülkemizde sosyalist devrimin ve müteakip sosyalist inşanın rolü ve önemini kavrarlar.

Böylece, "Büyük Ekim Sosyalist Devrimi" teması, ilk tarih sınıflarının düğüm temasıdır. Bu konuda çocuklar, işçilerin zaferini, işçilerin kendilerinin ülkelerinin efendisi olduklarını, toprağın, fabrikaların, fabrikaların vs. efendisi olduklarını ve aynı zamanda emeğin özgürleştiğini, işçilerin çalışmayı bıraktığını öğreneceklerdir. sahipleri için ve kendileri için çalışmaya başladı; kendi devletlerini, işçi devletini, SSCB halklarının kardeş birliğini yarattılar. Lenin'in önderliğinde, Stalin, Bolşevik Parti, halkımız yeni, özgür bir yaşam kurmaya başladı ve devam ediyor.

Tarih dersleri "Büyük Vatanseverlik Savaşı" ve "Savaştan Sonra SSCB" konuları ile sona ermektedir. Öğretmen, bu konuların içeriğini, çocuklar için halihazırda mevcut olan tarihsel fikir ve kavramlara dayanarak ortaya çıkarır. Savaş sırasında Sovyet Ordusunun ve tüm Sovyet halkının kahramanlığını ve zaferin zaferini anlatan öğretmen, çocukları sürekli olarak işçi ve köylülerin birliği, Türklerin birliği ve dostluğu sayesinde halkımızın kazandığı sonucuna götürür. SSCB halkları, Lenin-Stalin Komünist Partisi etrafında birleşti. Çarlık Rusyası'ndan farklı olarak, zayıflığı nedeniyle defalarca yenilgiye uğrayan geri ve zayıf SSCB, sosyalizmin inşası sayesinde ileri bir ülke haline geldi. Anavatanımız, teknik olarak o kadar donanımlı ve güçlüydü ki, neredeyse tüm Avrupa'nın güçlerine karşı koyabildi ve onları yenebildi.

Öğretmen, canlı örnekler kullanarak, savaştan sonra Sovyet halkının kahramanca çalışmasını ve SSCB'nin demokrasi ve dünya barışı mücadelesindeki öncü rolünü gösterir.

Böylece halkımızın geçmişi incelenerek çocuklara bugünü anlamaları sağlanır ve bu tarih öğretiminin en önemli görevlerinden biridir. Öğretmen öğrencilere sosyalist inşanın canlı resimlerini tanıtıyor, Sovyet gerçekliğini geçmişteki işçilerin yaşamıyla

karşılaştırıyor ve çocuklar Sovyet sisteminin avantajını anlamaya başlayacak, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin kazanımlarını takdir edecek. Bu da onlara Sovyet vatanseverliği ve ulusal gurur duygularını aşılamaya yardımcı olacaktır.

Listelenen temel ve önde gelen kavramların öğrencilerin zihninde oluşması son derece büyük bir bilişsel ve eğitsel değere sahiptir. Tüm tarihsel fenomenleri birbirinden izole olarak değil, birbiriyle bağlantılı olarak izlemek, öğrencilerin tarihteki en basit neden-sonuç ilişkilerinin bazılarını anlamalarına, insanların hayatlarının sabit durmadığını, yavaş yavaş geliştiğini, değiştiğini ve ilerlediğini anlamalarına yol açacaktır. Çocuklar, insanlarımızın her gün daha da yükseğe çıktığını görecek ve anlayacak. "Bugün dün olduğumuz şey değiliz ve yarın bugün olduğumuz şey olmayacağız. Artık 1917'den önceki Rus değiliz. Rusya artık eskisi gibi değil, karakterimiz de aynı değil. Ülkemizin çehresini kökten değiştiren en büyük dönüşümlerle birlikte değiştik ve büyüdük" (Zhdanov).

Sovyet halkının bu yeni, yüksek niteliklerini göstermek, halkımıza sadece bugünü değil, geleceklerini de göstermek, ileriye giden yolu bir projektör ışığıyla aydınlatmaya yardımcı olmak—Yoldaş Zhdanov'un bu talimatı, okulun karşı karşıya olduğu ve tarih öğretiminin uygulanmasına yardımcı olacağı büyük eğitim görevlerini tam olarak ifade eder.

Coğrafya

Alt sınıflarda coğrafya okurken, öğrencileri doğal koşulların insanların ekonomik faaliyetlerini nasıl etkilediği ve insan emeğinin doğayı nasıl dönüştürdüğü hakkında bilgiyle donatma görevi belirlenir ve çözülür.

Bu bilgiyi çocuklara aktararak, Sovyet insanının doğayı dönüştürme konusundaki görkemli etkinliğini ikna edici örneklerle göstermek, Sovyetler Birliği'nin zengin doğal kaynakları hakkında bir fikir vermek ve ülkemizin doğal kaynaklarının yalnızca Sovyet

yönetimi altında olduğunu göstermek gerekir. ülke gerçekten incelenmeye ve kullanılmaya başlandı.

Çarlık Rusyası'nda, toprak ağalarının ve kapitalistlerin egemenliği altında, doğal kaynaklar, yalnızca sömürücü sınıfların çıkarları için yırtıcı bir şekilde kullanıldı. Sovyetler Birliği'nde, hesaplanamaz doğal kaynaklar ulusal bir hazine, Sovyet Devletinin tüm vatandaşlarının yaşam standartlarını iyileştirmeyi amaçlayan sosyalist ekonomik yapının bir direği haline geldi.

Çocukların ekonomik başarılarımızın doğasını ve büyük ölçeğini anlayabilmeleri için onları sosyalist şantiyelerle tanıştırmak gerekir (mümkünse inşaat alanlarını yaratılma sürecinde gösterin).

İlkokulda, tarihinin incelenmesiyle yakın bağlantılı olarak iletilen, birinin anavatanı hakkındaki coğrafi bilgisi, büyük ideolojik, eğitimsel ve pratik öneme sahiptir. Öğrencileri sosyalist inşaya katılmaya hazırlar ve onları Sovyet yurtseverliği ruhuyla eğitir. Ancak anavatanlarının coğrafyasının başarılı bir şekilde çalışılması, öğrencilerin coğrafi olayların farkındalığı ve aralarındaki çok yönlü bağlantı ancak çocukların bir ön coğrafya eğitimi almasıyla mümkündür. Bu amaçla açıklayıcı okuma derslerinde çocuklara coğrafi çevre ve içindeki bir kişinin ekonomik faaliyeti hakkında bazı kavramlar verilir.

Çocuklar coğrafi içerikli makaleler okuyarak, geziler yaparak, resimlere ve çizimlere, planlara ve haritalara bakarak, hem kırsal alanlarda hem de şehirlerde insanların yaşamları, dünya yüzeyinin biçimleri, Dünyadaki su hakkında, hava ve iklim, yerdeki oryantasyon hakkında, plan ve harita hakkında ilk kavramları edinirler.

Çocuklar, esas olarak sakinlerin meslekleriyle bağlantılı olarak şehir ve köy arasında ayrım yapar. İşçiler ve çalışanlar şehirlerde, kollektif çiftçiler ve çalışanlar köylerde yaşıyor. İşçiler sanayide istihdam edilmektedir, kollektif çiftçiler tarımla uğraşmaktadır. Sanayi ve tarım arasındaki fark çocuklara somut örneklerle anlatılıyor. Böylece keten ekimi tarıma, keten liflerinden iplik ve keten üretimi ise sanayiye aittir. Domuz yetiştiriciliği, tarımın bir dalıdır ve fabrikada domuz sosisi ürünlerinin imalatı, endüstriyel üretimin bir dalıdır.

Çocuklar aynı anda kavramlara hakim olmak için—şehir, köy, işçi, kollektif çiftçi, sanayi, tarım,—şunları öğrenir: 1) en önemli tarım arazilerinin (tarla, bahçe) atanmasıyla birlikte kollektif çiftliğin yaşamının resimleri ile bahçe, çayır, mera, çalı, orman), en önemli tarımsal işlerin (sürme, tırmıklama, ekim, hasat, harman) mevsimsel sırası ile; 2) işletme ve fabrikalarının dış görünüşü ve iç yapısı ile, büyük bir şehrin yaşamının resimleriyle.

Bununla birlikte çocuklar, yerleşim birimlerinin katıldığı Demiryolları ile ilgili kavramları edinirler: Demiryolları (genellikle höyük üzerinde bulunan ahşap traverslere sabitlenmiş demiryolu rayları), karayolu (suni çimli yollar-asfalt, beton, parke taşı vb.), toprak yollar (suni çim ile değil) ve patikalar (tekerlekler üzerinde hareketin imkansız olduğu dar yollar).

Dünya yüzeyinin biçimlerine aşinalık, sığ düzlemsel alanların incelenmesiyle başlar: yatay platformlar, hafif eğimler, dik eğimler, uçurumlar (dik eğimler, yumuşak olanlardan araba, araba vb. ile girilemeyecekleri için farklıdır).

Çocuklar, dünya yüzeyinin düz bölümlerinden, örneğin tepeler, vadiler gibi okul alanlarındaki en yaygın mikro-kabartma (küçük kabartma) biçimlerini tanımaya geçerler.

Sonuç olarak, çocuklar en yakın ovaya bakarlar, ovada yatay platformların ve hafif eğimlerin hakim olduğunu, dik yokuşların ve uçurumların nadir olduğunu öğrenirler.

Daha sonra çocuklara dağ kavramı verilir—dağ sıraları ve zirveler, sırtlar arasında yer alan vadiler. Bununla yakından bağlantılı olarak, çocuklar dağlardaki ve ovalardaki insanların yaşamıyla tanışırlar.

Doğadaki su hakkında ilk bilgileri edinen çocuklar, yeraltı sularını, yeraltı suyunun doğal çıkışları olarak kaynakları ve yeraltı suyunu çıkarmak için tasarlanmış insan yapıları olarak kuyuları tanır.

Ayrıca, çocuklar akan sular hakkında—uzunlukları, genişlikleri ve derinlikleri farklı olan akarsular ve nehirler hakkında; durgun sular hakkında—göller, göletler, bataklıklar, denizler hakkında.

Deniz kavramıyla bağlantılı olarak, deniz kıyısı hakkında kavramlar verilir—bir yarımada, bir kısrak, bir ada, bir boğaz.

Çocukların kaynak, kuyu, akarsu, nehir vb. kavramları tanımalarına, bu coğrafi nesnelerin ülke ekonomisi için sahip olduğu önemi açıklığa kavuşturulmalıdır.

Hava ve iklim kavramları, özellikle münavebeli mevsimlerle bağlantılı olarak, doğadaki değişikliklerin gözlemleriyle bağlantılı olarak oluşturulur.

II. ve III. sınıflardaki mevsimsel olayların gözlemlerine bir tarih kaydının eşlik etmesi çok önemlidir. Bu kayıtları karşılaştıran çocuklar, bir yandan farklı yıllardaki havanın farklı olduğunu ve diğer yandan bu farklılıklara rağmen kaydedilen tarihlerin belirli bir mevsimsel fenomenin başlangıcını tahmin etmeyi, tahmin etmeyi mümkün kıldığını fark edeceklerdir. sonraki yıllarda.

Çocuklar, yerel hava olaylarını ve yerel mevsimlik olayları gözlemlemenin yanı sıra, geniş ülkemizin diğer iklim bölgelerindeki çeşitli hava olaylarını ve insanlar için önemini okuyarak öğrenirler.

Çocukların arazideki oryantasyonla bağlantılı olarak ustalaştığı kavramlar şunları içerir: ufuk çizgisi, ufuk ve ufkun kenarları— doğu, güney, batı, kuzey, güneşin gökyüzündeki görünür hareketi ile ayırt edilir.

Üçüncü sınıfta, öğrencilere konunun kapladığı yeri gösteren bir çizim olarak bir plan kavramı verilir. Bu bağlamda, çocuklar, küçük olanın büyük bir ölçüsünün ve plan üzerinde aynı boyut ve şekildeki nesneleri tanımalarına izin veren geleneksel işaretlerin yerine ölçek kavramını alırlar. Daha sonra çocuklar topografik planla tanışırlar.

Çocuklar bu kavramları hazır bir biçimde verilen sözlü tanımları ezberleyerek değil, doğayı gözlemleme ve sınıfta görsel araçlarla çalışma sürecinde edindikleri belirli fikirlerin bir sonucu olarak öğrenirler.

Bu fikirlere dayanarak, öğretmen çocukları incelenen konuların, fenomenlerin temel özelliklerini tanımlamaya ve aynı zamanda fiziksel ve coğrafi kavramlar ile insan ekonomik faaliyet kavramları arasında bir bağlantı kurmaya yönlendirir. Bu nedenle, nehirlerin ekonomimiz için büyük önem taşıdığını, yerleşim yerlerine su sağladığını, bir balıkçılık yeri olduğunu, ucuz bir ulaşım aracı (rafting ve nakliye) olduğunu, kurak arazilerin sulanmasına yardımcı

olduğunu ve elektrik enerjisi sağladığını çocuklara anlatmak, öğretmen aynı zamanda bir kişinin nehirlerin "hayatını" nasıl etkilediğini gösterir: kanallarını taraklarla temizler ve derinleştirir, nehirlerin kıvrımlarını düzeltir, yerleşim yerlerini selden korumak için nehir kıyılarında koruyucu yapılar inşa eder, nehirleri güçlü barajlarla bloke ederken, büyük rezervuarlar oluşturmak, bireysel nehirleri kanallarla tek bir su taşıma ağına bağlar, vb.

Üçüncü sınıfta, öğrenciler sadece plan hakkında ilk fikir almakla kalmaz ve onu okumayı öğrenirler, Çocukların alandaki yönlerin ön tanımını, çizimde alanların belirlenmesini, zemindeki mesafelerin ölçülmesini uygulamalarını sağlar, basit dikdörtgen planların çiziminde ölçek kullanılarak çizimde ölçülen mesafelerin gösterilmesi ve topografik plan ile çalışma.

Bu aşamaların her birinde, çocuklar ilgili görevleri çözme konusunda eğitilir.

Dördüncü sınıfta coğrafya bağımsız bir akademik konu olarak tanıtılır. Bu bağlamda, yedi yıllık bir okulun son sınıflarında ileri coğrafya dersleri için çocukların ihtiyaç duyduğu fizyo-coğrafi temsiller ve kavramlar yelpazesi önemli ölçüde genişlemektedir.

"Dünya" konusunda çocuklar dünyanın bazı bölgelerini, okyanusları, ısı kuşaklarını inceler ve SSCB'nin coğrafi konumu hakkında bir anlayışa getirilir.

"Fiziksel harita üzerinde SSCB'ye kısa bir genel bakış" adlı ikinci bölümün incelenmesinin bir sonucu olarak, çocuklar sadece anavatanımızın en önemli fiziksel ve coğrafi nesnelerinin mekansal konumunu bilmekle kalmamalı, aynı zamanda hakkında mecazi bir fikre sahip olmalıdır. onlara. Bu nedenle, örneğin, bir coğrafi harita üzerinde SSCB'nin deniz ve kara sınırlarının ana hatlarını ve kapsamını dikkate almanın yanı sıra, çocuklar öğretmenin SSCB denizlerinin ulaşımı ve ticari önemi, yaşam hakkında hikayelerini okur veya dinler. Sovyet denizcilerinin, Sovyet sınır muhafızlarının uyanıklığı ve istismarları hakkında.

Daha sonra çocuklara SSCB'nin doğal bölgeleri hakkında fikir ve kavramlar verilir. Aynı zamanda fiziki coğrafya unsurlarına da yeterince dikkat edilmektedir. Bu, SSCB Halk Komiserleri Konseyi ve

SBKP(B) Merkez Komitesinin 16 Mayıs 1934 tarihli "İlk ve Orta Okullarda Coğrafya Öğretimi Hakkında" kararnamesine tekabül etmektedir.

SSCB'nin bölgesel incelemesi, her şeyden çok, çocukların erişebileceği coğrafi materyalleri seçmeyi ve bunları canlı, eğlenceli bir şekilde küçük denemeler şeklinde sunmayı mümkün kılıyor.

SSCB'nin bölgesel çalışmasında, çocuklar incelenen çok az sayıda bölgeyle ilgilenir ve bu nedenle özelliklerine nispeten kolayca hakim olurlar.

Son olarak, çocuklar için oldukça uygun olan SSCB'nin bölgesel çalışması, somut örnekler üzerinde çeşitli coğrafi bağlantıları göstermelerine olanak tanır, yani: a) doğal çevre ile insan ekonomik faaliyeti arasındaki etkileşim; b) bireysel fiziksel ve coğrafi unsurlar arasındaki nedensel ilişki (örneğin, iklim ve nehir rejimi, iklim ve bitki örtüsü arasındaki vb.).

Dördüncü sınıftaki coğrafya dersleri, SSCB'ye kısa bir siyasi genel bakış ile sona ermektedir. Bu bölümü geçmenin bir sonucu olarak, çocuklar, doğal bölgelerden geçiş sırasında çalışılan gerçek materyali kullanarak, on altı birlik cumhuriyetini harita üzerinde gösterebilmeli, sıkıştırılmış özelliklerini verebilmelidir.

Programın bu son bölümü, çocukların geniş ve çok uluslu anavatanlarını eşit Sovyet halklarının kardeş birliği olarak, birlikte komünizmi inşa ederek ve birlikte düşman saldırılarını püskürterek gerçekleştirmelerini sağlar.

Doğa Bilimleri

İlk doğa bilimleri eğitiminin görevi, çocukların doğaya olan ilgilerini geliştirmek ve derinleştirmek, okula başlamadan önce edindikleri dağınık izlenimleri sisteme kazandırmak, bilinçlerini somut ve canlı görüntülerle zenginleştirmek, onları doğayla ilgili ilk bilgilerle donatmaktır. lisede botanik, zooloji, anatomi ve insan fizyolojisi derslerini okumak için gereklidir.

Okul, çocuklara bireysel konuların gözlemlenmesine dayalı basit genellemeler yapmayı öğretir. Çocuklar nesneleri birbirleriyle karşılaştırarak benzerliklerini ve farklılıklarını fark etmeli ve bunları karakteristik özelliklerine göre gruplandırmayı öğrenmelidir (örneğin: huş, ıhlamur, meşe—yaprak döken ağaçlar; ladin, çam—iğne yapraklı ağaçlar; elma, armut—meyve ağaçları; bektaşi üzümü), frenk üzümü—dut çalıları, vb.).

Doğayı inceleyen çocuklar, doğanın nesnelerinin değişmeden kalmadığını öğrenmelidir: ormanın, bahçenin, tarlanın görünümü mevsimlere göre değişir, tohumdan bitki büyür, çiçek açar, çiçekten meyve oluşur; granit çöker ve kum ve kile dönüşür ve onlardan yeni taşlar oluşur—kumtaşı ve kil vb. Tüm bu değişiklikler doğal nedenlerin etkisi altında gerçekleşir. Öğretmen, çocukların bu nedenleri anlamalarına, fenomenler arasındaki en basit bağlantıları gerçekleştirmelerine yardımcı olmalıdır.

Doğa bilimleri derslerinde öğretmen, çocuklara doğayı inceleyen bir kişinin güçlerine ve zenginliklerine nasıl hakim olduğunu, Sovyet halkının sosyalist inşa için doğanın güçlerini ve zenginliklerini nasıl kullandığını gösterir.

Çocuklar, erişilebilir bir biçimde, Sovyet bilim adamlarının—doğanın dönüştürücüleri—I. V. Michurin ve T. D. Lysenko'nun hayatı ve çalışmaları ve sosyalist tarımın liderleri olan emek kahramanlarının başarıları ile tanışırlar.

Okul, çocuklara doğayı olduğu gibi göstererek, çocukları materyalist bir dünya görüşüne sahip yetiştirmek için sağlam bir temel oluşturur. Bir öğretmenin çocuklara belirli doğal olaylarla ilgili çeşitli batıl inançların ve önyargıların saçmalığını ve zararını göstermesi zor değildir.

Çocukların vatan sevgisinin eğitimi okulun en önemli görevidir. Bir çocuğun anavatanı, her şeyden önce, doğduğu ve yaşadığı Dünya'nın köşesidir. Orman, çiçek açan bahçeler ve çayırlar, gümüş bir dere, yıldızlı gökyüzü ve diğer birçok doğal fenomen, çocuğun ruhunu, derin sevginin doğduğu ve anavatanının doğasına yönelik tutkulu bir sevginin doğduğu neşeli deneyimlerle doldurur. Çocuklarda kendi doğalarına olan sevgilerini uyandırmak,

onlarda vatanseverlik duygularının eğitimi için sağlam bir temel oluşturmak demektir. Öğretmenin doğayı dönüştüren Rus araştırmacıları (Lomonosov, Pavlov, Michurin, Lysenko ve diğerleri), Sovyet halkının Komünist Parti önderliğinde doğaya karşı kazandığı zaferler hakkındaki hikayeleri bu duyguların derinleşmesine katkıda bulunuyor.

İlkokulda çocuklar, çevrelerindeki doğanın kendileri için en erişilebilir nesneler ve fenomenlerle tanışırlar: mevsimler, toprak, su, hava, taşlar ve metaller, kültürel ve vahşi bitkiler, evcil ve vahşi hayvanlar, yapı ve insan vücudunun hayatı.

Her şeyden önce, bölgeye özgü nesneleri ve doğal olayları incelemek gerekir.

Ancak okul hangi doğa koşullarında bulunursa bulunsun bazı taşlar, bitkiler ve hayvanlar tüm çocuklar tarafından bilinmelidir. Bunlar ülkemize özgü doğa nesneleridir. Örneğin istisnasız tüm öğrenciler çavdar, buğday, patates, ayçiçeği, keten, pamuk, huş, ladin, çam, at, inek, tavşan, ayı, kurt, sincap vb.

Çevrede onların yokluğunda, çocukların tanıdığı ilk bitki ve hayvanlar olmayacaklar, ancak çocukları en azından çizimler, koleksiyonlar ve açıklamalar yardımıyla onlarla tanıştırmak gerekiyor.

Doğanın farklı nesnelerini inceleyen çocuklar, onları ayırt etmeyi ve doğru bir şekilde tanımlamayı öğrenir. Bunu yapmak için, nesnelerin bazı özellikleri hakkında doğru fikirlere sahip olmaları ve bunları kelimelerle doğru bir şekilde ifade edebilmeleri gerekir. Bu nedenle, örneğin, çocuklar zaten birinci sınıfta renkleri biliyor olmalıdır: kırmızı, yeşil, mavi, sarı, beyaz, siyah; şekiller: yuvarlak, top gibi, üçgen, kare; nicelikler ve uzamsal ilişkiler: daha yüksek—daha küçük, daha geniş—daha dar, daha derin—daha sığ, daha yüksek—daha düşük, daha yakın—daha uzak; metre, santimetre, kilogram, litre, saat, gün; tatları ayırt edin: tatlı, acı, tuzlu, ekşi; yüzey karakteri: pürüzsüz, kaygan, pürüzlü.

II. sınıfta bu temsillerin çemberi genişler. Çocuklar ayrıca renkleri öğrenecekler: turuncu, mor, kahverengi (kahverengi), gri, koyu kırmızı, mavi, pembe. Renklerin ayırt edici tonları: kırmızımsı,

açık kırmızı, koyu kırmızı, yeşilimsi, açık yeşil, koyu yeşil, gümüş, altın; şekillerle tanışın: dörtgen, beşgen, altıgen, dikdörtgen vb.

Sonraki sınıflarda bu temsiller sabitlenir ve netleştirilir. Gerektiğinde, daha karmaşık terimler ve kavramlar tanıtılır, örneğin: küresel, oval, silindirik, vb.

Dört yıl üst üste, öğrenmenin ilk adımlarından başlayarak, çocukların mevsimleri anlamaları genişliyor.

Birinci sınıfta çocuklar, yılın değişen zamanlarının sırasını ve her mevsimin ana belirtilerini bilmelidir.

II. sınıfta, çocuklar mevsimsel olayları da gözlemler, ancak daha eksiksiz ve derinden. Termometre tarafından bir sıcaklık kaydı girilir.

Kışın en kısa günü ile sonbahar ve ilkbahar ekinokslarının olduğu günler kutlanır.

Rezervuarın donma zamanı, ilk donun ortaya çıkışı, ilk karın yağması, kızak yolu yapılması, kar örtüsünün derinliği ölçümleri yapılır. İlk çözülmenin, nehrin açılmasının vb. ortaya çıktığı tarih işaretlenir.

Bireysel bitkilerin yaşamındaki mevsimsel değişikliklerin gözlemleri yapılır.

Hayvanların yaşamında değişiklikler vardır: böceklerin ortadan kaybolması ve ortaya çıkması, kuşların ayrılması ve gelmesi, hayvanların ilkbaharda tüy dökmesi, civcivlerin ortaya çıkması, sürünün ilk mera günü, vb.

III. sınıfta hava gözlemleri daha da karmaşık hale gelir. Takvim notları: hava sıcaklığı, bulutlar, yağış, rüzgar şiddeti ve yönü ve mümkünse basınç. Havanın bireysel unsurları arasında bir bağlantı kurulur: rüzgar yönü ve sıcaklık, bulutlar ve yağış, basınç ve yağış arasında vb. Hava durumuyla ilgili birkaç yerel halk işaretinin doğruluğu kontrol edilir. Bireysel tarım bitkilerinin gelişiminin daha ayrıntılı gözlemleri, bazı bitkilerin gelişme periyodunun süresi hesaplanır. Birkaç yıl için mevsimsel olayların başlangıcının zamanlaması karşılaştırılır.

Dördüncü sınıfta, coğrafya dersleri ile bağlantılı olarak hava gözlemleri yapılır.

Dört yıllık ilk eğitimin tamamında, çocuklar cansız doğadaki nesneler ve fenomenlerle tanışırlar: su, hava, taşlar, metaller, toprak.

I. ve II. sınıflarda çocuklar suyun nehirlerde, göletlerde, kuyularda meydana geldiğini öğrenirler. Nehirde su her zaman akar, gölette hareketsiz durur. Su dondan donar, buza dönüşür. Buz sert, kaygan, kırılgan, şeffaftır. Buz üzerinde paten yapabilirsiniz. Buz suda yüzer—sudan daha hafiftir. Buz ısıdan erir ve suya dönüşür. Yazın bulutlardan yağmur yağar, kışın kar yağar. Kar taneleri doğru şekle sahiptir. Kar beyaz. Ayak basılmamış kar gevşektir; çiğnenmiş kar yoğun. Kar, sonbaharda ekilen tohum ve fideleri don bitkilerinden korur. Çözülme sırasında kar kalıplanabilir. Sıcaktan kar erir ve suya dönüşür.

III. sınıfta çocuklar nehirlerdeki ve akarsulardaki suyun nereden geldiğini, nereye gittiğini öğrenecekler. Suyun doğadaki işleyişi hakkında ilk fikirleri alırlar.

Dördüncü sınıfta çocuklara sıvı olarak su kavramı verilir, suyun özellikleri açıklanır. Buhar motorunun mucidi Polzunov hakkında, su ve buhar gücünün kullanımı hakkında bilgi verilmektedir.

Çocukların gözlemlenmesi için hava sudan daha azdır. Bu nedenle hava ile ilgili bilgiler ağırlıklı olarak IV sınıfında verilmektedir. Önceki sınıflarda (II ve III), çocukları rüzgarla, kökeni ve çalışmasıyla tanıştırabilirsiniz.

Dördüncü sınıfta çocuklar havanın en önemli fiziksel özellikleri ve bileşimi ile tanışır, rüzgar enerjisinin kullanımı, temiz havanın sağlık için önemi hakkında bilgi edinirler.

Bu derste çocuklara elektrikle ilgili ilk bilgiler verilir.

Mineraller, toprak esas olarak IV. sınıfta incelenir. Bununla birlikte, zaten birinci sınıfta çocuklara kum ve kilin özelliklerini tanıtmanız tavsiye edilir. II. ve III. sınıflarda, taş ve metal koleksiyonlarının düzenlenmesi ve çocuklara bazılarını görünümlerine göre ayırt etmeyi öğretmek istenir.

Aynı sınıflarda, bitki yetiştirme çalışmalarıyla bağlantılı olarak, çocuklar toprak hakkında ilk bilgileri alırlar: toprak kumlu, killi, kara

toprak, yoğun ve gevşektir. Bitkilerin toprakta iyi yetişmesi için dikkatli bir şekilde işlenmeli ve gübrelenmelidir.

IV. sınıfta en önemli kayalar ve metaller incelenir, toprakla ilgili bilgiler sistemleştirilir ve derinleştirilir. Çocuklara, seçkin bilim adamı V. R. Williams tarafından geliştirilen, ana temel özelliği ve doğurganlığı artırmanın yolları olarak temel bir toprak verimliliği kavramı verilir.

Çocuklar zaten birinci sınıfta bitkilerle tanışmaya başlar. Belirli bir alandaki en yaygın ağaçları, çalıları ve otsu bitkileri görünüşlerine göre ayırt etmeyi, bitkilerin köklerini, gövdesini (gövdesini), dallarını, yapraklarını, çiçeklerini ve meyvelerini belirtmeyi ve adlandırmayı öğrenirler. Çocuklar, insanların ağaçları nasıl kullandığını öğrenir; birkaç iç mekan bitkisini ayırt etme, ana kısımlarını bulma ve gösterme, onları sulama, yapraklardaki tozu silme yeteneği kazanır.

Çocuklar bazı sebze ve çiçek bitkilerinin tohumlarını görünümlerinden (örneğin bezelye, fasulye, fasulye, nasturtium vb.) tanımalı, bu bitkiden tohum çimlenmesi ve gelişmesi hakkında fikir sahibi olmalı, kutulara ve üzerine nasıl ekileceğini öğrenmelidir. sırtlar ve fidelere dikkat edin.

İkinci sınıfta, çocuklar sebze bitkilerini daha ayrıntılı olarak tanırlar, ana kısımlarını ayırt etmeyi öğrenirler, pratik olarak kök bitkileri, patates ve lahana yetiştirme tekniğini öğrenirler; birkaç yabani otu incelerler. Aynı sınıfta, çocukların daha önce orman bitkileri hakkında edindiği bilgiler, bahçe bitkileri ile tanışmaları, bu bitkileri görünüşlerine göre ayırt etme, ana kısımlarını gösterme ve isimlendirme, onlara bakma, genişletme ve derinleştirme becerileri. Bu bağlamda, çocukları I. V. Michurin'in yeni meyve ve meyve bitki çeşitlerini yetiştirme teknikleriyle tanıştırmak gerekir.

Üçüncü sınıfta çocuklar, bu alanda yetiştirilen kültür bitkileri— tahıl (çavdar, buğday, mısır vb.), yem (yonca, şalgam vb.), teknik (keten, kenevir, pamuk, şeker pancarı vb.), sebze ve bahçe; domates ve salatalık fidelerini yetiştirmeyi, fideleri toprağa nakletmeyi ve ekilen bitkilere bakmayı öğrenin. Erişilebilir bir biçimde, çocuklara T. D. Lysenko'nun yeni domates, patates vb.

Dördüncü sınıfta, açıklayıcı okuma, konuşma geliştirme ve özellikle okul sahasındaki pratik çalışma ile bağlantılı olarak bitki çalışmaları sürdürülmelidir. Çocuklara yerel meyve bahçeleri ve bahçelerinin bitkilerini tanıtmak ve bu bitkiler için toprağın nasıl işleneceği ve gübreleneceği, çilek, dut çalıları, meyve ağaçlarının nasıl dikileceği, bakımının nasıl yapılacağı konusunda öğrencilerin bilgilerinin genişletilmesi gerekmektedir.

Dördüncü sınıfta çocuklar yerel tarımda yetiştirilmeyen bitkilerle de tanışırlar: pirinç, çay, limon, mandalina, şeker kamışı, pamuk, hurma ve hindistancevizi.

Dört yıllık bir çalışma boyunca bitkileri incelerken, bitkilerin canlı olduğu, belirli koşullar olmadan yaşamlarının ve gelişiminin imkansız olduğu, bu koşulları değiştirerek bir kişinin bitkilerin büyümesini ve gelişmesini istediği yönde etkileyebileceği fikri vurgulanmalıdır. ihtiyaçlar.

Birinci sınıfta çocuklar bölgedeki en yaygın evcil ve vahşi hayvanları tanımaya başlar, onları görünüşlerine göre ayırt etmeyi öğrenir, bu hayvanın ne yediğini, düşmanlardan nasıl kurtulduğunu, hayvana ne gibi yararlar veya zararlar getirdiğini öğrenir.

Hayvanlar üzerinde çalışırken çocuklar şu kavramları bilinçli olarak öğrenmelidir: evcil hayvanlar, vahşi hayvanlar, kışlayan kuşlar, göçmen kuşlar, böcekler.

II. sınıfta evcil hayvanlarla tanışma devam ediyor. Bir sebze bahçesi, bahçe, orman okuyan çocuklar sadece bitkilerle değil, aynı zamanda bu toprakların hayvan dünyasıyla da (kurbağalar, baştankara, sığırcık, baykuş, ağaçkakan, sincap, uğur böceği, beyaz lahana, alıç, halkalı ipekböceği) tanışırlar, kabuk böceği, mayıs böceği vb.). Aynı zamanda hayvanlar ve bitkiler arasındaki ilişki netleşir ve çocuklar için anlaşılır hale gelir.

Yıl sonunda çocukların ikinci sınıfta aldıkları hayvanlarla ilgili bilgileri sisteme kazandırılmalıdır. Çocuklar, hayvanların sadece hayvan değil, aynı zamanda kuşlar, yılanlar, kertenkeleler, kurbağalar, balıklar, böcekler, solucanlar olduğunu kesinlikle öğrenmelidir. Hepsi yaşıyor—besleniyor, hareket ediyor, çoğalıyor, hissediyorlar. Çocuklar, çeşitli hayvanların ne yediğini hatırlar ve

onları otobur, etobur ve omnivor olarak ayırır. Bütün bu hayvan grupları arasında insanlara faydalı ve zararlı olanlar vardır. Birincisi korunmalı, ikincisi yok edilmelidir. Öğretmen çocukların dikkatini hayvanları çeşitli şekillerde hareket ettirme (koşma, atlama, yüzme, uçma vb.) Hayvanların en önemli biyolojik özelliklerini hatırlarlar: farklı hayvanların avlarını nasıl buldukları, yakaladıkları, düşmanlardan nasıl kurtuldukları, kışı nasıl geçirdikleri.

III. sınıfta, daha önce çalışılan bazı evcil hayvanlar (at, inek, domuz, koyun) yeniden incelenir ve ayrıca kümes hayvanları (tavuk, ördek, kaz) ve arı da incelenir. Aynı zamanda, hayvanların sadece biyolojik özelliklerine değil, aynı zamanda sosyalist hayvancılığın örgütlenmesine ve başarılarına da dikkat çekilmektedir.

Yabani hayvanlardan daha önce çalışılanların yanı sıra yılan, engerek, kertenkele, kurbağa, havuz sazan, turna, yüzen böcek, solucan, salyangoz ve okul çevresinde yaygın olarak bulunan diğer hayvanlar değerlendirilmektedir. II. sınıfta olduğu gibi incelenirler, ancak hayvanların gelişimine (kelebek, arı, kurbağa, tavuğun gelişimi) daha fazla dikkat edilir.

Dördüncü sınıfta, açıklayıcı okuma ile bağlantılı olarak hayvan çalışmaları devam ediyor. Kitaplar ve görsel araçlar yardımıyla çocukları soğuk ve sıcak ülkelerde yaşayan, sadece karada değil, denizlerde ve okyanuslarda yaşayan hayvanlarla tanıştırmalı, vücut yapılarının özellikleri ile ilgili özelliklerine dikkat etmelisiniz. Bu hayvanların yaşam tarzı ve yaşam alanı.

Bitki ve hayvanların incelenmesiyle birlikte, çocuklara sıhhi ve hijyenik becerilerin aşılanması çalışmalarıyla bağlantılı olarak insan vücudunun incelenmesi dört yıl boyunca gerçekleştirilir.

Birinci sınıfta çocukların insan vücudunun bölümleri ile ilgili belirli fikirleri netleştirilir, sıraya doğru oturma becerisi kazandırılır, programda belirtilen kişisel hijyen kurallarını çocuklar öğrenir.

II. sınıfta çocuklar, beslenme, uyku, hava, su ve güneş kullanımı gibi temel kavramları edinirler; hijyenik beslenme becerileri, oda ve sınıfı temiz tutma becerileri, uykuyla ilgili kişisel hijyen becerileri kazanırlar.

Üçüncü sınıfta, insan vücudu ve sağlığın korunması üzerine çalışmalar devam ediyor. Çocuklara iskelet, kaslar, en önemli iç organlar ve hijyen konularında temel bilgiler verilir; bulaşıcı (bulaşıcı) hastalıklar ve bunları önlemeye yönelik önlemler hakkında,

IV. sınıfında, bulaşıcı ve bulaşıcı olmayan insan hastalıkları, hastalıklara neden olan mikroplar, bulaşıcı hastalıkların yayılma nedenleri hakkında bilgi genişletilir: dokunma yoluyla enfeksiyon (uyuz), gıda yoluyla enfeksiyon (tifo, kolera, dizanteri) , solunan hava yoluyla (tüberküloz), mikropları kana sokarak (sıtma, tifüs). Çocuklar, sineklerin, sivrisineklerin, bitlerin bulaşıcı hastalıkların dağıtıcıları olduğunu öğrenecek, bunlarla mücadele için alınacak önlemleri öğrenecekler. Çocuklar bulaşıcı hastalıklarla hastalığı nasıl önleyebilecekleri konusunda fikir sahibi olurlar ve bu konuda gerekli becerilere hakim olurlar. Öğrencilere sosyalist sağlık hizmetlerinin temel başarıları tanıtılmalıdır.

Çizim

İlkokulda çizim yapmak, diğer okul dersleri gibi çocuklara kapsamlı bir gelişim sağlamayı amaçlar.

Çocuklara görsel okuryazarlığın temellerini öğreten öğretmen, aynı zamanda dikkatini gözlem güçlerinin gelişimine, görüntünün konuları hakkındaki kavramlara ve içlerinde bulunan tipik özelliklere yönlendirir.

Çocuklar çizmeyi öğrenme sürecinde mekansal temsiller geliştirirler.

Çizim aynı zamanda çocukların yaratıcı yeteneklerini ve sanatsal zevklerini eğitmenin en önemli yollarından biridir. Çocukların güzel sanatlara olan ilgisini ve anavatanlarının sanatsal kültürüne olan sevgisini geliştirir.

İlköğretim sınıflarında çizim öğretimi kursu şunları içerir: doğadan çizim, dekoratif çizim (çizim desenleri), konularda çizim ve sanatla ilgili konuşmalar.

Birinci sınıfta, doğadan çizim yaparken, görev ilk önce çocuklarda ön konumdaki formları en basit geometrik figürü (bir mendil, çerçeve, kitap, evrak çantası, bayrak vb.) ve bu nesnenin şeklini ve rengini çizimde iletmek. Daha sonra çocuklar halka şeklindeki nesneleri ön pozisyonda tasvir etmeyi öğrenirler. Ve yılın sonunda, doğadan karışık şekilli nesneler (bir balta, kürek, palet vb.) ve bitkilerin en basit yapraklarını şekillendirirler.

II. sınıfta çocuklar, şekli genelleştirilmiş bir biçimde bir beşgene yaklaşan doğadan nesneler çizer ve ayrıca tek renkli bir renge sahip ve bir renkten diğerine geçiş yapan (örneğin, yeşilden sarıya) kuru yapraklar çizer. Yılın ikinci yarısında çocuklar, elips ve oval (tepsi, el aynası vb.), gitar vb.) Yıl sonunda çocuklar doğadan daha karmaşık şekillerde kelebekler, böcekler ve yapraklar çizerler.

Üçüncü sınıftan başlayarak, nesnelerin çizimi, çizimin bakış açısının zorunlu olarak dikkate alınmasıyla, kelimenin tam anlamıyla doğadan gerçekleştirilir.

Bu derste perspektif kavramı verilmektedir. İlk önce, çocuklar kare ve yuvarlak şekilli nesnelerin perspektif görüntüsü ile tanışırlar, daha sonra düzlemlerle sınırlandırılmış nesneleri (bir tabure, bir bavul vb.), ayrıca silindirik ve küresel nesneleri (top, küre) aktarmayı öğrenirler, (yemekler, sebzeler, meyveler vb.) perspektifte Chiaroscuro kullanarak seslerini iletirler.

Dördüncü sınıfta çocuklar, perspektif görüntü ve hacim aktarımının temellerini incelemeye devam ediyor. İlk önce doğadan geometrik cisimler çizerler, daha sonra konik şekilli nesnelerin (saksı, cezve vb.) yanı sıra şekli daha önce çalışılan şekillerin (sürahi, vazo) kombinasyonlarından oluşan nesneler çizmeye devam ederler.

Çocuklara çeşitli renk kombinasyonları oluşturma görevi verildiğinden, dekoratif çizim, renk duygusunun gelişiminde özellikle önemlidir.

I. ve II. sınıflarda desen çizimi temel olarak geometrik şekillere dayanmaktadır. II, sınıftan başlayarak, çiçekler ve yapraklar desenin unsurları olarak tanıtılır.

I., II. ve III. sınıflarında, çizim eğitiminin içeriği, temel teknik becerileri geliştiren özel alıştırmaları içerir: dikey ve yatay çizgiler

çizmek; elle küçük geometrik şekiller çizin—bir daire, bir kare; çizgileri gözle ikiye ve eşit parçalara bölün; sınırlarının ötesine geçmeden çizimin ana hatlarını renklendirin; uçağı tam olarak boya ile kapatın.

Çizim desenleri, çocukları halk dekoratif sanatı örnekleriyle tanıştırmak için yerleştirilmelidir: nakış, sofra takımı boyama, ahşap oymacılığı vb. ile modern endüstriyel ürünlerin (kumaş, duvar kağıdı, seramik) sanatsal tasarım örnekleri ile.

Temalar üzerine çizim de tüm ilk sınıflarda yapılır. Sınıfta ve ödev sisteminde tematik çizim yapılır, ardından sınıfta yapılan çalışmalar kontrol edilir. Bu çalışmaların konuları, Rus dili, tarihi, coğrafyası ve diğer konulardaki eğitim materyalleriyle yakından ilgilidir. Dört yıllık çizim eğitimi boyunca sloganların, posterlerin, hava durumu takviminin vb. yazı tipi ve grafik tasarımı üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

En iyi resim eserlerinden reprodüksiyonların sergilenmesiyle ilgili konuşmalar, çocukların sanat eğitimi için büyük önem taşımaktadır. Bu sohbetler çocukların güzel sanatlara olan ilgilerini, bir sanat eserini görme ve onu mümkün olduğunca anlama becerisini geliştirmelidir.

Şarkı Söyleme

İlköğretimde ve çocukların yetiştirilmesinde müziğin önemi çok büyüktür. Özel araçları ile çocukların sanat eğitimine katkı sağlamakla kalmaz, aynı zamanda ahlaki imajlarının oluşmasında da büyük etkisi vardır. Müziğin güçlü duygusal etkisi sayesinde, çocukların çevrelerindeki yaşam fenomenlerine karşı belirli bir tutuma sahip olmalarına neden olur. Sovyet erkeğine özgü en yüksek, en asil duyguları ve özlemleri uyandırabilir ve geliştirebilir. Ancak müziğin çocukları etkilemesi için onlara yakın ve anlaşılır olması gerekir. Bu, öncelikle çocukların kendileri için en basit ve en doğal şekilde müzikal aktiviteye—şarkı söyleme yoluyla—dahil olmaları gerçeğiyle elde edilir. Şarkı söyleme becerilerinin geliştirilmesi, ilkokuldaki müzik çalışmalarının ana

görevidir. Bununla birlikte başka görevler de yerine getirilir— çocuklar bir müzik zevki ile yetiştirilirler, bilinçli olarak müzikle ilişki kurmayı, onların anlayabileceği müzik olaylarını anlamayı öğrenirler.

Birinci sınıfta çocuklar farklı türde şarkılar olduğunu öğrenirler: marş, dans, oyalanma, ninniler; tempoda hızlı, orta veya yavaş; pürüzsüz ve sarsıntılı.

Şarkıyla ilgili bu genel başlangıç kavramlarının yanı sıra, çocuklar ayrıca bir dizi pratik bilgi ve beceri kazanırlar, örneğin: dik durmak veya oturmak, başlarını dik tutmak, ağızlarını iyi açmak, kelimeleri net bir şekilde telaffuz etmek, vb.

Çocuklar notaların notalara kaydedilmesiyle, tiz nota anahtarıyla, ses düzeniyle, notaların adlarıyla tanışırlar. 5 sesi kaydederek ayırt etmeyi (ilk oktavın tuzuna kadar), hangi seslerin uzun, hangilerinin kısa olduğunu (çeyrek ve sekizlik) ayırt etmeyi, yukarıda belirtilen hacimdeki basit örneklerin kaydını anlamayı ve şarkı söylemeyi öğrenirler. Buna göre.

II. sınıfta çocuklar yeni şarkılar öğrenirler. ”Sovyetler Birliği Marşı”nı söylemeyi öğreniyorlar. Bu bağlamda, onlara marşın müziği (ciddi bir şarkı) kavramı verilir.

Çocuklar, geniş, melodik, hızlı, hareketli olmak üzere çok çeşitli şarkılar söylemeyi öğrenirler. İçerik ve daha çeşitli ifade performansı gerektiren şarkılar söylerler.

II. sınıfta, öğrenciler bir müzik notasında sekiz ses içinde nota kaydında ustalaşırlar ve notaların sürelerini pratik olarak öğrenirler.

Üçüncü sınıfta, şarkıların repertuarı önemli ölçüde genişletildi. Rus besteciler, Çaykovski, Rimsky—Korsakov ve diğerleri, Sovyet bestecilerinin şarkılarını pratik olarak tanımaya, harika Rus bestecilerin şarkılarını öğrenmeye, türküler söylemeye devam ediyor: Rusça, Belarus, Ukraynaca.

Bu sınıftaki şarkıların çeşitli doğası, çeşitli müzikal ifade araçlarının kullanılmasından kaynaklanmaktadır: tempo, ritim, dinamikler, vb.

Üçüncü sınıfta, öğrenciler aynı zamanda en çarpıcı müzikal ifade araçlarından biri olan büyük ve küçük perdeler kavramını da edinirler.

Dördüncü sınıfta çocukların müzik bilgisi daha da zenginleşir. Sovyet bestecilerinin bir dizi toplu şarkısıyla tanışıyorlar. Bu şarkılarda Sovyet insanının duygu ve düşünceleri, büyük anavatanından duyduğu gurur, düşmanlarla savaşma konusundaki sarsılmaz kararlılığı, halkların lideri Yoldaş Stalin'e olan bağlılığı ifade buluyor.

Bununla birlikte, ülkemiz çocuklarının hayatından şarkılar söylenir, okul çocuklarımızın ve öncülerimizin harika bugünü ve geleceği hakkında şarkılar, çalışmaları ve dinlenmeleri hakkında şarkılar söylenir.

IV. sınıfta öğrenciler Rus opera klasiklerinin eserleriyle tanışırlar.

Fiziksel Eğitim

İlkokulda beden eğitimi derslerinin içeriği, çocukların kapsamlı fiziksel gelişimini, sağlıklarını güçlendirmeyi, fiziksel olarak sertleşmeyi ve vücutlarının genel performansını artırmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda, beden eğitimi dersleri çocuklarda ahlaki ve isteğe bağlı nitelikleri geliştirmeyi amaçlar: bilinçli disiplin, kolektivizm, kararlılık, cesaret, cesaret ve öz kontrol.

I. sınıftan itibaren beden eğitimi derslerinin içeriğinde çeşitli jimnastik egzersizleri, yürüme, denge ve oyunlar yer almaktadır. III. sınıftan itibaren ayrıca kayak eğitimi verilmektedir.

Bu alıştırmaları yürütmek, sınıftan sınıfa daha karmaşık hale gelen belirli pedagojik görevleri yerine getirir.

Birinci sınıfta, çocuğun tüm kas sisteminin tek tip gelişimi üzerinde sistematik ve aynı zamanda dikkatli çalışma başlar. Bu amaca genel jimnastik egzersizlerinin yanı sıra jimnastik duvarında keyfi tırmanma, eğik yerleştirilmiş bir jimnastik tezgahında emekleme ve tırmanma ile hizmet edilir.

Bununla birlikte görev, çocuklarda belirli yönlerde ve tempolarda hareket yapma becerisini ve değişen bir ortamda hareket etme becerisini geliştirmek, bunun için hareketlerde gerekli el becerisi ve hızı göstermektir. Bu becerilerin gelişimi, bir top atma

ve yakalama, uzun bir ipin üzerinden atlama ve oyunlarla ilgili alıştırmalarla kolaylaştırılır.

Birinci sınıftan başlayarak, çocuklar özgüven ve kendine hakim olma geliştirir (örneğin, yüksekte, derin ve yüksek atlamalarda dengede egzersizler yaparken). Oyunlarda, çocuklar bir takımdaki amaçlı eylemlerin ilk becerilerinde ustalaşır, oyunun kurallarının gerektirdiği kafa karışıklığının, belirsizliğin ve bazen aktif eylemlerden korkmanın üstesinden gelmeyi öğrenir.

II. sınıfta, bir bütün olarak kas sisteminin gelişimi üzerinde çalışmalar devam ediyor. Bu amaçla, birinci sınıfta olduğu gibi, efor, jimnastik duvarına tırmanma ve tezgah ile genel gelişim egzersizleri kullanılır. Bu sınıfta görev, çocukların özellikle değişen bir ortamda bir sinyalde, komutta hızlı hareketler yapma, hızı çeviklikle birleştirme becerilerini geliştirmektir. Bu becerilerin gelişimi, hızlı koşma ("kim daha hızlı") ve kaçma, ip atlama, engelleri zıplayarak aşma, tırmanma ile elde edilir.

Bu bağlamda görev, çocukların durumu hızlı bir şekilde yönlendirme, görevin yerine getirilmesindeki zorlukların ve engellerin üstesinden gelme becerilerini geliştirmektir ve tıpkı birinci sınıfta olduğu gibi, çocukların eğitiminde de dikkat çekme, fiziksel egzersizler yaparken korku duygusunun üstesinden gelme becerisine dikkat çekilir.

Oyunlarda, birinci sınıfta belirlenen görevlere ek olarak, çocukların meslektaşlarına, ekibe karşı sorumluluklarının doğru anlaşılmasını, eylemlerini küçük bir grubun eylemleriyle koordine etme becerisini ve önemini anlama becerisini öğretme görevi, oyunun kurallarına uyulması ileri sürülür.